

MAHAMAHOPIADHYAYA
U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
PUVANMIYUR :: MADRAS-41

உ

கணபதிநுணை

நீருச்சிற்றம்பலம்

கோயிலூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

வன்னிவிநாயகர்.

சோபூதத மெய்யறிவின புருஷனற்கோ குறியீடு தெரித்த
மேய்யபக, காபூதத விருகவுருத நெய்வுருப பூதவுருக கலப
பத தோனறித, தாபூதத நசையாலுத தாங்கொடுத்த * வரத
தாலுத தணயா தெனறு, மோபூதத சமிநிழலயாழ உன்னிவிநா
யகாமலாததா ளிறைஞ்சி யாழயாம (க)

கோற்றவாஞ்சி.

மாமேவு கோகனக மருமபனமல ருதல்குவிதன மருவக
தோயாத, தாமேவு பரிதியெனத தனமுனாமுத நொழினடப
பத தோயா தானறோ, பாமேவு மிடங்கொளவன்னி யிரன
டலமுன நெனயமயா பரய மேவுங், கோமேவு உன்னிவனக
மெய்யுறொ ளீசாபதங் குறித்து யாழயாம (உ)

* வரங்கொடுத்ததனை விநாயக புராணத்திலு உன்னி மக
கூரப்படலத்திறு காண்க

கோயிலூர்ப்புராணம்

நெல்லேநாயகி

ஓரறிவு முதலாவை யறிவுயிப்பைந் கூழதழைய வொரு
பூகு காகும், பேரறிவு வெளிப்பெபா ஹுணாசசி யுயிப
பயிமுன பிறங்கக காத்துக, கா றிவு தபககோந் காரண
கோக குறுமபெரியோ கடகா நந்த, நேரறிவு மயமுன நெல்லை
நாயகிமலாததா ணினைந்து வாழுகாம் (க)

கைலாயநாதர்

தன்னிகரி தலபபெருமை தனைபுணாந்தோ மாநீவர்தரு
சங்க நாளு, மனனிகசிப பதுதெரிந்தோ கழனிந்தா கைலீயெ
ன வயங்க தோந்தோ, பொன்னிந்திக் கரைமுதற்பற பலவிரு
கக மதுகருமினுப பொலிதீ ரதது, வனனிவனத திண்ட
புகுந்த கைலாய நாதாபதம் உணங்கி வாமுகாம் (ச)

நித்தியகல்யாணி

சத்தியநிட களநிருவி காரநிஞ சனபரசை தன்னியத
சை, மெத்தியநன மலாமணத்திற பிரியாமை யுருவிடதது
விளங்கக காட்டி, பொத்தியபே விசசைகெடுத தெவவுயிரக
ருஞ் சுவாறுபவப பொலிவு நலகு, நித்தியகல யாண்பரா பரை
யிருபொற ருடகமல நினைந்து வாழுகாம் (ரு)

நடராசர்

ஹவ்வுட லணனயரு குககவுடல பிராணனமுதற நெ
கக மூனரு, லேலவமா காரணயெய யாநந்த மயமெனபா ரி
சத் மூன்றுக் சாலவெழு மாநந்த மயமாக யாவாகளுத் தட
வகை கூப்பக, கோலமணி மனருடுஞ் சிறபரனை யறபுதனை
குறித்து வாழுகாம் (ச)

சிவகாமசுந்தரி

பூணரிய கழுந்திரை மிகநிரசா வங்கனவிற புவனங் கண்டு,
காணரிய தடைக்கண்டு சேவரெலாந் தாமேயாய்க் காணு மாநீ,
கோணரிய சிதாசப பெருந்தலத்தோ பொருளியற்று கூத
துக காண்பீ யாணரியற் சிவகாம சுந்தரிபொற் ருமரைத்தா
ளிறைஞ்சி வாழ்வாம் (௭)

தகடினுழிந்தி

வேறு

கற்றுணா முனிவா நாலவருங் காண்பான காட்சிகாண
பெருஞ்ஞொரு மூன்று, மற்றுணா குறிபு மமைந்தபா வீனையு
மறைதரு குணங்களு மகன்று, மற்றுணா புரண பரசுக சொ
ழைத்தவவராய மருவ்வோ கலலா, னற்றுணா மலாகைக்க
குறிபொடு மருவு ஞானதே சிகனடி பணிவாம் (௮)

வைவர்க்கடவுள்

வேறு • •

தெருடபெரு நலன வாவித் தீவிர ந்ரததுற ரோகரு
மருடபெரு மாயை நூறி வவ்வினைப் படலங் கீறிச
சுருடபெருங் கொடிய துக்க நிவாததியுஞ் சுகத்தின பேறு
மருடபெருஞ் செயலா னலகும் வடுகனை யடைந்து வாழ்வாம்

வன்னிவிநாயகர்

வேறு

அடைபவாக டவிகோசங் கரங்காட்ட வதற்கலைமசா தன
ஃதோள்காட்ட, வுடைதருகீ முயத்தைவிழி காட்டியே லவத

கோயிலுரப்புராணம்.

தைமத ஆற்றங் காட்டி, நடைகெழுமற. நவாபுரியும் பாக்ஷை
யை மருட்பெடுத்த நனகு காட்டி, தடைதவிப்பே ரருளகொ
ழிக்கும் யனனிவிநா யகாமலாததாள சாரந்து வாழ்வாம் (கீர்)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

யோகநிலை யினாமுலா தாரமுதற புண்டரீகம். மொராற
ஞான, பாகநிலை யினாகாம மாதியிரு னோராறும் பரவிப் பூட
ப்ப, போகநிலை நிலலாது புரியுமிளங் கதிரினமுகம் பெர்லிய
மேனி, யோகநிலை யருளபுரிய கொளிராகுமரக கடவுளடி யிறை
ஞ்சி வாழ்வாம் (தீக்)

திருநந்திதேவர்

யேறு

தமமைந தடைநத நல்லோர் தமமைநன் குணாநத வதனை
மும்மையுங் கடந்து தாமே முழுதுமாந தனமை வாயப்பச்
செய்மமைநன நெறிசால் வேத சிபுபொருட சேவை நலகு
மெய்மையா னுடைய நகி, தேவரை யிறைஞ்சல செய்வாம்

அகத்தியமுனிவர்

துன்னுபல கருமஞ் சித்த சூதிரிமா மாறு செயது
மன்னுமற நதுபெ ருது சைமினி உநதி ரப்ப
முன்னுதண கமுனி நாதன முழுதருள பெற்று ஞானம்
கொன்னுமின புறந வினற குறுமுனிக கனபு சேய்வாம் (கக்)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருமறையேக மெனற தமையுமென றுணாததல போல
கொருமறையுனமால் சுட்டி யுணாதரா கொன்னைச் சுட்டி

திருமறை யவனுங் காணச் சிறந்தொரு விரலாற காடமு
பெருமறை முழங்குங் காழிப் பிள்ளைதான் செனனி சோப்பாம்

திருநாவுக்கரசுநாயுர்

உறவினுக் கிதற்கு நஞ்சு வுணவினுக் கமுதி னுக்குப்
பிறவினுக் கொருதன மைத்தாய நின்றருள பெற்றி மேவி
மறவினுக் குணாவி னுக்கு மேற்படு நிலைமை வாயந்த
துறவினுக் கரசு நாவுக் கரசினைத் தொழுதல செய்வாம் (கரு)

சுந்தரமூர்த்திநாயுர்

தினபட மாதா போக முதலிய செயினுந் தீங்கின
மனமொரு நிலையே நிற்பி னெனபது வயக்கி யாங்குக்
கனமணிக்குழனமின னுடோ ரிருடரைக் கலந்து நாளு
ய்கவின பத்து நீங்கா தமாபவாக் கனபு செய்வாம் (கசு)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

கனறுநெஞ்சழிந்து கண்டிவ கணடிவேன் மாய மெனறுஞ்,
செனறுசென றணுவாயத் தேயந்து தேயநதொனறுஞ் சிவனே
யென்று, மொனறுகா ணுதலொழிந்தே னெனறுமா கடதே யெ
னறு, நனறுப் பிடத்த துணமை நவின்றவாக் கனபு செய்வாம்

தண்டிசப்பிள்ளையார்

வேறு

முனிதரு கொலைத்தொழி வினமை முதத்சொ
கனிதரு சாதன மெனறு காப்பவு
முனிதரு கொலைத்தொழி விபற்றி முததியிற
கனிதரப் புருத்தசேய கழல்கள் போற்றுவாம். (கசு)

கோயிலூரப்புராணம்.

அறுபத்துமூன்று.

வேறு

எதிரும வலவினை யினறித திகழதரப
பிதிரு மெனமன முட்பெட புறுவரான
முதிருங் காதலின முபபத்து மூவாதா
முதிருங் கோத்தி யறுபத்து மூவரே

(கக)

பஞ்சாங்கரதேசிகர்

வேறு

கண்ணிய பிறப்பை யாருங் கரிசென வெறுப்பா மேலோ
ரண்ணிய சிறப்பான மிக்க வாவடு துறைக்கண மேய
புண்ணிய நமச்சி வாய குருபரன பொற்றாள் போற்ற
நண்ணிய பிறப்பை நாயேன வெறுப்பது நன்றாங் கொல்லோ பு

அம்பலவாணதேசிகர்

கருவடி வளைத்து நீங்கத் துறைக்கீழிற் கருதாந் தானோ
கருவடி வெடுத்தத் தோகீழி யம்பல வாண தேவன
கிருவடி சூட்டி யாண்டான சிறியனேன நலமே லந்தக
குருவடி முடிமேல வைப்பே னெனப்பதோர் கூற்றாங் கொல்லோ

சூலயப்பணிமுதலியனசெய்யுமடியார்க்கு

வேறு.

கொற்றவா வீசற் காலய விமான கோபுர மண்டப மாதி
முற்றவார் வத்திற புரிந்தவா புரிவோர் முனிவரும் விழாசசிறு
பெப்பெயோ, செற்றபல லபசா ரங்கனும் பரிவாற செய்பவா
பிறவிரும புநரு, முற்றவ ரவாகள யாவரா யினும்யா மூண்பை
யிற போற்றின முவந்தே

(உஉ)

வேறு

மேய்பெருங் கழனிநகர கோயிலு ரெனும்போ மேவலிஹையாய்ததை விரித்தவருட பெரியோன, பாயபுன நிரண்டாலியாய்தெனச் சததப பட்டபிரம மிகவுருக்கொண நெறதெனும் புரண, ஸூயபுகழ வேதாந்த சிவணஞ்செய துவகி லளவிலாசைத் தன்னியமா கப்புரிந்த வறவோன, தூயமுதநி ராமலிங்க தேசிகனென றுரைக்குஞ் சோதிவிங்க சொரூபனெனுஞ் சோதியையேத் தெடுப்பாம் (உ௬)

தூறல்வாழ்க்க மனைத்துமொரு வடிவுகொண்டா லன்ன தூழ்வனறன மயமாக யாவையுங்கண் டிருப்போன, மறவொழுக்கங் கழிந்தயிரகள் சுவாதுபவ மருவ வயங்கியவே தாந்தசிரவண்மேற்றும் வலியோ, னறவொழுகந் தலையெடுப்பக் காரணங்கண் டிப்போ னடங்குமிட மாகியசி தாகாசப பிரிய, னுறவொழுககம் வளாததவரு னைசலதே சிகனென றுரைத்திடுந் தீசனெனு மொருவனைவாழத் திடுவக (உ௭)

அவையடக்கம்.

மேலாய் துறவினுக்கோ துணையாகி யுள்ளான விரிந்தபல புவனமுங்கான நிமிசோற்றிற கண்டோ, னாலாய மறைமுடியின பொருளவீளங்க வெடுத்த நலமாண வகாக்கருளித் தனமயமாக கிடீவோன, பாலாய சிவதருமம் பற்றற்பா லிப்போன பரப்பிரம சுவாதுபூ தியிறசிறந்த மேலோ, னூலாய பூவுமுணாக தவாமனுவி னெடுத்த துவலுமொரு சிதம்பரதே சிகனெனு மூ பெரியோன (உ௮)

வேறு

கூறறவா கழக நீங்காக கழனிமம் பதியின மேவுங்
கொற்றவா ளீசா தெய்வ மானமிம மென்று கூற
ஹற்றவா ரியகதை யினனே மொழிபெயராத துவப்பு மேவப்
பற்றவாக தமிழி னாலே பாடிநீ தருதி மென்றான் (உச)

அதற்கு பெரியோன கூற வவனமொழி மறுத்தற கஞ்சி
வித்தக ஞான மியலேனே மேதரு கலவி யிலலே
ஹத்தம குணமு மியலே ஓயினு முறுதி யோராத
சித்தமிக குடப்பு மேவச செப்பிட ஹற்றேன மனனே (உ௭)

பொழுதல வாககோ நான்கும பகாசிய முதலோ ரைத்தும,
விரைதர கெழுப்ப லாலே மேயலிக கலிக னெல்லாம், புனைய
றப் புகன்ற னென்றும் புன யுறப் புகன்ற னென்று, முரைசெ
யா ரெனனை முனனி— மனபைநா ஹணாத சானறோ (உ௮)

பாத்திடுப் பட்ட வெல்லாம் பரவெளிப் பரப்பே யாகச
கோத்திடக் காணுந் தெய்வக் கழனிமா தவாகன செவ்வங்
கூத்திட வருளா நிற்குங் கொற்றவா ளீசா மேனமை
யோத்திட வேறு காணு மென்றுணிக துரைக்க ஹற்றேன

துயவான கங்கை மேய கூடாத்திரு முடிமேன மண்ணின்
மேயவான புனலு மாட்ட வெறுத்திலாக கழனி யீசா
பாயநூற் கேள்வி சானறோ பாடலசால செவியிற சாலாத
சீயனேன பாட்டுஞ் சென்று சிவஹுதல வழக்கான மனனே.

திருநாட்டுப்பாடலம்

௯

சிறப்புப்பாயிரம்

வேறு

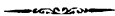
பூமேவு கழனிசைக் கொற்றவாளீசாதிருப்புராணஞ்செய்தான், மாமேவு ஞானகலை முகலாய பலகலையும் வரம்பு கண்டோன், நேமேவு முகிறுமுக திரிசிரா மலையமருஞ்செய்ய ஞானம், பாமேவு மீனாட்சி சுந்தரநாடவலகனுயா பண்பி ஞானே (க)

பூமேவு கழனிசைக் கொற்றவாளீசாதிருப்புராணஞ்செய்தான், மாமேவு ஞானகலை முகலாய பலகலையும் வரம்பு கண்டோன், நேமேவு முகிறுமுக திரிசிரா மலையமருஞ்செய்ய ஞானம், பாமேவு மீனாட்சி சுந்தரநாடவலகனுயா பண்பி ஞானே (க)

பாயிரம் முற்றிற்று

திருநாட்டுப்பாடலம்

உடைய மாகவ ருளத்தமா கெல்லையா துடனே யிய்யு சேர்களத் தெய்விரான கொற்றவாளீசன விரவு செய்வான கழனிமுறப் பறவே விப பரவு மேனமைசில பாண்டிகாட டண்சில பகாவரம் (ங)

மாறு கெணடெழு திரையுடைக குமரியு மடங்கா, வீறு கொண்டிரு கை யிறப் பெருகுவெள ளாறுவ் கூறு தென்றிசை வடதிசை யெல்லையாக கொண்டு நாறு மேனமையிற பொலியது பாண்டிகன ஞாந் (உ)

ஒன்று தம்பிரா நெளிர்தரு கொற்றவா வீச
 னென்று கூறுதற் கிழைதர வாலவா யெய்தித்
 தொன்று மன்னனாய்ச் செயயகோ னடாததிடத் துகடா
 நன்று சானந்து நாமபுகழ் பாண்டிகன னுமி (ந)

சொல்ல நீடிய விளையுஞ் துகன்று கலைகள
 பலல வாயத்தமைந் தவிட்தரு பண்புமிக காரு
 மல்லன மேவிய தாழ்விலாச செலவரு மலிந்து
 நல்ல வானபுகழ் படைத்தது பாண்டிகன னுமி (ச)

மகர வாரிதி யெல்லையா றிரண்டொடு மருவிப்
 பகர மாயது மதுரைகு முழையிலயில் புள்ளி
 நிகரி றனனியற பெயாமுதல உரைந்தென நிலவும்
 புகரின மாவளம பொலிதரு பாண்டிகன் னுமி (ரு)

விருப்ப வெள்ளிமால வரையுநக கொண்டிவிண படாநது
 சுருப்ப வாமலா ஞாழல்குழ தொடுகடல புருத்து
 கருப்ப மாப்புன லுண்டிகா ரிந்திர நீலப்
 பருப்ப தத்துருக கொண்டீமீண டனபடா கொணமு (சு)

உலிய வீரபாண டிபனெடு வாதுசெய மாயப்
 புலிமு முங்கிய தெனமுழை கெழுடபிமேற பொங்கா
 கலிவி டங்கொள்கண டுத்தினைன கொடுத்தவாள் ஸைக்கொண
 டொலிவி ளங்கவன வித்தித்தென யொளிர்து மினனி (எ)

பிறகு மாதவத் துயரிய முனிமதுப் பிரிபற
 கற்கு லாவிய நெல்லையா யகியொடு மகதி
 நிறகு லாவிய தம்பி ானோரினற தென்ன
 உதங்கு லாவியோ டைக்குற விலவொன்று வயகதி (அ)

திருநாட்டுப்பல்லாட்டி

எண்ணி லண்டதது மேவிய மாயவ ரெலலாடி
புண்ணி யத்திரு மலயமால வரைபிரான பொரு
ண்ணி யேத்திடப் புருத்தென நாடுமம மலைய
புண்ணி லாவிய விருப்பொடு மொலையிற சாந்து

சென்ற மாழுவீர தீபவா ராதனை செயது
நன்ற வாந்துதி முழக்குபு டுணிதரு நலம்போவு
வென்ற வேனிலபோய்ப பின்னிட மினனெளி விரித்தாவ

கொன்றமூமுழக கெழுப்பின் படிந்தன கொருங்கே (க 0)

தோற்ற தாமமலாலவாய மேற்பினுந் தொடங்க

காற்ற வீரவாய மடுத்தய ராவெறு முமைந்து

தேற்ற மீதுசாய தரச்செயின் வாகையென றதிரந்து

போற்ற வாவுறப் பொழிந்தெனப் பொழிந்தன மழையே (க 1)

வடையி டந்தொறும் பொழிந்தன வளமலி தன்வத

தரையி டந்தொறும் பொழிந்தன தாமரைப் பழன

நிரையி டந்தொறும் பொழிந்தன நெய்முலை நெடுத்தக

கடையி டந்தொறும் பொழிந்தன வெயிலப்பொழி கதிர்வோல (க 2)

தாய தாமபர ஞானமே வித்தலுந் தொலைந்து

போய தாயகா ரவித்தையிற் பொழிமழை முகிலா

லாய வெள்ளமே வித்தலு மடியறத் தொலைந்து

பாய ஞாலமவிட விடாழிந்தது பரந்தவெவ கோடை (க 3)

ஆனற வாயிலசா லுடலவனை யப்படு மானமாச

சானற ஞானத்தாற காணுமே யாவுந்தன மயமா

வேனற வாய்க்கிண ருதிபுட படுபுன லெழிலி

காணற நீரினா வியாவுந்தா னுகக்கண் டனறே (க 4)

பொருவில் சச்சிதா நந்தவான பிரமமோர் பொருடடோ

ருருவெடுத்தமீ ளவுந்தன திமலபினை புறவபோன

•மருவு வெண்புனை மங்குலாற் றிபணமென வீழ்ந்து

கருது மாலியென பெயாதபக் கரைந்தது மீடம (கடு)

புரவு நீயரை கானபினை நெய்தலின் புடையு

ளுவு நாமரு பங்குணம் வேறுபட டொளிதல

பரவு சோதிரா நுயிருந தாலெனும் பாடமுன

விரவு யானபொ ட சுனையினை வெளிப்பட விளகரும (கசு)

மழையெ னப்பங்கு டெனெ றியநணமும மழையா

விழையு முப்பாப பொருளின் விருப்பொடு பொழியக்

குழைந ரப்படு கோடையா மவி டைபோயக குலைத்து

தழைபு யிபடயிர் தல னிடல் படைந்தன மாதோ (க௭)

பாய மேகமென றிகைக்குமா சாரியன படாவெற

பாய வாதனத தேறியே தாந்ததடி னமைந்த

தாய வானபொருட பெருமழை பொழிதலுந் தொடர்ந்து

மேய மாயையங் கானல்கெட டொழிந்தது விரைந்தே (க௮)

விருமபு தெய்வவே தாந்தவா ராயச்சிமே விடலு

மருமபு பனமதக் கோளெலா மகனநென வெழிலி

தருமபு னறபெரு வெள்ளமே விதிதலுந் தரைமேற

சுருமபு மொய்சதபூ வோடைகான முதறபெயர் தொலைந்த (க௯)

கெலலு மூழைபு பெருவன முழுவதும் விளங்கச

சொல்லும் கிலலயா யாவரே மதிக்குலத் தோனற்ற

கொல்லும் வானபெரு நாடடினு னைதினை யுள்ளும்

புலலு மெனடைசால குறிஞ்சியின ளனஞ்சில புகலவாம (௧௦)

குறிஞ்சி

வேறு

கிளைபல துவனறப் படடுங் கெழுமுபொன டலரப் படடும
வளைதரு பந்த மினறி மருவுமில வறத்தா போலக
கிளைபல துவனறப் படடுங் கெழுமுபொன டலரப் படடும
வளைதீரு சுருமப் ரினறி மருவுங் யோங்கை யெல்லாம (உக)

உசிப்பது உரைக்கண யோங்கை மாமெடுந் தோல ரைக்கண
விசிப்பது நளமை தீமை யெ றனுடயேற றுமைத விரந்து
பசிப்பது தீரக கந்த பலா தியா தானு நாந்ரும
புசிப்பது செய்கையெனனிற் பொருப்பரும் பெரியா போலுப (1)

நிழல்களி களிரல யானை நிழலபளிங் கதனுட டோனற
புழல்கிலை யோடா டேலகொண டோசகபு நாணு நிறபா
கழறரா வவிததை யானா கதபிந் பங்குசங் கண்ணுற
றழனமெழு காயப்பின னுடடோந் தணவிற நாணு மாபோல (2)

சலசல உழியா நிறகுந் தயங்குயென ளருவி யோர்பாற
கலுமுலை யயாசெஞ் சாந்தங் கரைத் திழி யருவி யோர்பால
உலனுயா களிநறி யானை மதசல யருவி யோர்பா
லிலகுமுக சூணமு மூலப் பகுதினெ நெழுநதா லெனன (உச)

பெயாவறு பிறங்க லுறறுப் பிறங்குயெயக குலங்க ளெல்லா
யயாவறு முயாசசி வாயநது வணக்கமு மமையப் பூண்டே
யயாவிலின னிசையால யாரும் யாவுமுண மகிழ வாரறு
முயாபெரி யகரை யுறறு லுரைத்தன வரிய கொலலோ (உ௪)

வெறுமபலா சாதியாய விருக்கமுஞ் சிதலசு ருமப, வெறுமபலா
வயிரகன யாவு மிமையே யினப மெயத, வுறுமபலா யிரவா
போற்ற வுமபாநா யகனகாழ தெயக, குறுமபலா வமரும மெ
றபுங் குறிஞ்சியேற குறையொன றுண்டோ (உ௬)

அருளவலி தெரிப்பான பூமி யந்தர சுவாககங் காட்டி, யிருள
வலி யடைந்த வான்மா வெவற்றிற்கு மிரிடல போக்கிப, பொரு
ளவலி முதலி யினபம புணாததுநம பெருமான மேய, தெருள
வலி மேய * குன்றுஞ் சிவணிலியா தெரிக்க வல்லா (உ௭)

”

எழமுதிர் பரிதி நாணு மிலங்கெழின மேனி வாயகது
தொழமுதிர் மலங்கன வாட்டிக் தொலவினை யனைதது மாழந
சழமுதிர் கருணை காட்டி யறுமுகப வெருமான மேய
பழமுதிர் சோலைவெறபு முளதெனிற பகாத வென்னே (உ௮)

தேனமா கடப்பந தாரான செநீந்தபல லுலகு முயய
வானமா புனித னீனற் கொம்பினை வதுவை செயது
தானமா பரங்குன நென்னுந் தலத்தையுந் தனபாற கொண்ட
துனமா பகழி வேட ருலாபருங் குறிஞ்சி மாதோ (உ௯)

சிறைவலிக் கலுமுன றனனை விழுங்கிப செயிரொ டுப்பா
னிறைவலி மயூரம பூசை நிகழ்த்திப் + குன்று முண்டேற
குறைவலி யுளதோ ஁மம குறிஞ்சிமை யாது சொற்ற
மறைவலி யுமைந்த தான வளஞ்சில உணிய லுற்றம (௬௦)

* இது கொடுங்குனரம் + இது மயூரகிரி.

முல்லை

போற்றிடப்பட கான்ம புண்ணிய நிரைமேயத் தோம்ப
லாற்றிடப்படோ ராய வண்டாத முத்த தீயுஞ்
சாற்றிடப் பட்ட மன்னா சமாவின் கோபத் தீயு
மாற்றிடப் பட்ட வெள்ளை வரகுஞ்செங் கொளஞ் மல்கும் ()

விரிதரு புவன மெல்லா மெய்யென மதித்துச் சென்று
பரிதரு மவித்தை யாளா பண்பென மெளியி னூடு
*திரிதரு கான் னீரைத் தெளித்த நீ மென்று நம்பிப்
புரிதரு மகிழ்வினோடு முறைக்குலம் பொலிவ வாங்கண் (கஉ)
இறையவன் வாம பாக மென்றுமா யவனோடு னென்று
நறைமீழ் கடுகை வேணி யென்றுநல வறுகு விலய
முறைதலிற் குடங்கை பெனறே யுழைக்குல மமரும போலு
மறைபுகழ் செருத்த லாககண் மல்குகா மாலை முல்லை (கக)

*பிறாமுயன் ததஞ் லாய வுணவுபே னுது தாமு
முறமுயன் றுண்ணல செயயா துணையி னூர வுண்டு
மறமெனல சிறிது மினறி மண்படாத தூநீ ருணடு
திறமுற வைகு மென்னின் முயற்றிற் செப்பொ ணதே (கச)
மநூலிய தெயய மொன்று யாழ்தரு பூமி தீமை
யொருவிய தென்னிற் தெயய மொருங்குறுப் பமையப் பெற்ற
பொருவிய தீவிப சுகக ளெண்ணில் பொலிவ யாயநத்
திருவியல கான் நீர்மை யாவரே செப்பு நீரா (கடு)

பரவுதண் புறவ மூலப் பகுதித் துவமே யா கு
விரவுமுக குணத்து மூவா மெளிப்படு மாறு போல
வரவுசோ பிடாவும் வான முரிஞிய வெழுப் லாகக்
சூவுநீர் தருகா யாவு மலாநதன் கஞலு மாதோ (கக)

பூதத்தி ஊததி னுனும பூவையென பெயரி னுனு
மூதத்தி தனமை சாலா முருநதனே பொருவு மாலென
நேதத்தி காயா செல்லா மெற்றைகருங் காயா வங்கண்
பாதத்தி முரிய காடாற பயனடைந் ததுவே நின்னே (க௭)

தானப்போ நகராள் பேருதன றுமரைத் தவிசோன மாயோ
னுனப்போ பரிய துனப் மொழிகென வுற்றுப் போற்ற,
யானப்போ சடையா னெங்கண் டலைமக ளோடு டைகுவ
கானப்போ வயங்கு மென்னிற கானப்பே நெளிய தடமுடி. (௮)

பரிமுளை யிருத்தி மேலோர் மொக்கணி பரவச சோதத்
விரிமலா மாலை குடடி விழைநதுகை புனைய யாங்கே
யெரிமரு ணிறத்துப் பெமமா னெழிலவளம் பொலிய மேவிப்
புரியருள சுரக்கு மென்னிற கானறயம் புகற்ற பாற்றே (க௯)

அருடகுறி யருச்சிப் பாருக காணோநதோ டற்கு வில்வ
மருட்சியி றுழாயகு ருநது கொன்றைமுன வயங்கி நாளுந்
தெருட்சிசெய புறவ மேனமை தெரிந்தெவன சொற்றருஞ்சுற்றம்
செருட்சியில் வேருத னுளு மருதமும விளம்ப லுற்றும் (௪௦)

மருதம்

வேறு

விருமபுபெருஞ் செம்மணியும் செணமுதது மெடுத்தெறிந்து
கருமபுசெறி மலாப்பிறங்கல் சுடநதுகரை யிறவொதுங்கி
யருமபுபு விரைவிருகக் கடிபறித்துச் சாயத்தாரத்து
சருமபுதிய திரைபொங்க மணடியெழு புனறபொருரை (௪௧)

ஒதிகால பலபடைதது நிலையுடைய தொருஞானம்
நூடுநீ ஈருதியலு நலமுடைய துயாசைவங்
கூடுமான மியமுணர்நத கொள்கையுடையதுநாளும
பாடுசால் வையையெனு நதிபுமொரு பாலுளதால் (௧௨)

பாறுசுழவுக் குறபடையான பாலருள்கொள் வாருமவன்
வீறுமருள் பெற்றாராபால் விளங்கதுகொள் வாருமென
பாறுதவி மழைநிறைககு மேரிகளு மழைநிறைககு
பாறுநிறை திடநிறையு மேரிகளு மளவில்வால் (௧௩)

சாநிறுறுமு வப்பகுதி மறந்தனிற றமோகுணமே
போற்றும்நில விடசேபம புகலதிறநன் மாதநிகை க
போற்றுவித மெனமதகே யதிறபெருங்கா லதிறகிறுதால்
காற்றும்நி னினறுபல்கைகநாலக ளாயக்கிளைப்ப (௧௪)

ஆசிரிய னினிதுகவி லருணஞான கலைமுதல்
மாசிரிய மாண்பாத மதிககேற்பப புகுவனபோற
பேசுபெருங் காலுதவு பெருமபுனலுபுல கழனிதொறுங்
கூசுதவி லாதவைதாங் கொளற்கேற்பப போய்ப்புகு ளால் (1)

பெறலரிய பெருமபயனுல பெட்டபடி கிடைத்தலொடு
செறலரிய மதியாளா தோருதுணர் விரைவதுபோ
லுறலரிபு நறுமபுனலவந தொழியாது பரத்தலொடு
மிறலரிய தொழிலுழவ் கொங்குமுழு தொழிலவிரைவா (2)

அலம்புகுமோக காறகழுத்தி னமைத்ததுகத திருநிலையுங்
குலம்புகுவன் பகடுபிடா கொளப்பூட்டிக் கொழுமேழி
நலம்புகுமோக க மபற்ற க்குசிறுமுட கோலொன்று
லலம்புகுமோக க மபற்றி மனன் தெழித துழுவரால் (௧௭)

கிழக்கிருந்து மேற்கேகிக் கெழுமநடத் தியநாஞ்சில
 பழக்கமிகு தெற்கிருந்து வடக்கேக நடத்திவிவா
 பழக்கமிகு சுழிஞளமென நெடுதிசைக்கு மொருபாவை
 முழக்கமிகு பெருமபுலவா மொழிநதுநடத் துதல்பொருட (1)

ஞானபயி ராககியத்தான ஞாலத்து நெருங்கியுள்ள
 தானகுமா முழுதொழியத் தானேயா யமைந்திருக்கு
 மோனமிகு மொருவனைப்போன முருக்குகொழு நாஞ்சிலாற
 கானமென யனைநருபுற கழியய நனித்ததே. (சக)

எத்துணைநூல கொளுத்திடினு மேற்குமவலி யுண்டாதற
 கொத்தபெருங் கட்டளைமு னேற்றியலி யுறுத்ததுதல்பொ
 லெத்துணைநீராயத்திடினு மேற்குமவலி யுண்டாதற
 கொத்தகுலைக் கங்கரிந்தாய் கேற்றியலி யுறுப்பநால். (சுப)

அருப்புமிகு கருணையா லாகிரியா மாணவாபால
 விருப்புமெறுப பறத்திருத்திச்சமஞ்செய விதமேபோற
 பொருப்புமலி தோளுடைய புனற்கழனி மேடவலென
 றிருப்புமகை யறச்சமஞ்செய திவிவாபரம பாலெங்கும் (1)

அறிதருநல லாகிரிய ரடியடைநத் மாணவாபாற
 செறிதருமுப பதப்பொருளுட டெரிந்துபுகட டிபிவதுபோ
 லறிதருயன நெழிலுழை ரள்ளலமை தருயயற்பாற
 செறிதருபன னெலவித்துட டெரிந்துவிதைத் திவிவரால் (1)

உரைசெய்கா ரணத்துள்ள துள்ளதே காரியத்துற
 தரைசெயமா முகிலவிளாததுச சலதிபுண்டு பசுநத்துபோல
 விரைசெயவானகழனிதொறுமவித் தியநெனமுளைவிளாததுத
 திரைசெயநறு நீருண்டு பசுநத்துபின் நெளிதயே. (சுக)

காதனமிகு மனுவெனபாண் கைகருமீன பணைப்புணாந்து
 டுமதகவே றிடம்புகு, தி விருததிசெய்த திறமான
 வேசமில் டன ரொழிலுழையா நாறுபறித தெவ்விடத்துவ
 கோதகலங் பதிசுதிபயா டதுவிருத்தியுறவுகுறித்தே (௫௪)

சென்றுகயில் பதிகாறு சிறிதுசாய வடைநத்துதீர
 தொன்றுபணைப்புறநெழுவ முறுதபசுதிரு கூருகிக
 கனறுகொடுங் காராதி கலநநெழுய தெனமுளைதத
 துன்றிகருங் குவளைபுளுசெங் குவளைபுளுகுழ தாமரையும் ()

களைகளைபுமீபரு முணா கடைசியாதங் குழாம்புகுந்து
 டளைகழனி யிடைத்து டன்று பாரிசங்கன கொய்திபிகா
 தளையுறநீ ரிடைமீட்டுந் தங்கணமுக நிழலகண்டு
 விளையுமிது ககளுர வீரத்தோ டெனமருளவா (௫௫)

தரைமுழுது மினிதோம்புந் தண்பயிருத கூறிழைப்பா
 னிரைநிரைந தாமபலொடு புண்டரிங் களுநெருங்கி
 யுடையமையாக கருளுசேற்றிற படுதலிடுஞ்ஞை மடவாரே
 விடைய டடாத திட்டுணிகார மள்ளாதுணை வேண்டாதே ()

மிடிகெடுகரும டயிரககூரங் மேவிடமுண்டகமாய்பல
 கடிகெடுகருந் தனடையிலாக கருநீல முதலயாவும்
 டடிகெடுகருங் கருங்கண்ணூர் டடலினிடைக்களைநெற்றிந்தா
 குடிகெடுகரு மீடாகாதி க் குற்றங்கன களைவாரபோல (௫௬)

இராகமுதற் குற்றமெலா மிரிந்தொழிய வொருவனுக்குப்
 பராவுதவம் பெருத்தோங்கிப் பணைத்தெனனப் பைங்குழக்கு
 விராவுகளை யெனப்படுதோம் விடுபடலுந் தடித்தோங்கித்
 தீராதலமிக் குவப்புறவத் தவப்பயன்போற் கதிர்ணம். (௫௭)

அளவிலயி களமுபுரக்கு மமமைபு மப பணுமிரங்கிப
 பிளவிலபெருங் கருணையினெற பெருமடயாகாத தினிதோமப
 லளமலிபுர திருநாட்டு மருவுபயி ராதலினற
 ரளாவறவொண கதிர்னறு தமிழ்துவினை தனமாத்தோ (க0)

புரிபருவ முணருழவ ரரிதருகூ னிருமபுகொடு
 விரிதருயா வையுமிரிந்து மேவுபுரி கொடுவிரிந்து
 புரிபருவண களஞ்சோததுப பொனமலையிற போபுரிந்து
 சரியகடாப பலபிணைத்துக காறுகைபப நடத்ததுபரால (க1)

முத்திரிகைக கனியோடு முயங்கியவித தொழிபாதுபோ
 னத்திபடைக கோலவேறு காடுறவெல வேறுககி
 முந்தெழுகால வழித்தூற்றி மொயபதடி துகணமாற்றிச
 சந்தைரை போற்குவித்துத தயாவறமாற றுவொற்றி. (க2)

நிறைகொளவுள் னைதயுதவி யெச்சமளந் செடுத்தபுபோய
 நிறைபெருங்கு டிகணிறைத்து நிகழதருதென புலத்தாாமுன
 னறைதருதா மீருக ளையபுலத்தா றுறவோயபிப
 பெறலரிய தவமாக்கு ம பெருங்குடியே யெவ்விடத்தும் (3)

கலைத்தொடையின விளையாடல செயதவாகா மருபதிபு
 நிலைத்தவுகிக குறிகபோ லத்தணித்தா நெடுமபதிபு
 நலத்தயே யடிமுளைத்தா நற்பதிபுந தன்னிடவொள
 குலத்தபணைப பெருமையெவா கூறுவாநெயதலுமபுகலபாம

நெய்தல

வேறு

சலதி மீன்கணந தன்மிகை வெடிகொடு தாவக
 குலவு புனைக ளாகுபன குளிர்நி ளருமபு

கலவு மாமுகி லாயிடை நீநுண்கெ கறுத்து
நிலவு மின்னலசெய தாலிக ளுருபன நிகரும். (௬௫)

குலவு ஞாழலும் புனணியுங் கைதையுங் கொழுந்தே
னிலவு நெய்தலும் பெருமண நெடுந்தினை பரப்பிப்
புலவு மாநுழுவ தங்களைப் புரப்பவா டழிதீத
துலவு மேனமையிற பொவிதரு முததம் ரொத்தே (௬௬)

ஆலேமி சைத்திமில் செலுத்திவி மரவுமு மாங்கு
பலேதி ழித்தெறி முழக்கமும உலேயிடைப் படுமீ
னுலேச ரககயா முழக்கமு மொய்யென வதனைக்
கொலேயு தசெயு முழக்கமுய கடற்கெதி கூரும் (௬௭)

உநீற மீன்களைப் பிளப்பவா சுமையு மொருங்கு
பற்ற வுப்பதிற் புக்கடுகா ரமலேயுந் பறவை
முற்ற வஞ்சவா நேசசுவரா துழனிபு முற்ற
விறற் வாமபொரு ளீட்டுவா ரயமு மிகுமே (௬௮)

செய்கை யாரழற் சிவபிரா னுக்கா வினாச
மங்கை வாழிரா மேச்சுரம் வண்புன யாயில
கங்கை யாணமகன சீரலை வாயமுதற் கைக்கொள
கொங்கை மேவிய நெய்தலுக் கொருகுறையுண்டோ (௬௯)

பாலை.

குரவு பாடல நெல்லியீந் தினைமுதற் கொண்கி
நடவு தீர்த்தருள கொற்றவை கோட்டமுங் கவின
வுடவு சானறுடன் போககிணாக குறவுப் சரித்துப்
படவு பாலையும் புகழ்படைத் தமையுமபண பினதே (௭௦)

திணைமயக்கம்.

வரைய தாகிய வரங்கினின் மயினம்கள கானத்
தரைய வாழுகின் முழுகித் தநாட நவிறறும்
புடைய லங்கது கண்கொன கொணறைபொன சொரிய
விரைய வுளளுந் தேறபன வெறபுறை காந்தள் (எக)

கான கமயில சூடமபுரை செருத்தலான கன்று
தான மாந்தினி துண்ணவெஞ் சிபமுலைத் தண்பா
லான தொண்பனை யமபுயத் சடம்புன லளாவ
மான யோதிம நீர்பிரித் துறவுண்டு வளரும் (எஉ)

மருதின மேறபடா பாலையாங் கடற்கரும் புனைப
பெரும் ரத்தலை னேத்திடுஞ் சூழ்னமேற பிறங்கும்
பொருக் டறங்கி டஞ்சிய் ரத்தலைனீஇப் பொலியு
மிருநி லத்தங் ருடன்றுதங் குதிமிபற றிடலபோல (எங)

குரவு பாலையி னேந்தாபா டைக்கருவா குறிஞ்சி
வி வு தேனறநங் கானமான பாறரும் விரிநீப
புரவு சாலபனை மாங்கனி நலகுமொண பூண
வரவு நீக்கடல பவளமுத் தெதிதெதித் துதவும (எச)

இன்ன பலகள் மருவிய பாண்டிநாட் டியலபை
யென்ன சொறறன னெல்லையா யகியொடு மெமமான
மன்ன யோங்கிப் கழனிமா நகாபபெரு வளத்தூ
தன்ன மோதுவ னுபதிற் முறுதலாற நமியேன (எடு)

திருநாடடுபபடலம் முறற்றறு

திருவிருத்தம் - ௧0௭

திருநகரப்படலம்.

பணகவா, மொழியொடு பரமா மேவிய
தொண்கவா மதியின ருயரது சோயது
முண்கவா நகபெலாம வழுத்தருநீ து
கண்கவா பெருவுளக கழனி மாநகா (க)

திருமக டொழுத்தருந் திருவம வெள்ளிய
வுருமக டொழுககலை யுதவும வீமப
பெருமக டொழுத்தரும பிறங்க லீனருட
கருமகள் பாகனா கழனி மாநகா. (உ)

அறபகம் பொலிதர வடைந்து ளோககெலா
பொறடகம் பொலிதரு போக நலகலால்
பெறபகம் பிறந்தவள் வேறுண டாககிய
கறபக நிகாயது கழனி மாநகா (ங)

விண்ணுதல வரமெலாம வீசி யீற்றினு
மெண்ணுதல சிறிதுமின றிருக்கு நீமையா
வெண்ணுதல லொருபுற முவப்ப மேவிடு
கண்ணுதல னிகாயது கழனி மாநகா (ச)

அருமறை பகாகயி லாய நாதனே
பொருவரு மகாரொடும பூவை யாளொடு
மொருவருந் திருநக ரொருவி ஷைகுமேற
கருதருந் திறத்தது கழனி மாநகா. (ஐ)

வானுயா மாடமால வரைக னேயெனத்
சானுயா நகரமோர் தரணி யென்னலா
மீனுயா கருங்கடல் விரிந்த பைந்தழை
யானுயா கருஞ்மி றளாய சோலையே. (௬)

஁ளநகா மதியமம் மதியஞ் சூழதரு
தளாலிலூர் கோளயல் சாரநத பைம்பொழில்
கிளரொளி யுடுக்கணங் கெழுமு மடபொழி
லளவறப் புறத்திடை யருமபும போதரோ (௭)

஁ளேதரு சோலைமா மலரி னீனறிழி
விளைபசுந தேனபெரு வெள்ள மீதுயா
ஏளையெறி குழிநையாயச சலதி சாரநதய
ணளையுவு ரகநறிடு மகில முயயயே (௮)

யானறரு காயில யெனனி லெங்கணும
யானறரு தெயயமும் ஁யங் விலலையென
யானறரு குவிசியூட்டக யோங்குவ
தேனறரு பழம்பொவி தென்னஞ் சோலையே (௯)

வெலவவிச சி஁பிரான் விழிகொண டாலென
வொலவகை மூன்றகண் ணெருங்கு கொண்டகாய
நலவள முடைமையி னதிக நாமென஁ற
செலவரப் புயாவன தென்னஞ் சோலையே (௧௦)

யாடடுவெங் கதிரவன் வலவன செலவழி
மூட்டெவந தாகநோய முதிசசி தீர்தர
மாட்டியா தெங்கின நீரை வெளவுவ
஁ளாட்டெவ விடமடயின ரு஁ மூழரோ (௧௧)

தனைவெறுத திருந்தவா தயஞ்செய மாநகர
தனைவளைத தமாககவேள சாரந்து பெஞ்சிலை
தனையறக கொண்டெனத தழைக நுமபுக
டனையறக கழனிபுட டதைவ வெங்கணும (௩௨)

தழைமுனி வெனப்பலா நோக்கிச சாருமா
வுழையமா கோகில மொடுபரு மாறவேள
பிழையினமா தவரிடைப பெற்ற தோலவியால
விழைதரு கூக்குல வீந்த தொப்பவே (௩௩)

குழையமா சாறெலாங் கால வனமைசெய
துழையெறி வனவுறு கோதை யால்கள
விழையுமா டவாபொரு ளனைத்தும் வீசிடக
குழைதலசெய தகற்றபொற கோதை மாரினே (௩௪)

நிறைதரு பாசிலை ய மபை நீளவனங்
நறைகெழுப பொங்கிய கட்டனி காக்குமாற
பிறையதன மேற்றவழ பெதறி யக்கட
லறைபுன்ன மேற்றவ முடிபி போலுமே (௩௫)

நெட்டிலை வாழைனே குருத்தி னுச்சியி
ஞெட்டிய பிறைதறை யாய வொட்டலன
மட்டலிழை கறபக மாலை யானமிசைப
பட்டிடத் தொடுபிறைப பாணம போலுமே (௩௬)

பிறைதுதற பேரரு னெல்லை நாயகி
நிறைத க் காததலி னிலவு நெறபயி
ரறையுமந நன்றியை யறிந்த வாமென
விறைகெழு கதிரகனா லெதிர்வ ணங்குமே (௩௭)

நீடிய பேரரு ணேலலை நாயகி
கூடிய காதலிற குளி செ மூமபணை
பாடிய தெருப கா பபணபென
மூடிய கதிரினுன முத்திறைக்குமே (க௧)

இறைவன கொற்றவா ளீசன பாறபெறு
மிறைதரு ஁ளவிதித தொருய னினறென
நிறைபுனற பெருந்தட ன்னு நீளகரை
யுறைகழு கருகுசே லுணை தாவுமே (க௨)

பொருபுனற றிடரிடைப பூதத கொம்பாமேன
மருவிகாற புறக்கயல பாவிப பாயகன
வெருகமை பறபல வீர வாளெடுத்த
தொருயற வாடுகூ றிபரை யொக்குமே (௨௦)

கன்னுடைசு குறிப்பளிப படுத்த தனமையிற
பொன்னுடைத தாமரை பூதத யோடைரீ
மின்னுடைசு குலிசிகண விழித்து வீழ்க்கயண
கன்னுடைசு கிடத்தலை மாணு மெனபயே (௨௧)

உறி யரும பலகுலை யமைந்த கந்தியி
னறியமெல விலைச்செழு நாக வலவிதான
செறிதரு மதனடிழிச செலலுஞ் சங்கமுப
குறிதரு சுண்ணமாங் கிழமை கொண்பென (௨௨)

இந்திர தனுப்புடை யெய்தி னினறகை
கந்தியின பழமுருவ கதலிக கூனகுலை
முந்திரா கவனசிலை யுண்டை மூத்தலி
னந்திய கூனியெந் நடுவின் வீழ்கதென (௨௩)

இந்நகரப் புடைசுளை பொழிலெழுந்தபோய்ப
பொன்னகாக கமைநிழல புரித லாலன்றே

உநகாத தலைம ரமய யாவரு
நன்னாபெய யோவற நனகு வாழாதே (௨௪)

மருவுமிக்கநகர்புறச் சோலை மாமலாப
பொருடரு மணஞ்சுர ருலகு போததலா
லொருவிடகற் பகமண முற்ற திலையே
வருகுபொற் பூவினி னுற்ற முள்ளதோ (௨௫)

புறநகர

வேறு

ஒருமருப் புடைய யானை யொன்றையே வணங்கு நான்கு
பெருமருப் புடைய யானை யெதிர்ப்படின வணக்கும் பேரா
விருமருப் புடைய யானை யிராயிர மெனக்கிளைத்து
பெருமருப் புடைய யானை யாகுநா னங்கண் வையகம் (௨௬)

பழைமதக் களில யானைத் துதிக்கைபோல மொவி நானும்
கிழைதரு தன்னைச் சாந்த வித்திபம் விருமபு மாறு
பிழைதரு கந்த மூடெம் பிறங்குறச் சாந்த னோர்க்குக்
குழைவற வுரிய தூட்டிக் காததலசெய குணத்தா போன்றே (௨௭)

பொன்னகரிலைவ னூரும் புரவியொன்றுள்ள தென்பா
ரன்னது மண்ணின் மேவற கஞ்சிமி மியாமஞ் சாது
மின்னகு வானஞ் செலவே மென்றது வெளிசெய தாங்குப்
பன்னகா னிலந்தோ யாது பாயந்துசெல் பரிசுள் பல்ல (௨௮)

மாயவாம புரவி யொன்று பின்வரு மென்பா ரன்ன
கூடிதிப் போது வந்தா லறியலா மென்னுந் திணமை

௨௮ கோயிலூர்ப்புராணம்.

மேயது மாற்றா சென்னி மேலடி வைப்ப தாய
பாயதாம புரவி யாதத மந்திரம பலவுண டங்கண். (௨௬)

பாதலம பாதங காண முடித்தலம பைம்பொ னுய
மாதலங காண விந்த மண்டலஞ செல்லும பொற்றோ
மீதல மொன்றே கண்டு விண்டலத திடையே செல்லுங்
காதலங கதிரோன நேரை யசிபபது கதிவெண முததால ந 0

இடையிடை யசுரா வந்து தடுகதிட விடாப்பட டோடு [னறி
மிடைகதி ரவனறோ பேயகதோ மேறசெல்லு தடையொர் நி
யடையலா புங்கண் மூன்று மழித்தவ னுய வெல்லு
முடையவன நோமேற செல்லோ மென்னுதே ருலப்பிலாத (1)

மேலெதிர மேவு மேனும் விழித்தகண் ணியையா கோட்டித்
சோலெதிர சாகரு பேனும் குணப்பகம் பெய ரோங்கண்
மேலெதிர வீழு மேனும் பிடிக்கலாள் சோ ரா வெயய
காலெதி டுடன்று செல்ல வல்லா கணிப்பில வீரா (௩௨)

கருதுவெஞ் சினதரி னண்ணல காலெதித் துரைசரத போது
பொருத்திற் றழியப் படடும புறங்கொடா னுகி வீழ்க
பொருக்கினை விபத்து கொளவா பொருக்குபல வீரா கூடி
பெருவரும படைகள் கற்க விளங்குதல லூரி பலல (௩௩)

அகநகர்.

புவியினுக் குகிகை யாகிப் பொலிதரு மளக்க ரேபோற்
குலிமதிற் குகிகை யாகி வஞ்சகா கொள்கை போல
வலிதலில் வுனமீ னுதி யகங்கொடு புறத்தே மிக
செவியுடை டலாபல கொண்டு பாம்புரி சிவனு மாலோ (௩௪).

பருவியந் நகரம் வாழு மாதவா தவம்போ லோங்கி
யுருவமை விடயஞ் சாரா தொழித்தொளி ரவாம னம்போல
வெருவரும் பகைஞர் வந்து மேவுத லொழித்தொ ளிராது
பொருவினமற் றவாபோற் சற்றுஞ் சலிப்பறு புரிசை மேவும் (1)

பரத்தையர்வீதி.

ஆடலி னவிர யத்தி னமிழ்தங்கைத் திடயாழ் கொண்டு
பாடலி னுக்கத்துச் சாயத்துப் பாததலின் முலைதி றந்து
மூடலி னுடையின் மிககு முருகுகொப் புளிக்கத் தொங்கல
குடலி னளவிய் காமந் துறுப்பயா சேரி மல்கும் (௩௯)

ஆடலி ரென்னு நனசெ யகனவிழிப் பாரை யென்னும்
பாடரும் விலையிற் கொண்டு முலைபலத் துழுது பற்றி
வீடருங் காம மேனமேல் வித்துப் பாயநீர் பாய்ச்சி
நாடரு மவாதஞ் செல்ல விலைவினை நனகு கொளவாரா (௪௦)

துளைபடு முதத் நல்கித் துளைபடா முதக்கப் கொண்டுங்
கிளைபடு பவள நல்கித் கிளைபடாப் பவளங் கொண்டுங்
உளைபடு தனங்கை நல்கி உளைபடாத் தனங்கைக் கொண்டுங்
விளைபடு போகத் துயப்பா ரவாயின் விருமபி மைந்தா (௪௧)

இலக்கமுள் ளுக்கச் செம்பொ னெண்ணில முதலாக் கொண்ட
விலக்கரும் வணிபா தாமு மிககிறும் பூது கொள்ளக்
கலக்கமில் பொதுமின னுரோ ரரைப்பண முதலே கைக்கொண்
டுலப்பருங் கோடி செம்பொன றினந்தொறு முயநது சோப்பா.

அறைபெரு விருப்பம் பொங்க வாடவா தம்மோ டாடி
நிறைக்கித் திளைக்கும் போது நிறைபொரு ளவாவிற நீரா

துறைதலிற கணிகை மாத ரிலலறத் துறைநது மேலா
மறைமுடிப பொருளிற நீரா ஞானியா மாணு வாரால் (சு ௮)

*இருண்மலாக கூடநன் மினனா ரடைதரு மிளையா தம்பாற
பொருணமுதன் மூன்றுக் கொண்டு போககற் வினிது பேசித்
தெருளபணி களுமன னுரே செயயபபெற நின்புநூல்கி
னருணமிரு குரவு தேயென நறைதரற் கைய மினறே (சு ௯)

உறுப்பினிற குறைத் ராத யொள்ளிழை மனைவி மாபால்
பெறுபபுழைத் திபாபா ஹற்று டேலையும் புரிந்து காத்திக
கறுபபுவிட முடியு மெனனிற கணிகைமார நலகு மினட
மிறுபபுமே வாத மு தியினபமோ வறித் தேமால் (சு ௧௦)

பரவுதண கழனி வாயிற பரததையா மருகு சோதல
விரவுசா லோக மனனா மனைபுகன் மிளிரசா மீப
முரவுசெ யவாமெய தீண்டித் தழுவுத் லுயாசா ரூபம்
வரவுபோக கிறந்த வினப மறனெனநென னுணாநதார்போலும்

அவருணிற ரூமு முண்டா ராகுங் ருவகை யெனப
தவருநிற ரூமு முற்றா நீருவ ரதநரு மாருனா
நவாபபிற ரூமும பட்டா ராகுவா மைந்த ரெனனி
னவரொடு தாமவே நினறி யமைதர ஹற்றா போலும் (சு ௧௧)

பரததைநா டென்று தூல்கள பகருவ தெல்லா மந்தப
பரததையா தமமைச சாதி பொருளையிற பகாநத் தென்னே
பரததையுட கொண்டு மைந்தா விடாதுழல் பவரே யாகிற
பரததையா முனபு செயத் தவத்தினை பழுது முண்டோ (சு ௧௨)

வேளாளவீதி.

பழுதகன் மீலரின மேலான பாதத்திற பிறந்து நாளு
முழுதொழில் புரிந்து மூவாத தாங்கித் முரவு மிக்கா

செழுமயில் பாகன பாதத கருச்சனை செயது நானும்
வழுவுறுத துயரும் வேளாண் மாந்தாமா ளினைகடி பலவ (௧)
உளம்பொலி கழனி டேளாண் மாககடாப விநுதிந் கூடகி
முளம்பொலிவிநுபஞ் செயபு முபசார முணாந்து நீரிந்
தளம்பொலிவிளைசை மாறா தாமுயவ வாறே செயது
களம்பொலி விடததான பாதவ கலக்குமோர் லாழவு பெற்றார்

வைசியாவீதி

உடைபுலி மலரின மேலா னூருவிந் நேரந் முறநே
தடைதரு பிறவுந் தமம் போற்செயு மனபி ன் மிககா
ரிடையந் வெதுவு மிலலா நீகையிந் குறையொன நிலலா
நடைகிழ மணிந் வாழு மாளிகை நலமு மோர்பால (௪௮)

உள்ளதோ விதுதும் பாலென நெருவாயந் துறவி னுயா
தெள்ளரி தாய வீது நலகுதி ரெனன வியத .
தள்ளரும் பொருளக ளெல்லாந் செறிதாச சமைந்து நாளுந்
களளமில் உணிகா மேவுக நவின்பொலி நியமம் பலவ (௪௯)

இநகா உணிக மாககள வீதியி னிருநாண் முநா
ணன்னயத தரித்தல செயது நகுபொரு ளீட்டி னேனை
முன்னவன கருணை மூத்தி முககணைம பெருமா னம்பொன
மன்னவ னெனுமபோ சாத்தி வடதிசைக் குரிமை நலகும (௫௦)

கருதருவ கழனி வாயிந் காமரு உணிகா தம்பாற
பொருவரு முவப்பி னேடும புகுந்நிர யாரு மிலலை
மருவுமற நயாபோ கூறின மரித்திடா மிடிபு மிலலை.
வெருவரு மனையா செலவ மிகுதிபு மனப்பா நிலலை (௫௧)

பொருளினை வீட்டிம போது புத்திரா முதலோக கென்று
மருந்தி வீட்டா நிறகு மடமையோர் நாணுக கொள்ளத்

தெருணமிகு மனன தானஞ் சிவாலய தரும மேற்றோ
 செருணமிடி யகற்றற கெணறே யீடெவா விருமபி நானும் (1)

அரசர்வீதி

புண்ணிய மறைவ லானன புயத்திடைத தோற்ற முற்ற
 ணணிய படை ரா மணகொண டாகருவிண கெடிகக உலலா
 ணணிய முடிக்கு நீரா ரெயதருந திரவின மிககரா
 கணணிய யரசா வாழு மாடமுங் கலந்த தோரபால (10)

பொருபரி யிவாநது செண்டு போமபடி செலுத்த வர்ருப
 ருமதக கலுழி யானைப் போகண்டு மகிழ்கின றுருந
 திருவஞ் ஈடல பாட றிருநதுறத துடக்கின றுரும
 செருவரு மினைய ராகி மன்னவா யாழார மேனமேல (11)

மறையவர்வீதி.

விதிமுத துதித்து வந்தா விதிவில்ல கணைத்து மோந்தா
 பதிபுட்ப பட்டையு மாறு டசவுடம் பழித்தல செயவா
 பொதிதரு முலவி டாது போற்றிம உலியின மிககரா
 மதிமமை மறையோர யாழு மாடமு மளவி லாத (12)

புனிதநீ முழுசிப் பின்பு போகருகோ வணத்தி னோடி
 கணிதரு மீடந தீரா வுடையிடைக கண்ணு கிததுப
 டனியகே குடமுந தாங்கிப் பரவுதங் கிரும புகருசு
 துனியினமா தாகளட டேடி யதிதிமா துலங்கச செயவா (13)

அரையிடை முஞ்சி நாண்சோத தறுவைமுன கொயது தூங்கப்
 புரையறு மானறோல சோதத பூணுது லொருபாற்சார
 டைசெயும பலாசக கோலின மாணிகள் பலவோ கூடிக
 கரையின மறைக ளோதுங் கிடைமிகக கவினு மாதோ. (14)

ஒருபிறப்படைந்த பின்ன ரிருபிறப்பு வந்து மேவி
மருவுமுத தழுவ மோமபி மறையொரு நான்கு தெள்ளிப்
பொருபொறி யைந்து மோப்பிப் புரிபடை யாறுந் தீரந்து
கருதெழு பிறப்பு நீதென குணனடி கைக்கொள வாரே (௩௮)

கொங்கலா துணை வேணிக குழகரைம முகத்துந் தோவறித
கங்களான மாதத்த தோடு பராததது சனையும் போற்றிப்
பொங்குவே தாக மங்கன புரையறத் தெரிந்து நாளுந்
கங்கமா தாதி சைவ ரிருககையுந் துலங்கு மங்கன (௩௯)

முனைக்கெழு முல்லை யன்ன முரிவிலலா வழுதுஞ் செய்பொ
னகைக்கெழு பருப்பும பறப் னறம்புகைந் கருளை பாகுந்
தகைக்கெழு பாலு நெய்யுந் தயிருநல வயிரு மறறை
உகைக்கெழு பிறவு நலகுஞ் சத்திரம் உயங்கு மோபால (௪௦)

பொலிமணல பரப்பி மீது புதியமட கலநி ரைத்தாங்
கொலிக்கெழு நறுநீர் வாககிப் பாடலத் துறுபு விட்டு
நலிவிலா நறிய மோரு மிலிஞ்ச நலகு சாறு
உலியயே நமைத்து வாககும் பந்தரு மீலிய வாங்கன (௪௧)

பகைதவிர் கருத்தி னோடு பதப்பொருள காட்டு மறறை
ய்கைவினா விடைமுன யாவும் வயங்கியை யிருத்தோம் போகிக்
நகைக்கெழு வழகோ கித்தி நாலிரு நான்கு ஞ் சோதத்துத்
தகையிப் பெரிக்குங் கலவிச் சாலைபு முத்தா வங்கன (௪௨)

தெளிதரு புகழவே தாநத் சிரவணந் திருநதத் செய்தே
யொளிதரு மன்ன மாதி யிரண்டினு முரவோ ராகிக்
களிதரு பவஞ்ச முறறுங் தான்நிடி சோற்றிற கண்டி
வெளிதரு பிரம் மேயாய மேவுவார மடமொன றுண்டல (௪௩)

* முழுவீணுங் கருங்க ணலலா முலைமுக டமுநத வந்து
தழுவினும வருந்திப் பெற்ற தாயென மதிக்கு நீரா
ரெழுவினுஞ் சிறந்த திண்டோ ளிந்தி- தியாவாழ வெலலாம
வழுவினுங் கயலை சற்று மனங்கொளா உலிய ரனஞா (௬௪)

இருவினைப் பயனா யுள்ள வினப்பமுந் துன்பந் தான்று,
மருவுறி னுடம்பி னுக்கு முன்னமே வாயநத வென்று
பருவரா ருயவாா செய்ய பசும்பொனு மோடமுற காண்பாா
பொருவரும் பெருமை யோடு சிறுமையும் பூணா மாடோ (௬௫)
உதிக்குமு நெழுநது போந்தே யொள்ளிய புனலிற் றேயுநது
திதிக்குமெண்ணீறு பூசிட திருந்துகண் மணிகள் பூண்டு
பதிக்குமை தெழுநது மெண்ணி வாஞ்சையிற் கேட்ட புடம்
பதிக்குமுள னதத ராவா பதற்பொழு தெவரு மங்கண் (௬௬)
குதிக்கி விழுமுன போநது துலங்குமெண்ணீறு பூசிக்
குதிக்கொம்பே ருடயி ராணா கொற்றவா ளீசா தமமைத
திதிபுரி நெலலை மாதைச் சேவித்துப் போற்றிப் பின்னா
மதியமை குரவற போழி வாஞ்சையிற் பாடங் கேட்பா (௬௭)
மதியொரு புறதது மேவ மதியெதி ரிரண்டு பாலும்
பொதியுடிக் கணங்க ணனும் பொருந்திவை கிடமே லந்தத
திதியமை கழனி வாயிற் றிருமடத தினிது மேவி
உதிசுர உண்கரு மாணா கருக்குமொப் புடைக்க லாழிம் (௬௮)

உடைமுதற் சாத னததா ரொருபுற மிரண்டி லென்று
கடைதரு சாத னததா ரொருபுறங் கவினமுன நென்று
வடைதரு சாத னததா ரொருபுறம் வருநான கென்ன
விரைநீடு சாத னததா ரொருபுறம் விரும்பு மங்கண் (௬௯)

முழு=அறியாமை.

முப்பதப் பொருளி னுண்மை முறைமையின் விசாரஞ் செயதே
தப்பூறு கிடடை கூடி யாவுந்தா மாகக் கணமி
செப்பமுற நிருப்பார பலலோ ரவாடணி செய்கை மேற்கொண்
டொப்பற வொழு கா நிற்பா குழாங்களு மொருசார மலகும் (1)

மின்னிய இச்மப்பொன் செய்த விமானத்தது விளங்கா நிறகுந்
துன்னிய சோதி விவக சொருபனை யாடடி யூடடி
மன்னிய நந்தி சதரு மகிழ்ச்சியா லயவா றுந்நிப
பன்னிய, துதிபி னோடும பணிபவா பலலோ ராடகண (௭௧)

நலமலி, சோதி விவக சொருபநரு நந்தி சதரும
உலமலி, செம்பொற் கோயி னுண்டொழின் மாணச செயதான
புலமலி விசுமபின் ஊழும் புண்ணிய மயனோ கஞ்சத்
தலமலி பிரமன றுனோ யாரென்று சாற்ற வலலேம (௭௨)

கறிபல திருத்தது வாருந் தண்டிலங் களைகின் றுரும
பறிநிறப் பருப்பா ராயநது டொதுபிலப் பகிகின் றுரு
நறியநெய் யுருக்கு வாரு நாறுகுயப் பஞ்சயுயப் பாருஞ்
செறிதர வடிதல வல்லா ரினனராயத் திகழ்வ ரோசார (௭௩)

இததரு மடமுன னாக விசைத்தமா ளிகைக் கெல்லா
மொத்தன குழா நிறப் வுடைநடுப் பொலியா நிறகுஞ்
சுததறி வீணப் ருபத் தனிப்பரா பரையி னோடு
குததரச சிலையா நானுங் குடிகொளுஞ் செம்பொற் கோயில (1)

ஒருமக் கெழுத போதி லோடிவா வென்றி டாம
லருமைகொ டிருமுன மேவி லருளபெற் லாகு மென்றே
பெருமைகொள கீர வேலை பெட்டடைந் தமாதன டூணுந்
திருமுனாக குடைந்தோர் பாவஞ் சிதாமதுப் பொய்கை மாடே

முத்தொழின் முதலவ நெனநே முழுமறை யியமபா நிறகு
மததகு வாரததை யாரு மறிதத தெருடடு மாநே
புகதமன நிருமுற போற்றி மூவரு முறநின் நெனன
விததகஞ் செறியுஞ் செய்பொற கோபுரம் விளங்கு மாலோ (1)

கொற்றவா ளீச தேவ லாற்கொழு விடைகண் மேற்கொண்
பிறழ்ந்த தாது போன லுலவுபொன மதிலோ மூன்றுஞ்
செறிநிமி படிமு யன்றோ திருநக டொருங்கு சாயச
சுற்றித்த துதுது னாகஞ் சுடாமதின மேற்போய மந்தோ (2)

படதிசை மருவிற செண்டு புடைத்தலாரா மாறறு வரூரென்
நடவகெழு மேரு வமமா னருளபெறல் கருதி வந்து
செட்டரி தாய பலவே றுருக்கொடு கெழுமல போலு
சடாவிடு செய்பொன செயத சூழறை தேவா கோயில (3)

ஓடாதபு நடபோ பூணடும பெப்பமே யியற்றி நாளு
படாநடு மேவா நிறகு மதற்குநா ணிலையென நெனளிச
சுடரடி நீழ லெல்லா வுயிரகஞ்செய துயோற கெனறம்
படாருளி நீழல செய்யும் பாசிலை வனனி மாதோ (4)

பற்றற்றக கிளைத்து விண்ணம் படாநதெழு பசிய வனனி
நிறநில யுணாகது செங்கேழிரவிமண டலனோ வந்து
மற்றதை யுணாகது நிற்கும் வண்ணமே புரையு மெங்குள
கொற்றவா ளீசா மேய குருடணி விமான மாதோ. (5)

மறைபுகல் விதியி னாற்றன வயங்கிய சிறபஞ் செயது
கறைத்பு பட்டபொன சேயநது கதிடணி பதித்த லாலே
முறைநீரு * செங்கேழாநி மூவரு மிகையே யெனன
நிறையிநன் சேக்கு மெங்க கெனலலைநா யகிவி மாணம் (6)

* செங்கேழை=சூரியன்

குலவுவென காம மாதிகொடுப்பதை யொழித்தல வேண்டி
 னிலவுபே ருளசா லெங்க ணெலலைநா யகிழு னியவா
 றுலவுமெய யனபின் வீழ்ந்து கிடமினென றுணாததல போலக்,
 கலவுத லொடுக்கி டப்பான கருதுமோர பெரியோ னமமா (௮௨)

கொற்றவா ளீசா முனடி குடந்தட்பட தேத்து வாரு
 முற்றடா தரித்து நெலலை முன்னின்று துதிககி ற ருநம்
 பற்றவாய மறறையேனோ பாறசென்று பணிகி ன ருநம்
 பொற்றவா லயத்தி னெங்கும் பொறப்புறப் பொலிவா மாதோ ()

நல்லியன் மகதி வீணை ஈரப்பிசை முழக்க கோபாற
 பல்லிய முழக்க மோபாற பகாபலலாண டெடுத்த லோபால
 விலைய னாலவா செவ்வாய விளைந்தபாட டொலியு மோபா
 லலையல கதுடபி னல்லா ராடடொலி யொருபா லங்கண ௮௪

அளவருந தவங்க ளாடறி யரியசா ரூப முற்ற
 டளவரும் பெருமை யாளாக கழிநிழ லளித்தன னாத
 டளவரு துதற்க ணெலலாம வரிசையி னமைத்தான டானு
 டளவரும் வாயி றேறு டளவருந தீபப் பொம்மல. (௮௬)

நல்லிய டளத்தான மிகரு நிரம்புமக கோயி லுள்ளா
 லுலவிய வுயிரகட கெல்லா மோங்கிருங் கருணை பூததுக
 கலவிய டெழிலசா நெய்வக கற்புடை நெலலை யோடுங்
 குலவிய வருளசா லெங்கன கொற்றவா ளீசா வாழ்வா (௮௭)

திருநகரப்படலம் முற்றிறது.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௧௩.

நைமிசப்பட்டம்.

உரையினின்றுசெம் மணிபுடவென வயிரமும வரனறி
விரையின மலகுசந தகிலபல கேரொடும பறிததுத்
திரைகொ ணாநதீவுந தெறிதருந தெய்வதக கங்கைக
கரையின மனனிய துயாபெரு நைமிசக காணம் (௩)

வளரி லாங்கலி காலகளா ஊனமேற பரப்பா
விளரின மேகமேற கடடியா விந்நிர் விலலோ
கிளரும் வாயிலாப பனமட கெழுமிய வணியாத
தளாவி லாததோர காணம் பொருவுமத தருகாண (௨)

மன்னு தெய்கிடுஞ்ஞ காயகருலைக கிழக்குமா வதிவ
முன்னு மததகு தெய்கருண முப்புடைக கிடங்குப
பன்னு தன்னுடைப பாசிலை யாசன மாகித்
துன்னு தனமையை முன்னே புரிநிறந துணையு (௧)

மானற நெஞ்சமின மாதவ ரண்ணலுக் காட்ட
யானற நூலவரி தபனமங் கைக்கொளல காணாஉத
தோனற மாதுளங் கனிமிசைச சிலம்பினுல சுற்றிக
கானற மாவிலை செரீஇயெடுப பனமுது கவிழே (௪)

நிலவுந தெனறலுங் கூவுகோ கிலங்களு நிரைபுற
றுலவுங் வண்டருந துவற்றதே மலருமற றுளவுங்
கலவு மாயினு மாதவாக கிழற்றில காமங்
ருலவு நீடேரு நிலதகினவே றுறுநிறங் கொளமோ (௧௫)

அங்கு மேவிய மாதவா கற்பக மளிக்கும்
பொங்கு தீஞ்சுவைக கனியும்புத தமுதமும வெறுத்த
லெங்கு நாடியு மிததகு வனத்திடை யெனறக
தங்கு காயகனி போலமை யாமையிற் றுனே (சு)

புனித நாயகநுமையொடு பெரவிந்தினி துறலா
லினிய மாலயன முதலியா ருழதலா லெனறக
தனிய ஁வுமா முனிவரா சாரதலா லளவிய
தனிய ளரவிய னைமிசவ கைலையே நிகாகம (எ)

அரசு வாடலம் லுன்னிபுன னாகா வலிலா
புரசு தேய்கடம் பாராந் திலகநைபொற கொன்றை
பரசு நாயக ளாவினா பலாமுதர பலவும
விரசு மொய்யொரு கலயுருநி திடவயண மிடையும் (அ)

அடைப டிதகா னீருணமி தோலுடை யமைந்து
புடைவி ளங்கிட மலரமை பெரமுநனி பூசுத
தொடைசெய வண்டெனா கணமணி மூலிசை சூடிச
சடைய மைநதுமா முனிவரிற் பொலியப். றருவும (க)

சிவபி ராடுகுமி மாறுகொள கறையடி சேந
தவிலி யெம்புலி நவலிவெஞ் சாபபமுற பலவு
முயமை தீழமுனி வராபணி விடைபுரிந் துவககு
மகனி லுமமவ னடியாமே லெனலகுறித் தனறே (க ௧)

வேறு

இன்னபல வளத்த னைமிச வனத்திலிருப்பவா பொருப
பிறை யுயிர்த்த, வன்னமென னடையா னொருபுறத் தமர
வுடைத்தவ னடிமலாக கனபு, துன்னமெய்த தவருடைய பெரு

மையா சிவமாத தோற்றஞ்சா வியாவையுங் காண்பாரா, பன்ன
ருகு சமமா தியவிரு மூனறின மேறப்பட பகாநிலை நிறபாரா, (1)

அளவரும் புகழ்சால் வேதவே தாந்தத் தமைதரு சாரமா
யுள்ள, தளவரும் பனைய மூரலோர பாகத் தம்பிரா னருட்கலை
புறுத்தது, களவருந் தெய்வ வெள்ளிய நீறுங் காந்தண மணிபு
டைந் தெழுத்தும், பிளவரும் பெருஞ்சா தனமெனக் கொண்ட
பெரியவ ரியவ ரினையா (கஉ)

தேம்புரி கடுகைச சிவபிரா னடிக டியானஞ்செய்வதற்
கிடை யூர்த், தோம்புரி தகைக்கா மாநிக ணுஞ்ஞ்சொப்பனத்
தினுங்கண் தறியாரா, நாமபுரி செய்கை சிறையிரிடத்து நவிற
றிடார நலமுறப் பொலிந்து, தாமபுரி தவத்திற களவிலா மா
யோன சதுமுகன ரோற்றம் றளப்பாரா (கங)

வழிமதுப பிலிற்றுங் கற்பக நறுந்தாரா வானவ ராயிர மல
நாத், விழியுடைக் கடவுள் விசியலாப் பொருட்டு மேலுறை
நானமுகப் பெருமானு கொழிசுவைத் தமிழனோ மொழித்திரு
மடகைத் குவிமுலை திளைக்குமா புடையா, னொழித்தற் பால
வினையாதம் போக மொருபொரு ளெனக்குறிக கொள்ளாரா (1)

திரையெறி யளக்க ரேழுமொன ருசிச செறியினு மொன
றனமே லொனரா, வரையெறி கொடுங்கான மண்டினுங் கறுத்
த மங்குனின் தசனியே யுகினும் விரையெறி கடுகைக் மாலி
கைத் தடந்தோள விண்ணவ னடியலாற் பேணா, புரையெறி
மனத்திற சலிப்புரா சற்றும் பூரண சொரூபரா யமாவாரா (1)

தோற்றம் நிகந்து சச்சிதா நந்த சொரூபரே யாயமா தருத்
த, கேற்றசா தனமோ நாணகவை பெறுதற் கிடைந்தசாதன

ஞசிவாததி, யாற்றவு மதுதான் பெறுவதற் குபாய மண்ணலா
ரமாதலப பெருமை, சாற்றவுட கோட வெனததுணி5 துள்ளா
சாந்தமே யுருவுகொண்டனனா (கசு)

ஆனநல ஸ்ரஞ்சால சீவகா ருணிப மமைதரு பரசிவ பத்தி
பாநலம் பலவும பாங்குறக கொடுக்கும் பாசவை ராககியம் பிரம்,
ஞானமென றுரைக்கு மிவையொரு நானகு நன்குடை யடிரியா
புகழ்க்கு, மானமின றுரைத்தற் கநநதனும் வலலா னலலன
முற றுரைப்பவ ரியாரே (கஎ)

தயவுலி படைத்த சென்னகன சாதா தபனட்சிட டனறுரு
வாச, * ன்னியாபுகழ விசுவா மித்திரன் ககோள னிலுருறு மாண்
மாண்டலியன, றுவாபடு சடிஸ் மாதவன பிரகு தாமிரன் காந்
தியா யன்னே, குவலயம் புகழுங் காசிபன வீதி கோத்திரன்
சாலிகோத திரனே (கங)

மருவிய வாபத தம்பனபாற் கரியன வாமதே வனகவு தம்
னனே, மொருவிய போதா யன்னமவுற கலனே யுருருகாற்
கிபனகவுத் தகிசீ, ரிருவிய புலக னத்திரி சமபு விரசினி யாககி
யறகன, மொருவிய செயறீர் சத்தியா சாடன மேதகு சதாநந்
முனியன (கக)

புலத்தியன சாக வியனமுதன முனியா புகழ்மிரு டளவி
லா கூடி, நலத்திய லாண்டு பன்னிரண் டளவு நவிறறுமோ
மாமக தொடங்கி, வலத்தியல விதியாற் புரிதரும் போது மாம
றை யாகம் புராண, நிலத்தியன மறறை யாயையு முணாகதோ
னிறைகெழு மருநதயப பெரியோன, (உ௦)

தவலருங் கொடிய மைமபுலக குறும்பு சாயததவன நவத
தருட சிறந்தோ, னுவலரும பெருமை வெண்டிரு நீறு நோன
மைசால கண்டுகைத தொடையுங், கவலருங் களிப்பிற புனை
தவன நவாது கருதுமைந தெழுததுமுட கணிப்போ, னிவல
ரும புகழன நியுந்தனை யந்ததோ ரியாரையுந தானெனச செய
யோன (உக)

சததிய ஞாந நந்தநிட களமாயத தற்பர சொரூபமாய விபு
வாய, நிததிய நிமல நிரருசன முதலாய நிறைதரு மேரொளிப
பிழம்பாய, மெகதிய வுயிரி னபேதமா யென்றும் விளங்கிக்
மொருபர சிவமே, பொத்திய தானென மூணாதரு துணிய்பான
புகழ்மிகு சூதமா முனிவன (உஉ)

பலகலை யையக திரிபநி யாமை டறிததுநன குணாதவ
ராபு, மலகலை குணத்தி னடைந்தவ ராயு மடைந்தமா னாகரு
மவாக்ரு, விலகலை யுருது குழமா ணவரு மெய்கநிழ லேயெனத
தொடர, விலகலை யடைந்து யாருமுண டகிழவுற நின்பமிக்
கூாதர யந்தான. (உக)

யந்தமா தவனை யிருந்தமா தவாகள வரவுவந திருக்கைநினை
மெழுந்த, சந்தமா ரெதிசென நடிமிசைப பணிந்து தடவகநிக்
கூப்பினா கொடுந, தந்தமில் சிறப்பி னுதனத. திருத்தியரு
கிய பாததியா சமன, முந்தவா தரித்துக கொடுத்தனா பூசை
முடித்தன ரிருக்கென விருந்தா (உஉ)

பவத்துழா வினைக்கு மைமபுலக குறும்பு பாழ்பதெ தெழு
துமே வாய, தவத்துயா கருணைக குணமே சகல சாததிர புரா
ணமுற மூணாநது, சிவத்துயா நெறியே நெறியெனத நெளிகது

தெளிதரா வெம்மனோ முழுதுந், தவததுயா கடப்பத தெளி
கருமா ரியனே யமலனே யெனப்பல துதிததார (உரு)

வணமைசால கருணைச சூதமா தடநின வதனசெந தாமரை
மலாநின, றுணமைசால புராண கதையெனு நறவ மூற்றெழுஉ
உழிதரு மதனை; யணமைசால செவியென றுரைததிம வாயா
லலாவுபு பருகிபு மின்னும, வெணமைசா லறியே மாதலிற் றிரு
ததி மேவிலேம பருகுதல யேடடேம (உசு)

கண்ணிப தவததோ ரிதயடா லயததிற கமுறராச சிவபி ரா
னுருவாய்ச, திண்ணிய விமல மாலயரை தொடங்கிச் சேதுமா
தவததள வுள்ள, புண்ணிய லலங்க புண்ணிப தீரதத மியாயை
யும புத் துத் தொடரு, நுண்ணிப யருளாற றெறிததனை கேட்டு
நடங்கணன குணநதன மட நறுவ (உ௪)

காழகிற றுணிபு ந் சபானக குறிங் கைபர்க் கொண்டெடு
த தெறிமா, வாழகடற கிடயகு கிழிசு பபாய் மகனபுனற காலி
ரிக கரையில, வாழபிற விடததி வெண்ணிய தளிக வலலமா
யு மே முதலா, வேழபெரும புயன மிழைஞ்சுப. றலங்க ளிரு
பபென றினையவற றுள்ளும் (உ௫)

சத்திய ஞான நந்தமா முதலவாழ தருதிரு வானைகரா வெ
னனுஞ், சத்திய தலததுக கைநதியோ சனையாந தககிணத தலா
பல துதைந், சத்திய தடஞ்சோ மெய்யமென றெருபோ தயா
தடைந் தரிதொழ வுமருஞ், சத்திய கிரிககோர யோசனை யள
விற் சாறறிக தககிண திசையில (உ௬)

புகழமிரு கண்ட தேவியென றுரைக்கும் பொனமறை
பொழிந்தயா தலததிற, கிழவிதுத தாததில யோசனை யரைபி
டுண்ணினோக செழுபவத துயரு, மகழபெருந் துறைககு மே

நரிசை யொன்றோ டரைபுணா யோசனை யளவிற, நிகழ்செய
புத னாகருக கதிரவ னுதிருக திசைமுககா லியோசனை யள
வில (க௧)

இருப்பது கழனி வாயிலென நெயரு மெடுததுரை செய்பு
மோ தானம், விருப்பமா சாலி வாடியே பென்று மினிதரு
சமியன மென்று, மருப்புறு புகழ்சீ லல்லப மென்று மறைதரு
பெயாபல பூண்டி, தொருப்படு மனமில் லாதொழற கரிதென
றுரைதனை யையநீ முனனா (க௨)

அன்னமா தலத்தின் மானமிய முழுது மறிதரு மாவமிச
குடையே, நன்னாநீ யினனே ஈவிறறிடல வேண்டி ஈவிலொ
ணுக குணப்பெருங் குணநே, பன்னரும் புகழ்சா லுடபெருங்
கடலே யெனறனா பரவுத லோடு, முன்னரு மகிழ்சீ தலைக
கொளச சூத மாதவ னெணமுக மலர்ந்து (க௩)

வேறு

நிருமலநிட களநிலி காநிட ளு சனநி ா மயநாத தொந்த,
மருவருநிட பிரபஞ்ச சிவாகார நிடகிரிய வருநிட காம, பொருவ்
னிதத சுரதபுதத முததச்சசி தாநந்த புரண ரூப, பருவரலி லாச
சருவ சததமுழு மையமுண்ணாத பரமான மாவாய (க௪)

அநந்தகலி யாண்குண நிறைந்தவ னாயச சிநுட்டிமுத லீற்ற
யோனாயக, கணநதருக காதரனாயச சதுரபயமுழை சநதிசே
கரனா யானனோ, மணநதருச டாதரனாய வயங்குதிரி நேத்தி
னாய மணிண டனனாயத, தனநதனிய னாயமமுமான நரிதத
யனாயுமையொருபாற நழீதியி னேனாய். (க௫)

இருகருமொரு திரிபுலனே சனைமுருதத மொனநிய
மெண்ணிப்பாடி, முருசருமன் நிருமடியிற பிரியாத முனா

துவதை முதிர்ந்து துள்ளிக், கருகும்வினைத் துயரொழிபக
கண்ணீருற றுநதக் கலப்பனாகித், திருக்குமல மறத்துமிகருஞ்
சமியனமான மிமமெடுத்துச் செப்ப லுற்றான் (௬௭)

மாதவத்தின் மிககுமாந்த செளனகாமுன முனிவராகான
பமமி னீரிப, 'போதவத்தை யறுத்துயாததுஞ் சமியனமான
மியனகேடகப் புகக் தானு, நீதவத்தை விளககும்ஃ தியானவிரி
த்துச் சொலப்புகுந் நேயத் தானு, மோதவத்தை மூன்றுமொ
ழித் தொழிவளாதந நியராளு முணமை யுணமை. (௬௮)

தேடரிய சமியனத்திற சருவபா வமுநிவாததி செயதெல
லாககு, நாடரிய தருமாதத் காமமோக் கந்தருவா னமிநது நா
ளும், வீடரிய பரமசிவன பிரசன்ன மாயிருநது விளங்க லாலே,
கூடரிய பத்தலமுட கருதுநரு மெண்ணியவை கூடு வாராவ ()

எவனரியு மயனுமடி முடிதேடி யறியரிய'னெல்லா மாவா,
வெவனகிலத் தொழிலகையும் புரிநதுமொரு தொழிலுமினரி
யிருக்கு மூத்தி, வெயனகண்ட சச்சிதூ நந்தசொரு பப்பெரு
ரா வெவனமற றமம், வவனெருநரு சமியனமுப் புயனேச
வெனிலவனசே ரறைவார யாதே. (௬௯)

மந்தரமத் தாடுடிய வாசுகிரா ணுத்தாழி வாரி யாகச், சுந
சுரமா வயனமுதலோர் கடைபொழுது விடநதோனறிச் சுமித்
தோக்கி, யந்தாநா டழிபாம லுண்டிபுரந தவரேயய வமல ரன
னா, தந்தரமான மியமெடுத்துக் கூறுவதின் மூகையாரந தன்
மை நனமை (௭௦)

தரையிரத் மாகவிரு கதிகளகா லாகமறை தாமா வாக்,
ஷிரைபிரமன சாரதியா வட மலைவில் லாவுரக் மொருநா ணாகப்,

சகசு கோயிலுராபபுராணம்.

புனாயிலகவுத துவமாபண கணையாகச செனறுதிரி புரங்கள்
வேவக, கரைசிறுபுன முறுவலசெயதோ நெவனனமுப புல
னேசன காணமின காணமின (சு 0)

ஆனாறு மூவகைய பரிசசேத குனியமா யமரு மூசதி,
மாணாறு மறைமுழங்குஞ் சமீவனமான மியந்தேநிகத மட்டு
மெங்கள், கோனாறும புகழுவாத ராயணனசொற பழபுரைப
பேன குறிககொள வீரேன, ஹாணாறு மயமான மிலலாகச குத
முனியுரைககலுறறான. (சு 1)

நைமிசப்படலம் முறறிற்றி

ஆதிருவிருததம் உருச

தலவிசேடப்படலம்.

மான்ம ருடமே வரிவிழிப பாதி
கோனம றுப்பொலி மாபண குறித்திதி
பானமை யுறற பரமன சமீவன
மேனமை சறறுவி னம்புதுங் கேணமினோ (சு)

ஆனன ஜூதிய யற்றகி லத்திடத
தன்ன மெனனடை யானதயி லாடமே
யுனன தான மளவில வுள்ளன
யுனன வறறு ளதிகஞ்ச மிவனம் (சு)

வீரத தேபொலி வெமமழு வாளிடா
 ழீரத தேமல றோயுஞ சமீவனந
 தூரத தேயிருந தெண்ணினுந தோமெலாந
 தீரத தேயக்குமைம பாவமுந தீரகருமே (ந)

விண்ணுந் றூரகரும லிடபச சமீவனந
 கண்ணுற றூரகருவ கருதிவ ிக்குமா *
 நண்ணுற றூரகரு நவைப்பழி தீரகருமே
 லண்ணுந் றூரகரு மறையவும வேணடுமே! (ச)

புலத்தின் மிக்கவா போற்றிட புகழவதாய்ப
 பலதது மிக்க பலமுழு துநதரு
 வலதது மிக்க மதுபுட கரணியைத
 தலதது மிக்க சமீவன முள்ளது (ரு)

எண்ணி லாதவி லங்கின தீட்டமு
 மெண்ணி லாத பறவையி னங்களு
 மெண்ணி லாதத ருக்களு மேயீவன
 வெண்ணி லாத மகத்துவ * மெய்ததென (க)

வீறு மததல மேயுடயி ரானமுடித
 னேறு மாபுக மெண்ணி மகிழப்போ
 னுறு நெய்த நெருமுண்ட கங்களு
 முறு நீரத்தடத தென்று மொளிரவன (எ)

ஆர வாவு மனையவ னத்திடைக
 கார வாவு களிமயி லாடுதோ

நேர வாவு சுடாச மியங்குகா
ஊர வாவு முடகமுண டியுமால (௮)

ஐய வீதெனன வறபுத மானெலாம்
கைய மோமப மடியிற சுரநதபால
செய்ய கனஞ்சூதி தீபபுலிக குடடியை
யுய்ய ஜூட்டுவ ஜூங்கொரு பாலரோ (௯)

சீல மிககவா தெய்வ மறையெலா
மோல மிட்டு முண 'ர னிணையடிப
பால மைத்திப பத்திய ராகிய
டால கிலவியா மலகி உழுதது டா (௧௦)

வீசு செநதழல வெயயவ னிறபொலி
தேசு மிககவா யாயையுந தோநதவா
மாசு திராநநி யாசநல வாழுககையா
மூசு கினற உளங்களு மொயககுமால (௧௧)

வேத வித்தியு டிரனன விளங்குவா
காத வித்தை கமுனற மனத்தினா
போத வித்தக ராயப்பொலி யநதணா
தீத வித்துச செறிவரொ பாபெலாம (௧௨)

உயாநத சாதிய ரேனு முயாவிலா
தயாநத சாதிய ரேனு மருநதவ
நயநத வாவி நவிற்பமு னறறவம
பீயநக வாது வயங்குற முற்றமே (௧௩)

கூரிய கண்டன கருணைக களவிலா
னரிய வேத மரதறியு மோகிலான

நெரிய மேவுந் திருக்கயி லாயததும்
பிரிய மிககுப் பிறங்குவ தத்தலம்

(கச)

தூய சோதி சுடாதென கயிலையே
யாய வந்தச சமீவனத் தண்ணுத்
ரூய தானத் தவஞ்சிவ பூசனை
யேய வாற்ற விலாக்கிலையென்றுமே

(கரு)

நன்று பலபவப் புண்ணிய நனமையாற
சென்று மேவித் திரிபுவ னேசரை
யொன்று மனபி னுறத்தொழு வாருக்குக்
கன்று வேற்றங் கைக்கொளல் வேண்டுகோ.

(கக)

சச்சி தாநந்த பூரண சம்புவாஞ்
செச்சை மேனித் திரிபுவ னேசனை
யிச்சை யாலொரு காலெதிந் தேடிதுவா
முச்ச கம்புகழ் முத்தரா வாஹோ

(கௌ)

செய்ய மேனித் திரிபுவ னேசனை
யைய கொற்றவா ளீசனென ஞாகவி
வைய மோதுமற நபபெயா வந்தவா
றெயய நீவி ரியம்புதும் பின்னரே

(கௌ)

திருகு நீர்க்குத் திரிபுவ னேசனை
யிருக ணறகண டிறைஞ்சுந் ராயிரம்
பெருகு கண்கொண்டு பெடபுற நரம்பைய
ருருகு நாடகங் காண்பாபல ஊழியே

(கக)

சித்த மேய திரிபுவ னேசனை
யொத்த வோமுகத் தாற்றுதி யோதுநா

சுதத நானமுகவ கொண்டு துகளறு
கதத ராகிசச கமபடைப பாரரோ (உ0)

தரைவி ளவரு சமிவன நாதனு
குடை சிறந்த மணிபொன னுதவுவோ
யரைவில் பொற்கலை வாளசெய கவுததுவம
விரையப பூண்டு புரவு விருமபுவா (உக)

அன்ன மாதலத தாமல கததுணை
யன்ன மந்திண ராதியாக கீவரே
லன்ன பேற்றி லல்கிலபன னுளமு
தன்ன மாக துகாருதுவிண னுளவரே (உஉ)

கெலலை நாயகி நீடு திருமுன
கெலலை வீசுசெம பொன்னினி யன்றது
யல்ல மாமறை யோராகரு வழங்கிடி
னிலலை பிங்கல னாகா திருநதிடல (உ௩)

சான்ற மேனமைச அழிவனத தேயமாரு
நானற தேகம விடுதத வறததினா
தோனற மூனறுக னுறபுயஞ் குழசடை
பூன்ற நாத னுருவ மடைவரே (உ௪)

திருநது வனனி வனததுச சிவநிசி
யிருநது போற்றி யிருகண விழிப்பவா
பொருநது முககட பொலிவுடை யார்களாய
வருநது ரூதென்றம் வாழநது விழிப்பரே (உ௫)

ஒருக ணடபொழு தததலத துறறவா
பொருவி லாபபெரும பொன்னுல ககருடி

மருவி நாளபல வாஞ்சித தரமபைய
ஒராருவில் போக முவந்திருப பாறோ (உ௬)

சமபு மேப சமிவனத தெயதி யொண
வமபு சானமலாத தேனறட மூழ்கிபு
ணமபு தெயீவ நறுந்திரு நீறுமெய
பமபு மாறு பளஃறப பூசியே. (உ௭)

சென்னி யாதி செழுங்கண மணிபுனை
துன்னி யோடு முத தைநது முலகுயய
மன்னி வாழு மகாலிங்கய போற்றயோ
மினனி வாழநதுயா வீடு கலப்பரே (உ௮)

சீது கணமணி நேயத தொடுபுனை
தூறு மனபி னுஞ்றறுங் கருமமே
யேறு மாபல நலகு மிலையெனிற
சீறு மாறு சிதையுஞ் சிதையுமே (உ௯)

பொருவி னீற்றொடு கணமணி பூணழலார
கருவில் பததி கருமம பிரமமென
ஒராருவில் வானபெய ருற்றமுக காண்டத்து
வெருவி லாவதி காரமில் வீணரே (௩௦)

ஆத லாவவ விரண்டி னலங்கரித
தோதலி சாலசமி நீழ் லொருவனை
காதன மேவக கசிந்துபா சிப்பவா
சாத னோனறவி லாமுததா சத்தியம் (௩௧)

வேறு

அருணமலிவெண ணீறணித்து கணமணிபூண டைந்தெழு
தீது மவாயக கணித்துத, தெருன்பொவிபத தியிறசெயவு பாசனை

௫௨ கே ர யி லூ ர ப பு ர ண ம.

செய பவாமுததி சோவ ரென்று, பொருளவிரவு பெரியசா பால
வுப நிததநனரு புகலா நிறகு, மருளகலகா லாககினிநுத திரவு
கநி டதமுமிதே வகுததுக கூறும். (௩௨)

வேறு

உரையதா வசசிரோ வுபநி டததுமிக
கரையக லுண்மையே கரையு மீதுதோந
தரையிர வாமுவோ னடிய டைநதிடாப
புரையருக கொழியுமோ புண்ப வததுயா (௩௩)

அறமலி சமிவனத தளவின மானமியத
நிறமலி தரவெவா செபப வல்லவா
நிறமலி செஞ்சடை நிமலன சேவடிக
குறமலி பததியா லுயாநத வந்தனீர் (௩௪)

தலனிசேடப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம் ௨௬௮

வீ ர ப ர ணீ டி ய ன்

சமிவனமடைந்தபடலம்.

குரவணந் குதிலோர பாகக கொற்றவா வீசா காதைச
செவண மொனற னாலே செயதபா வங்க டாநது
கர வணப,படுப வஞ்சக கலப்பினிந நகன்று முத்தி
புரவணப படுவா யாரு நீயிரு முவநது கேணமின (௩)

வீரபாண்டியன் சமீபவன மடைநதபடலம். ௫௩

தழையுமிக காதை முன்னரு சைமினி முனிவன கேட்ப
வுழையமா கருங்கட செவ்வா யுலோபாமுத திரைம னுள்ள
விழைதரு சிறப்பிற் சொற்றா னவனவிரித துரைத்த வாறே
குழைதரு மனத நி னுங்கட கோதுவன குணக்குன றனனீர். (1)

துவாபர வீரத்தி னைந்தரு சுருதிவித தாகி யுள்ள
சுவாமுனி வராகுண மேலா முததம சாந்த யோகி
யுவாமதி முகத்தாள பாகத தொருவரு ருளரி னுலே
யவாமுத லறுத்த வாத ராயண முனிவ னென்பானே (௩)

உறுகலீ யீகத்தில வேத மோதுதற் குரிய ரான
தெறுகலீ மறையோ ராதி மூவருரு சிலவாழ நாட்சிற
நறிவுடை யவராயப பன்னே யாளரா யுறுத லோநது
ருறிகுணங் கடந்த பெம்மான குறித்தரு ளானே தாங்கி (௪)

அருமறை யனைத்து மததி யயனத்துக் கெளிமை யாகப்
பொருவரு மிருக்கு வென்றும் பொற்பமை யசுரு வென்று
வெருவரு சாம மென்று மிளிரதா வண்ணமே யென்று
பொருவற் றானகு கூறு வுருற்றின னுலக முயய (௫)

உருபத்தோ சாகை யான விருக்குமா மறையை முடிப
பருவத்தே சிறந்தோ னுய பயிலவற் கருளிச செயதான
மருவத்தே முதவு தூறு சாகைய சுருவை மாண்பிற்
பொருவற்றோ னுய வைசம பாயனற் களித்தான பெர்தீயின (6)

தழையவா யிரங்கு ருய சாமத்தைச் சைமி னிக்கு
விழைதர் வருளிச செயதான விருப்புமொன் பானுய விரஞ்சங்
குழைசெயு மதாவ ணத்தைக் கூறினான சுமந்த வுக்குப்
பழையவம் மறையை யந்த நாலவரும் பரப்பி னுரே. (௭)

செ கோயிலுராபபுராணம்.

சாற்றிய நாலவ ருளஞ்ஞ சைமினி முனிவ னென்பா
 னுறறரும வாச பேய மக்கினிட டோம மாதி
 ஷ்யற்றமார மகவக னெல்லா மியற்றியுஞ் சித்த சுத்தி
 போற்றிடு மவற்குண டாயிற் றிலையென புகலவ தமமா (அ)

முற்றிய கேளவி யந்தச சைமினி முனியப் போது
 பற்றிய சொரூப நிட்டா பாலனிந் திரியச சேடடை
 யற்றவன முழுது ணாநதோ னகத்திய முனிவன் வாழுஞ்
 செற்றமி விருககை மேவித் திருவடி பணிந்து சொலவான (க)

செந்தமிழ் மணக்குஞ் செவவாயச செழுந்தவ முகரிவு ரேறே
 யுத்தரு மறையிற் கூறுங் கருமமென றுள்ள வெல்லா
 டநகிர விதியி னுறறான வழாதுபன னுஞ்ஞ செயதே
 னந்தமி லதனா சித்த சுத்தியுண டாயிற் றிலை (க 1)

இன்னுமொன றுள்து கேட்டி யிரண்டுமீ மாஞ்சை யுளஞ்சு
 துன்னிய கரும முற்றஞ் சொற்றிடு மீமாஞ் சைக்கே
 பன்னுபஃ றிறத்தி னுலுழ பரததுவஞ் சாதித் தேனா
 லுன்னுமற் றதனா னுமமுன னுரைத்ததை யடைந்தி லேனே (1)

எனசெயவே னுரைத்தவ செயயா யிணாபடு கடுகதை பெ
 னபூப, பொன்செயதா முடியாக கனபு பூண்டியா சொரூபந்
 டடை, முன்செயமா தவததாற் பெற்ற முனிவனே பென்றுவே
 ணடித், தனசெய லுரைத்தாற் கங்குத் தமிழ்முனி சாற்ற லுற
 றான். (க 2)

உரைசெயுங் தரும மெல்லா மொருசிவப் பிரீதி யென்றே
 தரையிடைச் செயதா யிலை சைமினி முனிவா வததாற்
 புரைதபு தீர்த்துத் திருடைநிலை புரிந்தவ வாறு
 லுரைதரப் புரியா திருத்த ருணநிணு மேவா ருண்மை. (க 3)

கருமமே கருததா வாகு சாதிக்குங் கடனபூண டாயகரு
பருவரும பிரம ஞானம் வருவதின நெந்த ஞானறுங்
கருமிகள் பிரம லோக பரிபந்தங் கலந்து வாழ்ந்து
மருவுபுண னீயந்திர போழ்து மணணிநமீட மிதிப்பா மாதோ

கருங்க களேதது ஞானக் கினியிடைக் கருக லாலே
யருமகத் வகண்ட சச்சி தாந்த சிவசொ ரூபத்
திருவென்று நிட்ட ராய ஞானிகள் செனியா கணம்
மொருவந்த முற்றே யிந்த வுண்பை நீ யுணாதி யென்றான (1)

செந்தமிழ் முனிவன மாற்றஞ் சைமினி செவியி னேற்றுப்
பந்தவெந் துயாதிர மோகக் பந்தநரு ஞான மாய
நிந்தையில சிவசொ ரூப நிட்டைநா னதகை நாயே
னுபந்திட விரங்கி யினனே யுரைச நியென நடியில வீழ்ந்தான

தளையடி பணிந்து வேண்டிஞ் சைமினி முனிவற குற்ற
பன்னரி தாய வனபும பகருவத் திறனு மோந்தே
யுன்னருங் கடனீர் முற்று முழுந் ள விரக்கி யுனங்
முன்னா வானவரைக் காத்த முனிவர னுனை க்க ஹாரூன (க௭)

லையகம் புதழும வனனி வனமதுப் பொயகைத் தீரத்
தையமுன் நவம்பு ரிந்தா னருணமதுப் பிரிய னெனபான
பொயயக் லவற்கு முக்கட பூண னுள்ளி னுலெண
கையனிப் பிரம ஞானங் கருத்தற வுபதே சித்தான (க௮)

அயனுப் தேசஞ் செயத் வதற்கு பிரம ஞானம்
பயனுற விரித்து வீர பாண்டியற குபதே சித்தா
நயங்கு மவனயா ரெந்த நகரமீற நிருப்போன செய்து
செயலெவ னெனனி வெல்லாக தெருடமுது தெளிதி நீயே. (9)

‘சூசு கோயிலுராப்புராணம்.

இருஞ்சமீ வனத்தின் நெனபா விரண்டியோ சனைநு ரத்திற
கருஞ்சுரும புளருஞ் சோலைக காணப்பே ரெனும ரொனது

‘பெருஞ்சுரா விருப்பிப போற்றப பிறங்குவ துயாந்த வாளு
டருஞ்சுர நாடென னேத வமைந்தபல வளத்த தமிழா (உ௮)

காமரம பாட லெங்குவ காமரம பாட லெங்கு

மாமயி லாட லெங்கு மாமயி லாட லெங்கு

சோமனமரு சாரு மெங்குஞ் சோமனமரு சாரு மெங்குவ

கோமறு கணிக ளெங்குவ கோமறு கணிக ளெங்கும் (உ௯)

க காமா அம்பு ஆடல - மனமதனது பாணங்கு, சஞ்சரித
தல உ காமரம பாடல - காமமென்னும் இசைவுப்ப பாடு
தல. க மா மயில ஆடல - பெரியமயில்கள ஆடுதல உ மா
மை இல ஆளதல - பேழகினை வீடுகள் ஆளுதல க மன
சோ மஞ்சு ஆருடி - நிலைபெற்ற மதிலின்கண் மேகங்கள் பொ
ருந்தும் உ சோமன மஞ்சு ஆரும் - (மாதாக்கது) மதிபோ
லும் (முகத்தின்) அழகு நிரம்பும் க கோ மறுகு அணிகள் -
விண்ணுலகத்திலுள்ளார் மறுகுத்தருக காரணமான ஆபரணங
கள் உ கோமறுகு அணிகள் - இராச வீதிகளின் அலங்கா
ரங்கள்

ஆடுக துகங்க ளெங்கு மாடுக துகங்க ளெங்கு

மோடைசே ராமப லெங்கு மோடைசே ராமப லெங்கு

நாடரும பவன மெங்கு நாடரும பவன மெங்கும்

‘டருங் தொடிக ளெங்கும் வாடருங் தொடிக ளெங்கும் (உ௧)

க. ஆடு கததுகங்கள் - நிருத்தரு செய்யும் குதிறைகள்

உ ஆடு கததுகங்கள் - விளையாடுதருருரிய பதங்கள்

க ஒடை சோ ஆம்பல - நெற்றிப்பட்டமணிந்த யானை

ஈரபாண்டியனசமீவனமடைந்தபடலம். ௫௭

- உ ஒடை சோ ஆம்பல - ஒடைகளிற் பூதத ஆம்பறபூககள்
- க நாடு அரும் பவனம் - தேடுதற்கரிய ஆலயங்கள்
- உ நாள் தரும் பவனம் - நல்லநாளில் உண்டாகக்கிடவீடுகள்
- உ வாடு அரும் கொடிகள் - வாடுதலில்லாத பூங்கொடிகள்
- உ வாள் தரும் கொடிகள் - ஒளியை வீசும் துவசங்கள்

பொங்குகாலிச சங்க மெங்கும் புலவாதஞ் சங்க மெங்கு
மங்கநாந் தியாக மெங்கும் வளங்கணந் தியாக மெங்கும்
பங்கமில் யான மெங்கும் பரமதி யான மெங்குங்
கொங்கலா லீவி யெங்குங் குதிக்குமீன வாவி யெங்கும் (உ௬)

க சீங்கம் - வலம்புரி, கூட்டம்

உ மங்கு அரும் தியாகம் - கெடுத்தலில்லாத கொடை வள
ங்கள் நனது யாகம் - பல வளங்களும் பெருகுதற்குக் காரணமான
யாகங்கள்

௬ உங்கம் இல யானம் - குற்றமில்லாத சிவிகைகள்

௪ வாவி - தடாகம், தாவி

மலவுவ சந்த மெங்கு நீதிவ சந்த மெங்குங்
குழவுவ வள்ளை யெங்குங் குளிர்புனல் வள்ளை யெங்கு
முலவுவ துயி யெங்கு முறங்குங் துயி யெங்குங்
கலவுவ சுடமே யெங்குங் காமரு சுடமே யெங்கும் (உ௭)

க நிலவுவ சந்தம் - விளங்குபவன் சந்தனப்பூக்கள் நீடு சந்தம் - நீடிய தெனறறகாற்றறு

உ வள்ளை - உலககைப்பாட்டு, வள்ளைகொழு

௬ துயி - யானை, வண்டு

௪ சுடம் - இளி, பிரமாநந்தசுடம்.

திரு கோயிலூர்ப்புரணம்.

விருந்துப் சரிப்பா ரெங்கு மேதகச் சரிப்பா ரெங்கு
மருந்துவ பிரிப்பா ரெங்கு மடாதவம் பிரிப்பா ரெங்கும்
பொருந்துவ பரிப்பா ரெங்கும் புககதப் பரிப்பா ரெங்கு
திருந்திய விரிப்பா ரெங்குந் திகழ்நூல விரிப்பா ரெங்கும் (உரு)

அருந்துவ பிரிப்பா - உண்பனவற்றைப் பகுத்துக் கொடுப்ப
வா அடாத வயு இரிப்பா - பொருந்தாத வீண செயல்களைக்
கெடுப்பவா பொருந்துவ பரிப்பா - பொருந்துவனவற்றைச்
தாங்குவா? புககதப் பு அரிப்பா - உண்டாகிய குற்றங்களைக்
கெடுப்பவா திருந்தி அவிர இப்பா ரெங்கும் திகழ்நூல விரிப்
பா - திருத்தமுற்று விளங்குகின்ற இடபூமி முழுவதும் விளங்
கும்படி நூல விரிப்பவா

பற்பல வளங்களை ஏற்று பரவுமிக சூனப் பேரைக்
கற்பக நாட்டு னோருங் காளையா கோவி லென்றும்
பொற்பமா தெய்வக் காளி பு மென்றும் புகலா நிறப்
பற்புதம் பயவா நிற்கு மருக ரீனிது வாழ்வோன (உச)

ஆதவன குலத்தை வெய்யோன குலமென்று மழலி ஞெனை
ஞேதவன குலத்தை வெநீக குலமென்று முரைப்ப ரினன
மேதக வல்ல வென்று விருமபுதண மதிக்கு லத்தாக
காசலி னுதித்தான கற்றோ ரிரட்டுபு கரைய மரத்தோ (உ௭)

புலியினை யெழுத ருனும் விலவினைப் பொறித்த ருனு
நலிவறு குலாதிசெனென்று டடபில வென்று நக்குப்
பொலிச்சுரீ மதிப் பாரதன குலமுத லுவகை பூப்ப
மெலிசுறு துவசந தன்னி லெழுதினன மீனைமாதோ (உ௮)

மழுப்பெர்லி படையி னுனுஞ் சக்கர வலியி னுனும்
விழுப்பென நணியா போந்து மாலியம் விழைவ தென்னென்

விரபாண்டியனசமீவன மடைநதபடலம் ௫௯

தெழுப்பயி றேளரி னானுஞ் சிவலிங்க மிலங்கக காயசதுப
பழுத்தவிர் வேம்பி னெண்பூ மாலையே பரப்பி வாழ்வான (1)

குலமுத லொருவன றானே கொடுங்குதி வெப்பங் கூடா
ஈலமுதக கவிதத் தென்னப் பொலியுந் குடையா னன்னு
னிலவுவெண் கீதிரின கற்றை நின யிரு கூறாய நீங்கா
துலவுதல பொருவப் பாங்க ரெ ளிசெயுங் கவரியாளே (௧0)

இறையனார் தலைவ ராக விருந்தில றென்னிற சங்கத
துறையனார் தத்த மககாங் குற்றவா சங்கை தீரக்கு
நிறையருட கூலி சானற நிகரிலா னிவனே யென்று
கறையறக்கருதி னன்னுன கலவியோ ரளவிற றாமோ (௧௧)

கொடையிறு களிறுறா னுமாவாற கொடிஞ்சியக் கோத காலா
படையிறு பகைவ ரஞ்சப் படுபெரு விறலான மிகக் [ட
முடையிறு பொலியே லாதி முட குமே திக்ளா னல்ல
டடையிறு பிறவு முள்ள லுலத் திறுற தனக்கொப் பிலலான (1)

வளரொளி மருடம் வாரு வலயமொண குழைம தாணி
கிளாதரு கடக் மாழி கெழுமுபொன லொருண மறறைத்
தளவிலபன மணிபூ னுறுந் தடையிய கதிரோ னன்னு
பளகறு புகழ்சால் வீர பாண்டிய னென்னும பேரான (௧௨)

வெள்ளிய நீறு மக்க மாலையும் விரவப் பூண்டு
வள்ளிய வெழுத்தைத் தெண்ணு மனத்தினு லான நாட
ருள்ளிய புகழ்க்கா ளீசா தடையுபா சித்து மேனமேற,
றுள்ளிய பகைவா சென்னி துணிகுமோர் வடிவா ன்பெற்றான.

அறந்தலை யெடுக்கத் தோன்று மனையவ னனைய வாளீற
வறந்தலை யேற்ற மாற்றா டடையொடு மடியச் சாடி

யுறந்தலை குருதி பொங்க வெற்றிகொண நிறு னறநு
னிறந்தலை யமைவாள கொற்ற வானென நிலவிற நனநே (1)

செற்றவாண் மருவ லாதஞ சென்னிபைத தடித்து செநீ
முற்றவாய மடுத்து மென்று முழுவிடக கீரு ழீன்று
முற்றவெம் பசித் ராம லுணாகதிரு கடைவாய க்குரு
கொற்றவாள ஐகவி டானாயு கவலயம் புரககு நாளிடி (௨௬)

வரிகமுல கறங்க யாதது * வடடுடை யுதித்து மெயயீற
புரிதரு கவயம் பூண்டு பொலிதலை ச சாததுச சோத்துத
திரிதரு முடிபின் றேலாற செயதகைக கட்டி சுட்டி
யரிபயில் காட்டி வேட்ட மாவொன குறித்தெ முந்தண (௩௭)

யிலலொடு நணையு கொற்ற வாளுங்கை விடாது தாங்கிக
கலலொடு பொருதுக திண்டோட காணையங் கெழுந்த தோரத்த
யிலலொடு மறுகி னேடும பொருவடிப பொலிந்த யாககை
யிலலொடு பொலியு மள்ள தெண்ணிய மருங்கு குழந்தா (1)

புனாகரு தொடாபீட்டி டெண்ட கழுத்தின போகு கால
பண்டமடற கருக்கு கேரும வாயின படிந்த நாவ
நீண்டொறு மெவரு மஞ்சம் யலியகீள சுருண்ட வால
வீணயபன ஞமலி யொன்றோ டொன்றா தடாந்த (௩௮)

வலைசிலா சுடத்து செல்ல வைத்திடு பாரவை யாய
வலைசிலா சுமந்து செல்ல நெறிசிலா காட்டிச் செல்லக
கொலைபயில் விலங்கு தங்கு மிடஞ்சிலர் சுடரிச் செல்ல
மலைபொரு திணிதோண மனனன வடதிசைக காடு புககான (1)

* வடடுடை — வீரா முத்தாளனவாக உடுக்கும் உடை
விசேடம்.

வேறு

நொடியெறிந்து ரப்பமுள்ளா நோனறவெயய காட்டகத்
தொடியெறிந்து வலேவிரிததொ ருங்குசுற்று நாணிழுத
தடியெறிந்தி றுமீபுருழ கம்புருந்து துடுமெனத்
தடியெறிந்து பீறையெறிந்து துனறுமாகக் லேததனா (௪௧)

கோட்டுமூலி யானையுங்கொ நெதொழிற்ற ரகஞ்சே
ரோட்டுமாணகு லங்களுமழு ருத்தெழுங்க வயமும
வாட்டுகுந் ரங்களுமவ யக்குடாவ டிகளுங்
காட்டுவாழ்வி லங்களைத் து மொய்யெனக்க லேததொல (௪௨)

உளைசிலேதத் டககைமள்ளா நானெறிந்து வாளிதோந
துளைதரப்பு ருத்துவாரு மொய்யெனக்கை வேவெயித்
துளைபரித்த காட்டாத் மாகநேரெ றித்துவாயத்
துளைவிதித்து ரப்புவாரு மாயினாத ருக்கியே (௪௩)

சூரிகைகொண்டு ருத்துவாருதொ டூந்துசென்று வானெடுத்த
துரியலபோக்கி டாதுவெட்டி வாரெ தூந்து தண்டினற
டரியமொத்து வார்பிணித்த பாசவனபி ணிப்புநீத்
துரியநாயபி டித்தலைப வ்வுவாரு ருத்தரோ (௪௪)

காலீழந்து கண்ணிழந்து கையிழந்து மெய்யொரு
பாலிழந்து கோழிழந்து பாடிழந்து வாடுமா
தோலிழந்து தலையிழந்து துடையிழந்து மிடைபயிர்
வாலிழந்த லேந்துவீழந்து சோருமாகக் கொண்ணில (௪௫)

அடுசரங்க டைத்தலால யாந்துமுண்ப தெதலிற
கொடுமுரண்ட பப்படுத்தல கொண்டமாகக் கொணடிற்ற
படுசிலேத்த டககைவீரா கொண்டுவந்து பறபல
நெடுமரத்த கானகத்து வைத்தபாவை நேருமே (௪௬)

வேங்கொண்ட வேல்கிழிப்ப மெய்கிழிந்த ரகஞ்சீ
கோங்கொண்ட மாலியானை நின்றுசோதவ குலமரக
காங்கொண்ட மாககளீறு காட்டுதற்க டைநதுமின
ஹாங்கொண்ட காரிரத்த மாரிபெயவ தொகருமே (சஎ)

கானமுட்ட வந்தமள்ளா கோறலாறக முன்றிட
வூனமுட்ட வந்ததுனன கததுவைத்த ளிததுமிக
கானமுட்ட றுத்தியென்று மதியையணம வெழுதலபோல
யானமுட்ட மேலெழுத்து துள்ளுமானக ண்ககில (சஉ)

சுருண்டவாறகு ரைககுஞ்ளரி சுற்றும்வந்து பறற்ற
மருண்டசித்தை யோமெவேறு போககிலாத மானகண
தெருண்டமாத வத்திறஞ்செ லாமலைப்பொ நிககுலம்
வெருண்டசெயகை செயயநையு மொருவனெஞ்சம வீழ்மே ()
உயதிறத்தை நாடிநாறபு நததுமோடு ஐைக்குல
மெய்சிலைகை வேடரிட்ட வலைகடக்கு மேணிலா
தொய்யெனப்ப தைக்குமவெயு ஆழிநெவவி டத்தினுந
துய்யெனச்சு முன்றுபோதும் யாவதேச கங்கொளவா (சுப)

வேறு

வழுதியா பெருமான கைவில வடிக்கணை யொன்று சென்ற
முழுவலி மடங்கல கீண்டு முதுகளி றுடம்பு போழ
வுழுவைமெய யுருவி வ்னறி யுருவிமா னுருவி யோம்ம
பழுதமை மனநதான தனமாத திறைதொறும் படாதன மான ()
ஒருகருங்குளிறி னெறறி யுருவுவான சென்ற வளி
பருவநும வேகந தீரநது பாதிபுட புகரு நிறப்ப
பொருசினத ததுநோ முட்டி முழுமையும் புகுத்திக கொண்ட
திருவுமோ சிறிய துன்பம் விருத்திசெ யிழுதை யாப்போல: ()

தோகைமண புடைத்துப் பாயுஞ் சுடுகிண்ப புலியை மாற
வீகையங் கரத்தது வாராவி லேவுமே யொன்று போழ
யாகையொன நினறி வீழ்ந்து டடிந்தது ளவன கொண்ட
கோகையங் கொடிமைக் * கோதை பொருகொடிவென்ற தென்ன

தூரியத் துணைபுத்த துஞ்சா வாயிலான நெடுக்துப் போக்குவ
கூரிய பகழி பாயக் கோடடுவெங் கனிற்றி யானே
வீரிய கேனி நெயத்தோ வீழ்ந்துசேந் ததஞ் லக்கான
சீரியா புகழ்செங் காடே சிலிங்கக் குறையொன றுண்டால
குலவுசெங் கோலா னேவுங் கூரிய கொடுங்கோல பாய
நிலவுமோர் கோடீ நீத்த வெங்கைமா லியானே பொன்றங்
குலவுமோர் காட்சி சேந்த காணென வதனை யோநது
கலவுவா யொன்று பூசை உயந்தா னன பயிறங் காட்டி (௧௫)

தேம்புத விலலா மாறன சிலையுயிர்க் திடலாற போதுங்
கூம்புத விலலா † வண்டு தாமரை யகத்தங் கூடு
மாமபலி னகத்தங் வீழு மிவையதி சயமாங் கொல்லோ
மேம்படு சிவப்புக் கொண்ட வேங்கையி னகத்தங் வீழும் (௧௬)

அறப்பொலி கண்டா பூந்தாட கண்புனைத் துலக மோம்பும
விறப்பொலி ஈடந்தோட செம்மல வீரபாண்டியனென பானச
சொற்பொலி காட்டின மனனா குமுதரக் கொடுமா வெல்லாங்
கொற்பொலி வாரி யென்னுங் கூற்றிறகு விருந்திட டானே ()
இன்னணம் வேட்டை யாடு மேலவையி னொருமான நப்பித்
தன்னமும் விடாது குமுதது தடுத்திடு விலையுந் தாண்டி
மன்னவ னீராமன நனை யலைத்தயோ மானே பென்னப
பன்னருங் கடுப்பிற் பாயந்த துணர்ந்தன்ன பாண்டி வேந்தன்.)

எததுணை வழிச்சென நேனு மிறுப்பனிம மாணை யென்று
கைத்தனி விலலேக கொள்ளான கடகமே துணையாக கொண்
தொத்தலா நெருங்குவ காட்டிற றுணைநொரு தமிழேசென்றான
பைத்தநீ ருலக மெல்லாம பரித்திடு தடநதோ ளண்ணல (௫௬)

சற்றிடம் வெளிப்பட டோடுஞ் சற்றிட மறைந்து செல்லுஞ்
சற்றிடம் வெருண்டு பாரகருஞ் சற்றிட மெழுந்து தாவுஞ்
சற்றிட மெல்லச செல்லுஞ் சற்றிடம் விரைந்து செல்லுஞ்
சற்றிட முழங்கு மிவவா றரசுமபின சாரச சென்று (௬௦)

தரைபுகழ் சிறப்பு வாயத்த சமிவனத துடே புகரு
விரைதர மறைந்த தாக வேர்தனு மிறுமபூ தெய்திப
புடையற முன்னஞ் செயத புண்ணிய வசத்தா லந்தக
கரையறு தருக்கண மல்குங் கானததைக கண்ணுற றானே ()

வழிவரு மிளைப்பி னுனு மானகப் படாமை யானுங்
கழிபெரு வருத்த முற்ற கைகளும்பூ வலங்கன மார்பன
பழிதபு மனைய கானவனுமபல பாரத்துப் பாரத்தாங்
கிழிவரு முவகை பொங்க வேறுபோ லுலவா நினருன (௬௨)

புரசுமுக திரிகை தெங்கு போந்துமா மகிழி ருப்பை
யரசுமந தாரம் வெட்சி யாசினி விளமா ஊரம்
பரசுமா விலிங்கங் கோங்கு பாடல மலரி புனணை
விரசுமற றுள்ள வாய விருக்கங்கன பலவுங் கண்டான (௬௩)

பிறங்கிமாறைய மாயாப பிரதிவிம பருமின நெனனி
லறங்கினர் சமய தேவ நிலையா னுற்போ வந்த
நிறங்கினா புலிபு மிமமண ணிறைந்தகா னமுமின நெனனிற்
புறங்கினா காணு மினரு லெனநிறம் பூது கொண்டான (௬௪)

வீரபாண்டியன் சமீபவன மடைந்தபடலம். ௬௫

வருசிதா பாச சேவன மருவுதன னு—மபு மட்டும்
 பொருவறக கலத்தல போலும் பலபுக லீசன போலு
 மொருதரு நிறுவோ பொயகை யிடத்தமுற நெனற னீழல
 பருவர லொழிதரு ம பொயகை பலவினுய கலப்பக கண்டான்.
 கொடுமருப மேனீ மொன்று கோரையின் கிழங்கு கொளவா
 னெடுநில மகழத னோக்கி நில்மபுண ரேன முன்ன
 ளநிடமுபு படையோன பாதங காணமண ணகழ்து காண[ன
 திகிகவி வித்துக னுமபோ லிருந்ததென நெண்ணங் கொண்டா
 தருப்பல செறித்து டைத்த தழைச்செறித திகித லாலற, கிரு
 டபிட மாகு? கீட்டி வெண்ணிலா வரவ மீன்ற, நெருப்பலி
 மணியாவு காங்கு நிலாயததுணங கறலை போக்கு, திருப்பொ
 வி வுணாநது மண * பொன சோந்ததென நென்று தோந்தான
 வலிகெழு மடங்க ருக்க மதுகளிற றுவவை விண்டு
 டொலிதரு முததரு சிறிப பொலிதலில் வெய்யோ னனறி
 மலிடனித கதிரு மிந்த மண்ணிலிட மேய தாலென
 நெலிகழற காலா னுள்ளத துடிதும் பூண்டு ததான (௧௮)
 வஞ்சித்த மாஞல வந்த வருத்தமெட மீண்பு மினறிக
 குஞ்சித்த மலாததாட கலபு கொண்டபாண டியனவா னுடன
 ரஞ்சித்த வாவுங் காணத தாயிடை பொருசார சென்று
 செஞ்சித்த முனீவா போற்றத திகழ்துதி பொயகை கண்டான்
 ஒருதர மூழ்கி னோகரு முற்றபல பாவம போகரு
 நிருமல தோத்த மாசி நிகழுமங் கலமா யுள்ள
 பொருவிலத தோத்தங் கண்டு புநதியி னுவகை பூப்பங்
 பருவர லொழியத தோயநதான பாண்டிகா டாளும் ஷேந்தன.()

* பொன - சூரியன்.

நிலவுவெண்ணீறு பூசி நித்திய கரும முற்றிக, குலவுடைந்
தெழுதது மெண்ணிக குடைந்தவத தடத்தின பாங்காக, கலவு
பல விருக்கத துள்ள கனிசில கவாந்த ருந்திப, புலவுவேன மன
னா மனன நெருதரு நீழல புககான (எக)

உததரு நிழலி னோபா லந்துகில விரிதது மேலாற
கத்தியோ பாங்கா வைத்துக் கண்டேயில கொண்டான மனன
றுத்தமன கவாந்து வாளாங் கொருபுலி தோற்றிச் செயத
விதிக வாட லொன்றுண டெனததமிழ முனிவன விண்டான

ஈழைதரு முவகை பூபபச சைமினி முனிவன பேற்றி
விழைதரு பரமன வானைக் கவாந்துவெம் புலிபைத் தொறிக
குழைதரச் செயத லீலை யாதது கூறு கெனன
ஈழைவழ பொதியம் வைரு மாமுனி யுரைக்க லுறாறான (ஈ)

விரபாண்டியன் சமீவனமடைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகத்துவிருத்தம் கூசுக

மாயப்புலி நீங்கிய படலம்.

விரைமலா செறிதா துயலவரு தடந்தோண மினவன
றயிலுமப் பொழுது, தரைபுகழ் வனனி வனததம் பெருமான
சம்புகுல கீனமகா தேவன, புரைதவி ரகண்ட சச்சிதா நந்த பூ
ணன நீரிபுல னேசன, கரையினமற நவனன பினைவெளிப
படுததல் கருதிவாள கவாந்தனன மாதோ, (க)

கண்டபல விடத்துவ கலந்தினி தமாந்தவ கண்டிடப் பட்ட
பெருங் களவன, விண்டலா நறுந்தா மணிமுடிச செழியன
விழித்தற விருந்திப் போழ்து, மண்டமா கடக்க வல்லவாள்
கவர வல்லவ னவனறயில் பொழுதப், புண்டரு வடிவாள் கவ
ரந்ததோர் விழுப்போ புனறது நிறகமற நப்பால் (௨)

அளவருந் தனது மாயையாற பேழுவா யழலவிழிக் கூருகி
தோன்றிட, பிளவருந் திறற்புல லொன்றுதோற் றுவித்துப் பெரி
தினோப புறறயாக கையனாக, களவரு மனத்தோர் மறையவன
நனையுங் காண்டகத் தோற்றவித் துழுவை, கொளவரு மறை
மோ னிடாபிபுதிற்றனா குறிக்கொளத் தோற்றவித் தன்னே (3)

தலைவரி யாமரைக் கூனகுலை யடுக்கிற நதைசிறு காயநிக
விரலு, மலையுமா நிலத்தின முளைத்தெழு * ஞாழ லலாபொரு
கூரிய வுதிரு, மலைவறக் கொண்ட வரிபுடற் றரக்கின் வசப்படு
சூதுமா மறையோ, நிலைகுலை தொடுங்கி யோலமிட டலரி
நிலமெலாங் கேடகவீ துரைப்பான (4)

வளிவழங் குலகி + னைவகைப் பயிற் றி மாற்றியெய வுயிர்க
ஞம புரக்கு, மளிகெழு மனத்து வளனலே யபய மருமறைப்
பாலனமே லெழுந்த, முளிதருச செறித்த சழலவிழிப் பேழ
வாய முதுகினக் கருமபகட றோதி, களியறத் தாக்குங் கழலாழ
லாத் கருத்துடைப் புரவல வபயம் (5)

மாற்றலா மடவா மங்கலங் கழிக்க வாளுறை கழிப்பவ
வபயங், காற்றருந் தீங்கு புரிந்தவன போலக் கைமமலா குற்றத்

* ஞாழல - புலிக்கக்கொன்றை

+ ஐவகைப்பயம் அரசனாலும், உயன் பரிவாறத்தாலும்,
பகைவராலும், களவராலும், உயிரகனாலும் எய்தற்பாலன.

௬௮ கோயிலூர்ப்புராணம்.

தவ வபயம், போற்றரு மகவான் பணிமுடி சிதர்ப பொலிவனை
யெயிர்தவ வபயஞ், சாற்றரும வலிசான் மேருவு நடுங்கித் தளர்
தரப் புடைத்தவ வபயம். (௬)

அருமறை யவனயான வேதமுற றுணாநதே னங்கமும்
டயினறனே னுரைத்த, பொருவிலபன மகமும் புரிந்துனேன
பரமன பொறபதத் துணைமறந் தறியேன, கருதுமிவ வனதது
வழிவரு வேண்க் கதழ்தொரு வெம்புலி பரறி, வெருவர
வலைக்கு மெனசெயகோ புரப்பாய வீரபாண டிப்பின்க் காயம்.

என்றுகூக் குடலிட் டமுதழு திரங்கி யீரங்கிவே திபன
முறையிடுத, லனறகண டியிலகூர் வழுதியஞ் செவ்விய னழல
விர சலாக்கையிற் றுணைக்க, கனறநெஞ் சினனாயப் படைபதைத்
தெழுநது கரசர ணங்களகம் பித்ததுநின்றன றுணாநது மருங்
குவைத் திருநத் நெடியவா னோக்கினன காணுன (௮)

நாந்தக மொளித்தார யாரெனக் கவன்று நாளிலந் துருவி
யுங் காணுன, சாநதமா மறையோ னுமுவைகோட்பட்டித் தலித்
தழை மாற்றமுஞ் சகியீர், னேனதுவா னேழ்ப் பாணித்த நீதிக்
கேற்றதன நெனறுளந் துணிநது, காநதுவெம் புலிமுன விறை
தரச செனறுன களைகணு யுயிரெலாம் புரப்போன. (௯)

செனறமன் னவாமன னவனமுக நோக்கிச் சிவங்கொடு
தீவிழிப் பேழ்வாய், வென்றவன புலியீ துணைத்திமிர்மரசே வெம்
பசி யுடையனயா னதனுக், கொனதலிம் மறையோன வநத்
கப் பட்டா னொருவனே போதுநீ யணுகிற, கொனறலா தொ
ழியே னென்றது கேடடுக் குவலயம் புரப்பவ னுரைப்பான் (1)

கூருகித் தீவாயக் கொடும்புலிப் போததே கூறுமென
வாாததைகே டவததிற, சாராமிம் மறையோ னினியவன் னைதி

தண்ததலிற் றசைப்பசை யிலலா, னோருமவென் னெலும்பே
கணித்தி— வெளிதோற் றுடம்பின னிவனை புசிககிற, பாருறு
ரினது குலகைகத தி—சின பறற்காந திவவது தேற்றம். (௧௧)

இழிவுவதும் துறறும் வெம்பசி தணிபா திதணிது மினியவன்
னாதி, கழியவுண் டெனடி தசைபொ தி விருத்தி கண்டுமட பாரமா
யிருப்பே, னழிவுசெய தெனை துகாநதிடிற் பசிபு மடங்கிடு
மறையவீன வாழ்காட, கொழிவுற டையினல் லறமுமுண்ட டா
மென றுரைத்திடக கேட்டஃ துரைகரும. (௧௨)

மூரீ ருதித்த கண்ணகன ஞால முழுவதும் புரந்தருள
செய்யுளு, *சீரியன் நகதை தாயுடன் பிறந்தா செறிந்தாட பா
ளாமற் றீவாகு, மேரியல் சிறப்புச செய்பவ னூ யிவனபொ
ருட டெவ்விட நகாது, பேரிய முழங்கு றினனகாக கேரு பெட
டது புத்திபன றினலும் (௧௩)

சென்றுசென றெங்கு மையமேற் றுதுன்று திரிதரு மின
யபாப பாணை, கொன்றுதின றெனது பசியொழித திவவல்
குறிககொளு மிவற்செருப பதனா, கணதுமுட கொண்டு வருந
திலா ரெவருங் காவல் வறிமதி யெனலு, நனறுநன றுரைத்த
மொழியென நகைத்து கவிவ்வான மதிக்குவத் தரசன். (௧௪)

புலவுண வேட்க கொலைதொழி லேற்றப் பலைதொ
ழில் பூண்டுழில் புவியே, குலவுமென முளனு மச்சமத் திவினை
கொல்லுவ னென்றனை யன்றோ, பலவுரைத் தெவன் யுரைத்த
சொற் கேட்டும் பயன்படா திருப்பனே லெனது, நீலுவாழ்
நானை சுடுதலவேண்ட டாவோ நீயெனை யாரென நினைத்தாய. ()

மருவல் ருடம்பு போழ்த்தயி பருகி மற்றினு டுளாகொ
லோ லிவனது, துருவிதாற றிசையு மினையின் வருநதித் துடி

துடித் துறைபுகா துழலும், பொருவரு மெனது கொற்றவா
 ளிருந்தாற் பொன்னென வொருகணத் துன்னை, வெருவறத்
 துணிப்பே னையகோ தெய்வ விரோதத்தா லன்னதைக் கா
 ணேன. (கசு)

மன்னிய தெய்வத் துறுடெரு வலியே வலியலா லெப்புவ
 னத்தும், பன்னிய சீவா முயற்சிமற் றெவளும பஞ்சபூ தத்தினு
 முடம்பு, மின்னிய தடித்து நீரெழுங் குமிழி மேதகப் புனைநத்
 நீர்க் கோஷ மென்னினி யுரைப்ப லின்றுமாய தருமோ வின
 றெனி னுனாமாய தருமோ. (க௭)

அன்றியு மடுத்த தினத்தது மாயதருமோ வாயிர், மரணிருந
 தாலுங், கன்றிய மனத்தாக் காலஞ் சூனிக் கைக்கொள் றேற
 றமீ துணாதற், கொன்றிய வுணர்ச்சி யிலலவா யானே யுது
 செயதேன செய்கினறேன செயவே, னென்றியம் பிடுவ ரிச
 தரு முட ரியமஞற் றண்டிக்கப் படுவோ (க௮)

நலமலி யறிவினை லிக்கவ ரெந்த ஞானறுந் கருமங் ளனை
 த்தும், புலமலி தருகிட காமிய மாகப் புரித்துமற் றோபெற்ற
 தரிய, வலமலி சித்த சத்திமுன னடைவா மறறதை யடைந்
 தவா சிறிது, முலமலி தடந்தோ ணமனசின மருவி யுறுமென
 வஞ்சுறா மாதோ. (கக)

மன்னுமஞ ஞான மருவுமா வுணம வயங்கிமே லாயலிட
 சேபம், புன்னுது லுணர்ச்சி பரசிவ வுணர்ச்சி பட்டாதரு துக்க
 மில லாணம், யென்னுமிவ வாறன் மேற்பட விளங்கி யிமை
 தடை யுற்றவா நந்த, முன்னுமுத தமர்கா பரோபகா ரத்தை
 முயன்றுசெய தடைவரெஞ் ஞானறும். (க௯)

ஆதலி னிந்த வந்ததமா முட்டி னுச்செற நிலையெனக்
கறிமோ, மேதக் வினனு முரைப்பதொன றுளதிவ வேதியன
றனைப்புர வாது, போதரு வேனே லரசனா தனமை போயது
பலலுயிர் களையுங், காத்திற பயந்தீரத் தனிபடவன றினையே
காவல னென்றில குரைக்கும் (௨௧)

அனறிபு மரச ராயவர் கரத்தி லத்திர சத்திர தரித்த,
றுன்றிபு துட்ட மாகனேச செகுத்துத் தாயரைப் புரப்பதற
கன்றோ, வென்றனிக் கரத்தில வாளிலா டையினு வித்துணை
நயந்துனக் குரைத்தேன, மன்றீ கிருபை செயதெனைப் புதித
திம மறையவன் றனைவிடல வேண்டிம (௨௨)

அனறதலுண டினனுங் கேடடிவாம புலியே யபயமென
றரைத்தவற கிரங்கி, நிறையவென னுட்டபு முழுவதுய புசித்த
நீயவன றனைவிடி திறதகாற, கறையறு பாண்டிக குலமபுகு
பெருகக் கண்டனை டழிமொழி யொழித்தாய் குறைமெவ ளிள
ககியான செயவதென னென்று கூறவெம பவியெடுத்த துரை
கும (௨௩)

மனனாமன னவனே கேடடிபுனி குடைக்கீழ டையகம்
டசித்தினி திருக்க, பொன்னவன சடழக்கு மதியுடை யமைச
சா, புரோகிதா முதலியோ ரிருக்க, மின்னகு மோடைச சல
சல மதம்பாய வெங்களிற் றினம்பல வீருக்கத், தனனி ருச
ரைச சிரவீமும் வினாககத் தாவுமான குலங்களு மிருக்க. (௨௪)

கதிரவன நேருங் கலங்கியோட டெடுகுருங் கடுவிசைத்
தோபல வீருக்க, வதி கழல விசித்துக் கூற்றெடும பொருதற
கணநதவாள் வீரரு மிருக்க, முதிரொளி விரிகஞ் குண்டல
டதாணி மோலிகே யூரமு மிருக்க, வெதிரறு நிக்ககோன வறிய
டுணை றிசைப்ப டெண்ணிப்பொன டணிமுத விருக்க. (௨௫)

சிலைதுதற் கருங்கட் செய்யவாய மடவா திருவினுஞ் சிறந்
தவ ரிருக்க, கலைபல தெரிந்த சானந்தா புகழுவ கல்வியு நிறை
நதுளந் திருக்க, வலைவற வெவாகரு முகிலினுங் கொடுத்தற
கமைந்ததைத் தலங்களு மிருக்க, மலைவளைத் தருளிப் புரங்கடந்
தவனரா ள வழிபடு பத்தியு மிருக்க. (௨௬)

யாதுகா ரணத்தா லுயிர்விடத் துணிந்தா யிதுநினக் கிசை
வதன றைய, போதுசோ குழலா னுமையொரு பாகப் புண்ணி
யன கருணையா லவனி, மீதுவாழ் தலங்க ளளவில் வவறறை
விதிவழி புரப்பவ ரெவாகாண, கோதுதீர் பாண்டிக் குலப்புக்
முரசே கோபியா தகறியென றதுவே (௨௭)

வல்லிய முரைத்த வாததைகேட டரசன டறையவன
றயரெனும் வடிவேல, கொல்லிய வெழுந்த கூற்றினுந் கங்கிக்
குமைத்தலு முள்ளமா ழாந்து, புல்லிய தடித்திற போவதா யந்த
தம் புகாபடு மிடாக்கொ மிடமாய்ச், சொல்லிய வந்தத் மாய
மரு வரசா தொகுபெருகு செல்வமோ பொருளோ (௨௮)

அணையசெல வததைப் பொருளென மதிக்கு டறிவிலா
தமைச்சுட வேணமெ, புணையவ லவரா யெந்தநற் கருமம் புரி
தலிற பிரயலோ கத்தை, நிணையன கடைவா ரந்தநற் கரும
நிகழ்ததலே யறிவினா செய்கை, யினையதொன றன்றி யிலக
மேரம் பாததீங் கெற்றைக்கு மியற்றவொண னுதால். (௨௯)

என்றபற் பலவு முரைத்தினிப் புகற லிலையென றெருங்
கிப் மனத்தி, னென்றதன றலையைக் கொண்டபோய்ப புலிவா
யுள்ளுறக் கொடுத்தன னரசன, வென்றுல குலவும வெம்புலிப்
போத்து வேதியன றனனெடு மறைந்த, தன்றுகண் டிப்புற
றமராகற் ப்கத்தி னலாமழை பொழிந்தென் மாதோ. (௩௦)

புலியொடு மறையோன மறைநதது மமரா பூமழை பொழி
நதது நோக்கி, யொலிவரி கழற்காற பாண்டிய னிறுமபூ துறறு
ளதத்யித்தன னின்றான, மலிதரு தவதது முனிவதே ரொனனு
மாதவன மலரடி போற்றி, நலிவதன் மறறை யதும்புக லெனன
நறநமிழ் முனீவர னவியவான. (௩௧)

மாயப்புலி நீங்கியபடலம் முறழிறறு.

ஆட நிருவிருததம் ௩௪௨

கொற்றவாளீசப்படலம்.

பறரு ருடம்பு தப்பபோழ்து பசிய விடக்கு முழுதுண்டு, துற
ரா கொழுவு மயினறிழியெயத தோருங் குடித்தத தேசகெறிந
து, நறரா பொருவக ருடாபூண்டு நாம வடிவேற செழியாபிரா
னுறரு ரொருவ ரினறியவ னொருபா தீவீததி னிழனின்றான (1)

ஒடு முழையி னிந்தவனத துறறே னதுவஞ் சித்தகனற,
தாடு பொருவ புலிவாயி னகப்பட டாளோ டப்புலிபு, நாடு
முனம்போயு மறைநததிது நனவோ கனவோ வேறொன்றோ,
கூடு செறிவாள போனதுவுங் குறியே னென்று குறித்ததுணா
வான். (௨)

பெருமான கரத்தி லொருமானகொள பெருமான கொடு
டபக கொண்டதவ, னொருமான ரொட்டக கழிதருமென் றுரை
தத நிலையே யஞ்சாது, பொருமா னவருள விண்ணயருட போ

நது கவாயா நிலலீமதி, மருமா னென்ககித துயருற்ற தென
னென றுணாநது மயங்குகால. (க)

வேட்டம் புரிந் கானகத்து நின்ற வீ ரொலாரும்
வாட்டந தவிராகு மனனவனைக காணு ராகி மதியங்கிப
பாட்டரு சுருமப ருளருமவனம் பலவுந தேடிச் சமியனத்த
காட்டரு செலுத்தி வககடைநதாரா கண்டாரா சமியா நரபதியை

கண்டு மகிழ்ந்து தொழுதெழுந்து காணு திருத்த கவலை
மெலாம், விண்டு செழியா போரேறே வேட்டம் புரிந் கனி
னறு, தொண்டு புரிபு மெமையொருவித தூர மாமிச சமியன
ததி, னண்டு முறையென னெனவினைவி யறிததா ர்சன சொல
பனைத்தும் (க)

இனியம் புரிய செவனென்னவித வனநாற புறத்தினும்
டோயத, தனிமது விருமகு மதியங்கி தெரிந்து வந்து சாற்றமு
பை, பணிமா கதிரோன குவவேதே புத்தி மென்று பணி
செழுந்து, னனிமா தரவிற் கைகூட்டி நடந்தார வீர ரனைவருபே

ஒருவ ரொருவா தமிழ்முந்தியோடித் திணைநாற புறத்தி
னுமி, வெருவா துருவி க கண்டனரோரா சமியி னிழலவே த
கமங்கு, நருவ ருருவ ருருவ ! கண்ட சகசி தாகநத, நிரல் ரு
ணரா ரருடகுறியு மிலகி மருங்கி னமாவாளும். (எ)

கண்ட பொழுதே விரைந்தோடிந் கைபுங் கூப்பாரா முன
னெய்தி, கொண்ட வுயகை தலைசிறப்பக கொற்ற வேந்தே
யிதிகேட்டி, விண்ட மலாசாரா மதுபபொயகை மேலபால வன
னித துருவிவிலகலண்ட நிறைஞ்ச சிவகுறியொன நருகு வா
னோட்டி (அ)

இதுவ லாவவே றதிசயமின றென்ற ரதுகேட மெத்து வகை, யதுவி ராவக் கண்களினீ ரருமபத தலைமேற கரங்கு வித்து, மதுவி ராவங் கடுக்கைமுடி வளன்ற பெருமான விளை யாட்டோ, புதுவி ராய விவையெல்லா மென்று புளகம் போத தெழுந்தான். (௧)

கண்டிவந்த தமாந்தவை காட்டிச் செல்லப் பின்னென்ற, பண்டி பிரமண மாநேடிக் காண வொண்ணாடி பரம்பொருளைத், தொண்டு புரிவாக கெளிதாய சேர்தி தனைக்கண் மென்கொழ்ச்சி, கொண்டு படிமேற டணித்துபணிக் தெழுந்தான் பாண்டிக் குல வேந்தன். (௧௧)

ஆயிவ சூத்திரகு மரகட வென றவகை கொட்டிம பெருமகிழ்ச்சி நீடு மணித்திற போயநோக்கு நிரமபத தழுவு நெஞ்சருகக் கூடிக் புளகம் போரககுடமுங் குலவச சூழ்த்து சூழ் தபல பாடிம டழிச்சும பரவசமாயப் பத்தி யுருவா கிபகோமான (௧௧)

விலங்கு துருவிக் கொன்றுமுலும் வேட்டைக் காட்டி னி ருதியேன, மலங்கு தவித்தா னுத்தறபொருட்டோரா மானை லெ னியிற செலுத்திவள, மிலங்கு மினைமீ காண்புகுத்தி யேத்த வெ னிப்பட டிருந்தனையாற, கலங்கு தவிசம் மாண்டுகள் கைமமான 'தொல்லோ அறியேன' (௧௨)

தெளித்த வுணாவிற பெரியோதஞ் சிதைத்த துரியா வெ வவிடத்தீ, மொளித்த கனவன யானேபென றுணாததற பொரு ட்டோ பொருதமியேன, களித்த சுருமப் ருளாகாட்டிற றயி லும் பெழுழுது கலந்தாரை, யளித்த வடிவாள கவாந்தனைய னரகதற களித்த வடிகளோ (௧௩)

மாறா துலகிற் பயின்மாயை வல்லான யாவனன றுணாதது தற்கோ, சேரா வொருநான மனங்கலங்கத் தீவியப் புலிடை

தோற்றுவித்தா, யாறா தரித்த சடைமுடியா யரையி லுதித்த
புலியோமன, நேரா நடனவ காண்புலியோ வினை ததுவென
றியமபுகவே (க௯)

உள்ள படியே வெம்புலிவா யகப்பட் றேலு மொருவனிலுங்
கள்ள மகனற கைதவனா கியான கலவர மிகக்கலங்கி
வினை முடியாப பெருகதுயர மேவப புரிந்த கைதவனா
தெள்ள முடியா நினையனென வுரைப்பாய தேவ தேவனே ()

சருவ பரிபூ ரணபோற்றி சருவ சொருப னேபோற்றி
சருவ சாட்சி யேபோற்றி சருவ சத்தி யாயபோற்றி
சருவ விசய னேபோற்றி சருவ சனபா லகபோற்றி
சருவ பலனுங் கொடுக்கின்ற சருவே கரநின ஞானபோற்றி ()

நகது கிருபா கரபோற்றி ஞான நகத புரபோற்றி
இகது புனையு மரபோற்றி பெயரிடீத துயிலுஞ் சரபோற்றி
வகது புசிபு ணுரபோற்றி வானோ விருமபு வரபோற்றி
முநது பொடித்த புரபோற்றி மொழிபே ரோரா யிரபோற்றி ()

மறையோ திமகே டியுங்காண முடியாய போற்றி வனச
துழா, யிறையோன முபனறுங் காணாத வடியாய போற்றி யிரும
புலனங், குறைநீர தரவுண் கெககுமொரு கொடியாய போற்றி
பெருங்கருணை, நிறைவே பெவநக கொடுக்கக கொடியாய
போற்றி போற்றியே (க௧)

அநகத முடியாய நினைத்தொழுதே னநகத மடியாய நினைத்
தொழுதே, னநகத முகத்தாய நினைத்தொழுதே னநகத விழி
ராய நினைத்தொழுதே, னநகத வருவாய நினைத்தொழுதே னந
த வாயுய நினைத்தொழுதே, னநகதம பெயராப நினைத்தொழு
த னநகதம் புகழாய நினைத்தொழுதேன. (க௧)

கால காலா நினைதொழுதேன காம தருளு நினைதொழு
தேன, பால விழியாய நினைதொழுதேன பாசு பாணி நினைத
தொழுதே, னேல நறுநதாசு குழலுமையை யிடப்பா லுடையாட
நினைதொழுதேன், சீல முனிவ ருளததமருந தேவ தேவா
நினைதொழுதேன் (௨௦)

வானா நறுங்கற டகமலை மகவா னிணடை மலாமேலான,
நேனா கருமப ருளாதுன்பச செழுநதா மர்பன டரிதிமதி,
யூனா படைக்கைத தானவ கிம புருட ரொளி விசு சாதராமற,
ரூனா யல்நுந தொழுதேதது மண்ணு லியானு முனைதொழு
தேன் (௨௧)

மாலோர் கணையாய நினைதொழுதேன மாலோர் புறத
தாய நினைதொழுதேன, மாலோர் விடையாய நினைதொழு
தேன மாலோர் கொடியாய நினைதொழுதேன, மாலோர் மனை
யாய நினைதொழுதேன மாலோர் வடிவாய நினைதொழுதேன,
மாலோர் நடுவாய நினைதொழுதேன மாலோர் ருணராய நினைத
தொழுதேன. (௨௨)

மறையா தனததா யுனையடைந்தேன் மறைபா துகையா
யுனையடைந்தேன, மறைமா வுகைப்பா யுனையடைந்தேன மறை
க்டோ வணததா யுனையடைந்தேன, மறைமா மொழியா யுனை
யடைந்தேன மறைநா புரததா யுனையடைந்தேன, மறைவான
பொருளே யுனையடைந்தேன மறைய் றுணரா யுனையடைந
தேன். (௨௩)

பண்ணே பண்ணி னுள்ளிசையே பாட்டே பாட்டி னுட
பொருளே, கண்ணே கண்ணி னுணமணியே கனியே கனியி
னுடசுவையே, பெண்ணே பெண்ணி னுடபொருளே பெழுத
தே பெழுததி னுள்ளிடே, விண்ணே விண்ணி னுள்ளினாலியே
விருட்டி யடியே னினையடைந்தேன். (௨௪)

எ அ கோயிலுராயுராணம

எல்லாத் தொழிலு முடையவனு யிருநதுத் தொழிலொன
மநனுமிலா, யெல்லா வருவு முடையவனு யிருநது முருவொன
நநனுமிலா, யெல்லாப டெயரு முடையவனு யிருநதும பெய
ரொன நேனுமிலா, யெல்லா வுலகுத் தொழுமுதலவ யானு மே
ததி புனைத்தொழுதேன. (உரு)

புகழீ சான நினைத்தொழுதேன பொலிதற புருட நினைத்
தொழுதேன, நிகழ கோர நினைத்தொழுதேன யாமதேவ் நினை
த்தொழுதே, னிகழபே ருவகைச சத்தியோ சாத மூத்ததி நினை
த்தொழுதே, னகழகா டிவிததை யாளருளத் தமாமா தேவ நினை
த்தொழுதேன (உசு)

என்று துதிக்குஞ் செழிடனெதி ரிலிங்க நன்மை விவளித்
தோனறிக, கன்று மழுமான கரத்திலங்கக் கங்கா நதியு மதியு
மிகத், துன்று சடைக்காட் டிடைவிளங்கச் சூலங் கபாலம் பொ
லித்தொளிர், வொன்று புயன மொருங்கினற வுடையா ளிடப்பா
கட்பொலிய (உ௭)

யாலு மயனு மிருபாலு மலாககை தலைமேற் குவித்திறைஞ்சச்
சாலு முனிவ ரகரமென றெடுக்கு மோசை தலைசிறப்பக்
கோலுமடியா ருளங்குழைது குழைத்து விழைத்து கூதராத்
மேலு மமரா பறித்திறைக்கு மென்பு மாரி புவிநிறை (உ௮)

வானஞ் சமழக்கு மியடைநதும வாறோ செவிப்போத திட
முழங்கக், கானஞ் சமநத் நறுங்கடுகைக் கணணி மணமெண்
மிசைத்தடவ, ஆனஞ் சமத்த லிலலாத வுயாமா கதாகன புகழ்
தேத்த, னினஞ் சுயிகரும டடபடணிக ணிரயி மாப்பத் திடை
பபுடன். (உ௯)

எண்ணி லாத விளங்குகிறி னினைக்கு மேனி யழகெறிப்ப,
பெண்ணி லாத மதிபுதய மெனனக குளிர்ச்சி தலைதாங்க, வெ
ண்ணி லாத பெருவலி லிடப ளுதி வெநிந புறத்தூற, நெண்
ணி லாத பெருங்கருணை யெமமான காட்சி கொடுத்தனனே (1)

கனவி னிடத்தது மயனமுதலோர் காண்டற கரிய பெருங்
கட்சி, நனவி னிடத்தது வெளிப்படலு நயத்து டணித்து பணிந்
தெழுந்தது, சினவி லரசன பரவநாபத திருமுன் குடநதம் பட்டு
நிற்ப, மனவி னிடையே னத்திவனா மருப்புப் புனைவா ருள
செய்வா (கக)

வாராய வீ பாண்டியனே மாறு நினது பத்தினியு, மா
ராய பெருநீ திருமுலக மறியத தெளிபா நெருமானைப், பா
ராய திருமுன வெளிப்படுத்திப் டக்கத திருந்த வாளகவாநது,
போராய புலிபு மறையோனும் புணாததி வித்ததோ நாங்கண்
டாய (கஉ)

அளவி லுவகை யாமடைந்தோ மடங்கா நடுங்கு நின்வடி
வா, ளளவி லொளிந்ரு குறியொருபா லுளகுற நெடுத்திக கொ
ளளுதிநீ, யளவில் வரங்களை வேண்டிடினுந் தருவோ மறைவேண்
டுவதெனன, வளவில் வலிமா னருளிமவா நனபி னிலத்திற
டணிந்தெழுந்த (கக)

வெய்ய கடிவாள க ததெடுத்தது தீட்டெய் டணித்து பணிந்
தெழுந்தது, செய்ய மேனிச சிவககொழுந்தே தேவ தேவ சிறநடி
யே, னுயய வளிகும பெருங்கருணைக கொப்பு முளதோ வெ
னத்ததுதித்து, வைய நிகழும் பெருவங்கண் மாரு வனபின
வேண்டிவான (கச)

முற்ற வடியேற குஞ்சனடிகீழ் முழங்கும் பத்தியுறலவே
ணநீ, மற்ற மகல நினைவனுனி யடியான கண்ட காணத்தாற,

செற்ற மொழிகளும் வண்ணிவன மெனுமபே ரிதுசோ தரலவே
ணடுங், கற்ற முனிவா புகழ்கருணை கடலே யினனுங் கேடடி
யாவ. (௬௫)

ஆசிய கொற்ற வாணிநபா லடியேன பெறலாற் கொற்ற
வா, சீச நெனுமோர் திருநாம மென்று நினக்குய திடலவே
ணடு, மாசி லினைய பெருந்தலத்தை மருவி மதுப்பொய கையிற்
ரோயநது, பேசுவினிய வெண்ணீறு பூசிப் பெருங்கண் டணி
பூண்டு (௬௬)

உணமை யறிவா நந்தமா யொளியாய விளங்கு றினையன
வாத, தணமை செறிந்த குணத்துமையா டினக் கண டனபிற
போற்றிவொ, வணமை மிகுந்த பெருமபோக மருவிப் பிரம
ஞானமுநீஇ, யெணமை யலிததை தவிநதொருநீ யேயா யமா
தல வேண்டொல. (௬௭)

இந்த வரங்கண் முழுதுளரித் தித்தல வேண்டு மெனப்ப
ணிய, வந்த வரங் ளவவாதே, யனைத்து மருளி டங்கண்ணச,
சந்த விலிங்கத் துணைஹந்தான றருக்கும் பகைவா முடித்தலை
கள், சிந்த வடிவாள கொடுசெருப்போன நேங்கு முவகைக் கடல
படித்தான (௬௮)

அன்று முதலா வத்தலத்தை யானோர் வணனி வனமென
றுங், குன்று குழைமுடி புவனேசன நனைக் கொற்ற வாளீச,
னென்றும் விளங்க வெடுத்ததுடைப்பா ரிந்த நாடங் கணிப்போ
கள், பொன்றுய வறுமைக் கடனீந்திப் புத்தி முததி யடைவ
ராவ. (௬௯)

இவ்வா றமல னாரருளபெற றிரியா தங்க ணமாகின்ற,
தெவ்வா னவாத முடியிடறுங் கழற்காற் செழிய னமைச்சா
பிற, நொவ்வா வேனை யோராகடவி யொருங்கிக் காடு களைந்து

கொற்றவாளிச் சப்படலம்.

அக

தளி, யெவ்வா லயமுஞ் சமழ்ப்பவியற் றிமொ புரிமி னெனப்
டணிததான. (௪௦)

வேறு.

மதிவலி யமைச்ச ராதி மறறையோ பிறருங் கூடிக
கொதிவலி நவியம் வெளவாயக குயமுளா பலரைக கூவிப
பொதிமீலி யினைய காணம் புரையறப் போக்கு மெனறு
நிதிமலி யுவகை விமம் நிரப்பினு றினைய காலை. (௪௧)

கழலுடைக் கூலுழ யாதத கச்சடை யரையும் வெய்ய
தழலுடைக் குயங்கொள கையுந் தாங்கிய நவியத் தோளு
மெழலுடைக் குரலு முளனா ரியாவருங் குழுமி யாவரு
நிழலுடைத் தருக்க னெல்லா நிரைநிரை தழிந்து சாயப்பா ()

அணைதரு மூல முற்று மகழ்ந்தெதெ திவொ சிலலோ
ரிணைதரு வானந் தோயு மிருமபிணை தறிப்பா சிலலோ
பிணைதரு பராரைச் சுற்றம் படாநதற ஷெநிவா சிலலோ
பிணைதரு கனிகா யாதி வேணடுவ பெறுவா சில்லோ. (௪௨)

எறிதரு நவியங் கூவாயக குயமெறி மன்ன ராய
முறிதரு பிணியோ மூன்று முற்றற நெருக்க லாலே
செறிதரு காண் மென்னு முடம்பினுட சேர்நது வாழ்த
குறிதரு மிருக மாய வுயிப்புறங் கூடிற் றனறே (௪௩)

ஈஞ்சிய தெர்னதே யாக யாவையுங் களைவா போல
விஞ்சிய பெருமை சான்று விளங்குமோ சமியே நிதீக
ஈஞ்சிய தருக்க னெல்லா மயூரக களைந்து சாயத்தா [டா.
ஈஞ்சிய வலியான மிகுத தொலைத்திடு தொழின்மேற் கொண்

காடுமுற நெழிந்த பின்னா மண்டொடு கருவி யாளா
மேடுமற தவலி லாமை வீணசெய வனைய பூமி
பாடுமற புதஞ்சா லந்தப பதிவயி னமாநது நானுங்
கூடுமெயத தவஞ்செய வாத மனமெனக் குலாய தனறே (௧)

தரைசம மாய தோநது தபதியா பலரைக் கூலிக
நரையறு நீதியம் வீசி யாலங் காண்பீ ரென்று
புரைதவி ரமைச்சா கூறப் புத்தியென தவரு மேற்று
விரைதரச சிற்பம் வாய்ப்பப் புரிதொழின மெயி னுரே (௪௭)

உரைபல பிளகின் றுரும வரம்பறப் பிளந்திபாவும்
விடைசெலற பகடு பூண்ட பணடிமே லேற்று வாரும
புரைதப் நடதது வாரும பொருக்கென விழிச்ச வாரு
முரைபெருங் தொழிலசெய வாரு ஁ண்டொழி லுஞ்ற்று வாரும

அடிசிலை பறிகின் றுரு மதிற்சிலை செறிகின் றுரும
படிதர நெருக்கு வாரு மிடடிநை பரப்பு வாரு
மிடிபட நீறு குற்றி ஷுடிததெடுத் தேற்று வாருங்
கடிதலில கருப்பக் கட்டி கரைததளா விடுகின் றுரும (௪௯)

பொருவினு ணிறதது வாரும போதிகை யேற்று வாரும
வெருவிலுத் தரமே லேற்றி வினங்குகற பரப்பு வாரு
மொருவிலைகப் பிரமபு நீட்டி யோடென வரப்பு வாருஞ்
செருவினமுண் டார்போ வினன செய்தொழி றிலநின் றுரே

திக்குருக் கிருக் மதத் மண்டபஞ் சிற்பம் வாயந்த
புகழ்மகா மண்ட பஞ்சோ பொலிநட் மண்ட பங்கா
தகழ்முடி மனறஞ் சாறு கொளளுமுண்டபம் ஸங்கி
யிகழ்நறப் பொலியா நிறகு மடைபுனளி யாக சாலை. (௫௧)

அருளுரு வாய வெங்க ளமமைவாழ விமானக கோயின்
மருளுருவொழிகு மேனை வானவா மருவுங் கோயி
நெருளுரு நோக்கி னலருங் தெய்வக்கோ புரளுரு ழிஞ்சி
யிருளுரு வொழிபுரா குமட்ட டிறைஞ்சிடு முற்று மற்றும. (1)

தழைதரு சமிகுழ வேதி தணமதுப பொயகைச சுற்றும
விழைதரு தகைச்சோ பானம வேதிய ராதி நாலவ
'ருழைதரு மேனை யோகட குறையுணை வீதி கூவல
குழைதரு மடமுனை னுன யாவுமேற குலவச செயதா. (10)

சொல்லரு பகிஞ்சி பொங்கச சூழ்சியின் வல்லோ ராதி
வெல்லரு மேனை யோரு மேவவந தரச னேககிப
புலவரும் வனப்பு வாயநது பொலிவிழாத தேவா முனளுக
கல்லருந தளிககு வேண்டிங் கருவிக ளனைததுஞ் சோப்பான

கொடிகுடை கவரி யால வட்டமுற கூறும் யாவும்
படிபுக ழிடபம் வைய மாதிய பலவீ நாளு
மொடிவருங் குடமுனை னாக வுரைத்தபாத தீரமு மற்றும
வடிவமை மணிபுணை வட்டம் வயங்குவ யாவுஞ் சோதது. (11)

நிலமுத லாய செலவ நிரம்புறப் பொருத்தி நனனுட்
குலமுதற னைவா தமமாற குமபரீ ராட்டு வீத்து
நலமலி சிறப்பு வாயதத பூசையு நருவி ழாவு
மிலருகா மியமு மென்று நடக்குமா றியற்றி னுணை. (12)

தினமொடு பகக மாதஞ் செறியிரு தாட்டை யாதிக
கனமிரு விழவு மலக மங்கலங் கவின்று பூப
வநகமா மறையோ ராதி யாவீரு நெருங்கி வாழ்த
தனதனமா நகரே யெனன நாவளஞ் சமையச செயது. (13)

தானுமந நகாநீடி காது தககமா ளிகையின் மேலி
வானுமண னுலகு மேதத மறையவாக கணன தானந
தேனுமின பாலு நெய்யுந திருநதுபல கைவயுந தேவ
ரேனுமவா பூற நலகி யினபந்துயத திருபப தாளுன. (௮௮)

விசேடமா மபிடே கங்கன விசேடமா மலாததா மங்கன
விசேடமா மெரளிாதி பங்கன விசேடமா நிவேத னங்கன
விசேடமா முபசா ரங்கன விசேடமாம வருவாய மற்றும்
விசேடமா நடத்தி வநதான வீரபாண டிபனருன மனனே (௮)

கோலமா மதுதத டாகங குடைநதுவெண்ணீறு பூசுச
சீலமா நருத்தி ராககந திகழதரப பூண்டு முததி
மூலமா ரெழுததைந தெண்ணிக கொற்றவா வீசா முன்போயந
காலமா வத்திற போற்றுங கடனம்மயிற றலைநின ருனே (௯)

அன்னவ னிவவா ருய நியதிபுற நமரு நாளின
முன்னவன கருணை மூாததி முப்புல னேசன ருளும்
பொன்னவா திதலை பூதத புணாமூலை யுமைபொற ருளு
நன்னாகொள சேவை செயவா னுமங்குச செனரே மாக. (௯)

நமமுடை வரவு தோநது நனமதி யமைசச ரோமம
விமமுபே ருவகை பூண்டு வேந்தனவந தடியிலு வீழ்தான
மமமரி னொழிநது தாய் மனததருய வயங்கா நினற
செமமலே யெழுதி யாலென ருசிபுளு செப்பி னேமால. (௯௨)

எழுநதுநின றிருகை கூப்பி யிருங்கடற பெருநீர் முற்ற
முழுததன் வாககி யுண்ட வுத்தம முனிவ ரேறே
செழுநதீழிப புயலே நினருட் பெரிசன்த தானு யேறரு
விழுந்ததா வலிததை மேனமே லெழுந்தது மெய்மமை ஞானம்.

எண்ணருந் தவஞ்செய தாலு'மெய்தருஞ் சித்த சுத்தி
கண்ணரும பிரம ஞான நாயினே னடைந்தே னென்ற
கண்ணரு மகிழ்ச்சி கூடக் கண்கணி ரருவி பாயப
பண்ணருந் துதிசெய் தானைப் பார்த்திது கூறி னேமால். (௧௪)

முநதுபல பவங் டொறு முயன்றுசெய தவத்தின் பேற்ற
விநதுசோ முடியார மேய விததல மடையப் பெற்றய
நநதுமா தன்ற ருன நனமக மா தி செயயா
ருநதுமித் தலத்தின் மேவா ருணமையீ துணா தி வேந்தே. (௧௫)

எண்ணிய சித்தி யீயலலா மெண்ணிய படியே நலகிக
கண்ணிய பிரம ஞானங் கையினு மலக மாகருந்
தண்ணிய தலமீ ஓதானதே ததரயின்மற நெய்கு மில்லை
நண்ணிய விசுமபி டத்து மில்லையா னும வேலோய. (௧௬)

மருவிகீ வேடடை யாட வந்தது மொருமான பற்றிப்
பொருவிலித் தலத்தில வந்து புகக்தும வானகா ணுது
வெருவிலவெம புலிமுன னெயதி விதித்திவே தியனை யென்ற
பரிவினீ யுரைக்க வபபுல பனவனே டொளித்த வாறும். (௧௭)

திரிபுல னேசா முனபு சென்றுகீ பணிந்த வாற
மரிபிர மருகரு மெட்டா வரும்பெற்ற காடகி நலகி
யுரியவா ஞதலிக கொற்ற வாளிச ரொணுமோர பரும
புரியமற நவாநீ வேண்டப் பூண்டது முணாநதா மனதே (௧௮)

உடம்பிடை யுவாபபு வைத்தா யுயாசிவ தருமஞ் செய்வாய
மடம்படு முணாசசி நீத்தாய வாயத்தனை சித்த சுத்தி
யிடம்படு நினை யொப்பா தீரவவுல கத்து மில்லை
கடம்படு களிக வியானைக் காவல ரேறே யென்றும். (௧௯)

அகக் கோயிலூராப்புராணம்.

எனறஹ் நெக்கு நெக்காங் கிணையிடி மீடமெ போற்றி
மனறவின னனகூ றெனறான மறறவை யாவை யென்று
தனறனை யிலலா னாய சைமினி முனிவன கேட்பக
குனறவிற்பெருமாற கனபு கூருறு முனிவன கூறும். (௭௦)

கோற்றவாளீசப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௪௨.

உபநிடதப்

பொருளுரைத்தபடலம்.

அரியயன போற்ற வணனி யடிமுனைத் தெழுந்த வறகும்
பரிபுரம் புலம்பு பாழ் பங்கயத் துமாதே விகருந்
திரிபுவ னேக நெனறுந் திரிபுவ னேசை யென்றும்
விரிதந வந்த நாம காரணம் விளைய வேணமெ. (௧)

சாற்றும்வ வமையாண மீட்டுஞ் சாலிவா டிசை யெனனப்
போற்றமோ நாமம் பூண்ட தெனினையிப் பொருவி லாத
ஆற்றாரீப் பொயகை நாம மொருமதுப் பொயகை யென்றும்
வீற்றுவீற றாய சாப் விமோசனப் பொயகை யென்றும். (௨)

ஒதுவ தெனனை யிந்த நதிமது நதியென றோதற
கேதுடுவென பெருமை வாயந்த வித்தலஞ் சாலி வாடி
யாதலென னிவறறை நாயே னறியுந் தெருட்டு கெனறு
காதலிற் பணிந்து போற்றிக் கைதீவன வேண்டி னானால். (௩)

தோட்டல ரலங்கன மாலை தியவவரு தடநதோட் பாணடி
நாட்டவ னனபு நோக்கி நாமொரு முகாதத நேரம்
பாட்டளி துதையுங் கொன்றை மாலையான பாத மெண்ணி
வேட்டவா வுணர்த்து மென்று விளம்பிட ஹ்றா மனதே (ச)

யாதொரு காதை கேட்டா லெண்ணரும் பிரம் கத்தி
யாதிய ஖னைத்து நீங்கி முததியே யடைத லாரு
மேதரு மனைய காதை விளம்புவ தின்று கண்டாய்
கோதற வினேய வெல்லாம வெளிப்படுங் குறித்துக் கேண் (ரு)

வேறு

முன்னமதுப பிரியனென மொழிமுனிவ னொருவனுள
ன்னனயனெத தருகலையு ஸயமுத லறுத்தனாநதோன
பன்னருமிந தியகருமபு பாறறுபுவெண் ணீற்றினிந்து
நன்னயக்கண மணிபூணய நயந திதழைந தெழுத்துளவோன. (1)

மேயசரா சரமாகி விரிந்தசக முழுவதுமெய்
பாயபொரு ளிடத்திருந்துற பவிகருமெத னிடத்தொடுவரு
மரியுபரம் பொருளொன்றே யகிலகா ரணப்பொருள்த
துயசுகோ தயப்பொருளைத் துகளறநன குணப்பொருட்டு (௭)

ந்ததியமாய நிடகனமாய நிரஞ்சனமாய நிராமயமாயச
சத்தியமாயப பேரொளியாயத் தயங்குசிவப பிரியமாய
புத்தியமுத் தியுநனைத்த போதினுநல குவதாயெச
சித்தியமுயத் தருள்கொழித்துச செழித்தியமிச சமிபினதநில.

ஒருதியலை சென்னியினதே ஹ்றாஹ் மறறவருட
கருதியகா ரியமெல்லாங் கைநெல்லிக் கனியாககிச

௮௮ கோயிலுராபபுராணம்.

கருதிமுடிப் பொருளுணாசசி தேநீர்நவளித தினிதிலங்கிப்
பொருதிரைகண மலிந்தமதுப் புட்கரணிக கரைமேலி. (௧)

கடலரிய புனலகுடித்த கருமேகந தடித்தீன்று
விடலரிய தெனக்கூற விலலொன்று வெளிப்படுத்தித்
தடலரிய தாரைசன சளவெனவோரா நானிவததுடி
படலரிய குளிர்ணங்கும படிபொழிகா காலத்தும். (௧௦)

மரமுழுதுந் தலைபனிப்ப வயங்குகொடி களுநடுங்கப்
பரவுமிரை கவராது பறவையொடு மரவொடுங்க
வுரவுத்ப மணனுலகத் துள்ளவாயா வருநடுங்க
விரவுகுளிாப் பிணிமேனமேன மிடைகூடிக் காலத்தும் (௧௧)

பொழுதுபடு முனனாகப் புநதிகவன ஹியாருமுடன
முழுதுமயி ராலமைத்த முழுப்போவை கொடுமுட
வழுதுதணை தவாபுலமப் வதரமவெடித் திடவுமுலங்
கழுதுநிலை குலையரு முனப்பனீகூர் காலத்தும். (௧௨)

கதிருதய மாகியது கண்டுங்கா ணாபோல
முதிருமய லுறமடவா முலைமுகடு மாபமுந்தப்
பிதிருமவகை யிலலாது பெரிதீணைததா டவாதுயில
வெதிருமொரு பின்பனியென நெடுத்தியமபு காலத்தும் (௧௩)

காமமுத லோராறுங் கலவாது புறம்போககி
மாமகண யகன்கலைமான மணவாள ணுணாவரிய
தாமகறுங் குழலபாகத் தம்பிரா னடிகருதி
நாழியிடுகின்றா முழுகுபுநற நவஞ்செய்தான. (௧௪)

தங்களுக்கர் ிட்டியதாரைமகனவெய் படையாமற
றுங்கமிரு காப்பித்தீறத் தன்மையெனச் சூழமரவகன்

பங்கமில்பல் விஸேபுககப ஸ்பமபுதலா திகளகருக
வெங்குமவெயில பரபயிமிரு மினவேனிற் காலததும். (கடு)

விண்முழுதுங் கொதிககநெடு வேலைமுழு வதுங்கொதிக்க
மண்முழுதுங் கொதிககவுரை வாயமுழுதுங் கொதிககநினை
யெண்முழுதுங் கொதிககவெவ்விததருவெப பென்னோகருங்
கண்முழுதுங் கொதிககவெழு முத்திரவேனிற் காலததும். (கசு)

எண்ணியவைந் தழுநாபப ண்ணுகாமத தழுவலிததுக
கண்ணியசெந் தழுவருவக கடவுளணி மனராடும
புண்ணியமென மலாபபாதம் பொருநதநினைத் தினிதமாநது
பண்ணியமோ தவப்பெரியோய பகரருமா தவமபுரிநதான. (கஎ)

இவ்வண்ணங் கொடியதவ மியற்றிடுமத திறனோககிக
கைவண்ணக் குலிசததான கருதாம லிடைபூரு
மவ்வண்ணம் புரிருவவென நமரொடு முறசருமுநது
மைவண்ண முகிறகூவி மழைபொழிக் கடிதென்றான. (கஅ)

புருகூதன கருததுணாநது புயலெல்லாம் புறப்படடு
வெருவாது கடலவறபப வயிறுவீங் கிடகருடித்தே
யொருவாத் தடிததுவிடுத் துருமேறு பலவீழ்சதி
மருவாத பாமூலக மருவமழை பொழிநதனவால. (கக)

தீராத மழையினெடு கொடுங்காலுஞ் செயிததெழுநது
பேராத பெருநதருவும் வோபறியப் போததெறிநது
வாராத கெடுங்காலம் வந்ததென வுலகுலையச
சோராத கடுப்பினெடு சுழற்றியெறிந் ததுமாதோ. (கஉ)

இவ்வமுதலா கியவிடையுறத்தனையோ வியற்றிடவ
மவைகருதா தசைவிலனம் உதப்பிரிய

னவையறுசீர் மாதேவ ன்குமலாசனே வடிசுருதுரு
செவையுடையோ ருழியினுந் திறம்புசலிப படைவாகொலோ
இடையூறு மிகப்பிரிந்த விந்திரனுட் சமழ்ப்பெய்தி
யடைசோகற பகமாலையமரரொடும் வெருகடுந்நி
தொடையாளு நறுங்கூந்தற கலைமாது துணைமுல்தோயந்
துடையாத விந்நமாபத தொருவனிந் சரணடைநதான. (1)

விதுப்பிரிய முடிப்பெருமான விளங்கருள்பெற நெவவுலகும்
புதுப்பிரிய மிகப்படைகரும் புத்தேனே சமீவனத்திவ்
மதுப்பிரிய முனியியற்று தவமாற்றி செய்களஞ்
குதுப்பிரியா தருளென்று கூறிமீட மெய்பணிந்தான (௨௩)

வையமெலா நடுநடுங்க மாதவஞ்செய்கினுறென்ன
நெய்யவுரைத் திடன்கேட்ட நானமுகத்தோ னிதுபுகலவான
வெய்யருவி சப்படையாய வேறென்றுங் கருதியான
செய்யமன மதுப்பிரியன கருத்துநீ தெளிந்திலாய (௨௪)

நம்பதமே முதலாக நாடுபெரும பதமெல்லாங்
கடபமிலா வமமுனிவன கானற்சோ நெனக்கண்டான
வம்பலிழந்த பகநறுந்தார மன்னவனே யுன்னகருக
குமபரொடும் போதியெனச செலுத்தியபின் னுதுஞ்செய்வான.

பாயவளம் பலபடைத்த வைருண்டம் படாநதுநெடு
மாயவனை யடிவணங்கி மதுப்பிரியன நவங்கூற
மயவிரு வுருங்குடி வெள்ளிமலை போயப்புகுந்தார
தாயவுருத் திரப்பெருமான றுண்பபாதத் தொழுதெழுந்தார (1)

வந்ததெவ் னெனப்பெருமான வாயமுடாகது கேட்டருளச
சக்தமல ரடிவணங்கிச் சதுமுகத்தோ றுரைமீசயவான

பந்தமகல் சமிவனத்துப் பட்டாநதுமதுப் பிரியமுனி
முந்தவருந் தவம்புரிவா னருளபுரிதன முறையெனராண். (உஎ)

முறையெனற மலாககிழவன முகநோக்கி யெம்பெருமான
மறையெனற ஷிவல்லாமும வழித்துணாநத நானமுகத்தோய
துறையெனற பத்திமிகூஉச் சுததசித்த ஞாயத்தவத்துக
கிறையெனற மதுப்பிரியற கெல்லாருஞ் செயவதெவன (உஅ)

ஆயினுமச் சமிவனத்தை யகலாது வீற்றிருக்கரு
தாயினுநனை மையதாய சிவலிங்கந தனைக்கண்டு
காயினுஞ்செய்தவநதீரா முனிவனையுங் கண்டிடநா
மேயினுந்ல லதுகண்டாய மூவருமே வுவமாங்கே (உக)

என்றுதுந் வாஃமலாநது தாமரைமே லிருப்பானு
மொன்றுபெரும் பாறகடனமேற கிடப்பானு மொருங்குவரக
கனறமழு மாநேரதுங் கைத்தலத்தெம பெருமாளு
ரனறுசமி வனம்புகுந்தா ரபராமலா மழைதூபப (கஉ)

வந்தவொரு மூயாகளும் யனனிவன வீளிப்பெருமைச்
சந்தமுழு வதுநோக்கித் தனையினம்கிழச் சியராகிப்
புகழ்மினமுப் புயனேசப பராபரனைப் பணிதேத்தி
மந்தவணா வொழிந்ததவ மதுப்பிரியன முனவந்தா. (கக)

முன்னடைநது காட்சிதரு மூவரையுங் கண்டெழுநது
கொன்னடைநத தவமுனிவன பணிதெழுநது குடந்தமுற்றது
துன்னடைநத மகிழ்ச்சியனாயத் துதிபுரிந்தாங் கெதிரிறப்ப
பொன்னடைநத தாமரையோ ளோக்கியிது புகழுவான (கஉ)

அடைவரிய மாதவத்தை யடைநதுநெடுந் தவம்புரிநத
சடையுடைய முனிவரகிந் தனக்குவரங் கொடுத்திடநன

னடையவொரு மூவரெனு நாங்களுக்கிட தனமானின
னுடையருந் துரைத்தியெனத் தொழுதுமுனி யுரைத்திவிவான்
அடியனேன செயததவ மதற்குரீ மகிழ்ந்திரேற
படியிலா வென்றவமும பலங்கொடுப்ப தெனிலிவானே
கடியதா மணாமேலாய காகுத்தா காபால்
மடியிலா யானகேட்கும வரமேதந் திடலவேணமெ (கூச)

சகலபுவ னங்களுக்கரு தலைவனையே யறிதருவா
னிகலருமா 'தவமபுரிந்தே னினையவொரு மூவருரு
மகிலபுவ னங்களுக்கு மதிபாயா ரெனக்கேடக '
நிலிசசரா சரமீனற நெடிபமறை யோனுரைப்பான (கூடு)

மேசகுமா முனிவரயான விதியுலகெ லாமபடைப்பேன
மாதையி னவையெல்லாம புரப்பரிவா மாயவாகா
னோதரிய வவையனைத்து மொழிப்பரிவ ருருத்திரரா
மாதலினயா மூவருமே யகிலகா'ரணரெனருன (கூசு)

அறிவுருவ முனிபிரம ன்றைந்ததுகேட டறைகுவான
செயிபுகழிந் திரனமுதலோர் திசைக்கிறைவ ராயதுபோன
மறிவருநீர் சிருட்டித்தி மாயப்பெனுமுத தொழிவினுக்கு
நெறிபுரியு மதிகரென நினமொழியா லுணர்ந்தன்னயான். (கூ)

பன்னரிய மகத்துவத்தாற் பரவியபே ரித்தலத்தி
லென்னருமவந் தினிதாடு மித்தோத்தக கரைமேலி
நன்னருந் தவமபுரிந்த நானொவவோர் தொழிறகதிப
ரென்னவரு னுடையுணரி னெப்பிரயோ சனமெனக்கே (கூஅ)

பெபொருளா னீயிருத்தி திடவதிகா ம்பெபற்றீ
ரெபொருளா னையிறழலோ னிரவீதகிப பாணசரிப்பா

னெப்பொருளே வலிறகந்த லூகனினி தியங்கிவொ ியான
னப்பொருளே பரம்பொருணமற நதையுணாவான கருதினன
எவனாநிர திரனமழைபெய திடுதனமுதற புரிநதிடுவ
னெவனாநிர வழியியம நெவவிடததுரு சங்கரிப்ப
னெவனாநிர கரீரணனென றுபவிடத மெடுததுரைகரு
பவனாநிர பரகீவனை யறிதருவான கருதினனயான. (௪௦)

கனறமதுப பிரியமுனி யியம்பிடலு மதுகேடடு
வெனறமலீர் மேலுறையும் வேதியனு மாதவனுங்
குன்றுவிலை திரையாகக கொண்டதிற லுருத்திரனு
நனறனுதது கருத்திதுவே னுமலலோ மெனறகனறா (௪௧)

அருதமுனி வரண்பின்னு மனவினமான மியம்பொ திருது
சுருதமிரு மித்தலததே தவாநியமத துடனமாநது
பருதவினை முழுதொழிததுத தீவிரத்திற பயன்கொடுகரு
நருதலிலுந கிரமான நலமலியுந தவமபுரிநதான (௪௨)

கறறமதுப பிரியமுனி கடியதவம புரிப்பொழுதி
னுறறதவத தழுவெழுநதே யுலகமெலாம வியாபிகக
முண்டவுமவாழ சராசரங்கன முறுகுதா பததொடருப
பறறமெலிந தருவினைதது முகங்கருகிப பதைத்தனவால. (௪௩)

வருத்தமிரு மதுநோக்கி வானவாகோ னமரரொடும
பொருத்தமிரு மலாமேலான புண்டரிசுப பதருதொழுது
திருத்தமிரு முண்டவியாபுத தீரந்துமுனி செயதவததா
லிருத்தமிரு தாபமெழுந தெவவிடனுந தகிகருமென. (௪௪)

மனனவனவாய மொழிதேடி மலாமேலான வினாரந்தெழுநதே
யன்னமிசை யிவாநதுசமி புனததடைநதவ கமாலினற

முன்னரிய பேரொளியாகு சிவலிங்க முனபணிந்து
தன்னனையாய மதுப்பிரியன நவமபுரித லுணாந்தாயே. (௪௫)

அவனுடைய கருத்துமுடித தளிப்பவனமற றுனையனறி
யெவனுளனெந் தாயவாளா விருப்பதெவ் னெனவேண்டச
சிவபெருமா னம்பானீ தெளிபிரம ஞானத்தைத்
தவலறமற நவநகுரைத்தி சதுமுகத்தோ யெனவிடுத்தான ()

விடுத்தசிவ பெருமானே மீட்டுநதான பணிதெழுந்தே
யதெதமதுப் பிரியமுனி யெதிரேவந் தயனின்றான
நெடுததவினைக் கட்டறுப்பான சூழ்ந்துதவம் புரிகின்றான
மடுத்தமகிழ்ச சியனாகி யெழுந்தமல ரடிபணிந்தான (௪௭)

தவமுனிவன றினைநோக்கிச் சாரதருந் பிரியமுள்ள
யவமகளின பெருந்தவத்தா லடையுட்கி லமுந்தாப
முவமையிலித் தவத்தையினி யொழிதிபுரிந் ததுபோதுஞ்
சிவபெருமா னருளவழியே சேருந்தனமயா மென்றுணாதி ()

மேலாய வுபநிடதம் விரித்துரைக்கும் பிரமத்தை
மாலாய வுணாச்சியறுத் துணாதரநீ வாஞ்சித்தாய
பாலாய நின்கருத்து நிறைவேறும் படியினபச
சாலாய வுபாயத்தைச் சாற்றுதுமன பொடுக்கேடடி. (௪௯)

விருமபுரப பிரமமென விளங்குமொரு பரசிவத்தை
யரும்புமுவ கையினறிதற காகியபே ருபாயந்தான
கரும்புமமுதமுமபாருங் கற்கண்டுங் கைப்பென்னத்
தரும்புதிய சுவையமைந்து சாலபிரம விததையே (௫௦)

அரும்பிரம் வித்தையள வறிந்துணமுத் தம்பபுசிப்பு
விருடபியரிட் காமவினை மேதகைய தீவந்தான

மிருமபுவிகொண மகமாதி ஸ்யற்றசுதத சததியாககே
வருமபிறருக கியாதாகு மதுப்பிரிய மாமுனியே. (௫௧)

உற்றபர் பூரணமா யுண்மையறி வினபமாயப
பெற்றபர மாததுவிதப பிரத்தியக பினனமாய
முற்றவொளிர் பிரமத்தை யுணராதரமுக கியமாகச
சொற்றவுபா யுபிரம விததையலா லிலைதுணிபே. (௫௨)

எனறுரைத்த மலரோனை மதுப்பிரிய முனியிறைஞ்சி
நனறுரைத்தாய பிரமவிததை நாயினே னுணராதருபாக
கினறுரைத்த லேவவேணமெ பலமுளதென நவமாகி
னனறுரைத்துக் கழிந்ததுபோற கழியாதென நடிபணிந்தான

மலரவுடின் குரவனாய மதுப்பிரியற கஞ்செழுத்து
மிலகமுன முபதேசிக தெனிராமுகமா யுறவிருத்தி
யுலகுபகா ரமதாக வொளிப்பிரம விததைதனை
யலகிலபெருங் கருணையினு லறைதரலுற றுனமனனே (௫௩)

வேறு.

யாதொரு வத்து வானது சிருட்டி யாரமப சமயத்திற்
றனதா, மேதமின மாயா சததியான முனன ரீசகர னுயவெளி
யாதி பூதபெள தீகப பிரபஞ்ச முழுதும் பொருந்தறச் சிருட்
டித்துப் பின்ன, ரோதருஞ் சேவ ரூபமா யந்தப் பெளதிக வுட
னெறுங் கலந்தது. (௫௫)

ஆனறகத் துருபோத துருமுத லுருவ மானது போலத்
தோன றிமீமோ, சானறமற நதுவே தருமபரப் பிதமஞ் சதா
பர சிவமெனத் தெளிதி, மானறவைம பொறியின வழிச்செல
வொழித்தே மனமொரு வழிச்செல நிறுவிக, கானறிடு பத்ததிற
டிவனங்க ளனைத்துங் கண்டிமா முனிவர வினனும. (௫௬)

வேறு.

மொழிபஞ்ச கோசவிலட சணமதாயத தேக மூன்றனாக
கும் வேறாயோ மூன்றவத்தைச சான்றாயத, தமிழினற சசாதி
யவி சாதியச வகத பேதரகி தமதாயநற நேசமொடு கால, மிழி
பொன்ற வத்துபரிச சேதரு னியமா யிருகவின்ற சத்தியனா
நூநதா கண்ட, பழியொன்ற வத்துவே பரப்பிரம மதுவே
பரமசிவ சொரூபமென உறிதியா லின்னும் (௮௭)

பெருஞ்சசகி தாநநத சொரூபமே யாகிப் பிரத்தியககான
மாவான யாதொருவத தான, தொருவருநதன சநதிதிபாத, திர
ததாறகண னாதி யிருதியத்தை யுநவாதி விடகிததெட, போது,
மிருதியம மாயவிவிககின் றதியாதோ வததா லிநநாரு விதமா
ன ரூபசகம டெளிபோன, மருவவியா பிககடபட டிருப்பதோ
வநத வத்துவே பரப்பிரமம் பரசிவமென றறிகி (௮௮)

பரமசிவ சொரூபமயா வருகருமான மாவாயப் பரவுபரி
பூரணமா யிருகருமெனி லநதடி, பரமசிவ சொரூபத்தை யாவரு
மே னறிய விலலையொ வின்வுதியேற பகாநதிதிதுவ கேணீ,
பரமசிவ சொரூபத்தை யேயுணாதல வேண்டிப் பன்னாளுய
காமாதி களைந்துதவம் புரிந்து, பரமசிவ சொரூபத்தை யுணரு
பா யமதாயப் பயிலபிரம விததைவிருப் புறறமா முனியே. (௮)

அறைசயம்பு வானவநதப் பரமசிவஞ் சிருட்ட யாதித
னின் மனமுதலா மிகுதிரிய மனைதது, நிறையமெளி முகமாகச
சிருட்டிதத படியா னீடியவவ விநுதிரிய வசததரோ யாகி, யுறை
யுமடெளிமுகமானு ரியாருளுமெவ விடத்து முறறவியா பகமா
ய பிரத்தியக பின்ன, மறைவிலபர சிவத்தையொரு வருமறிய
விலலை மாண்புடைய தவத்துயாநது, மகத்துவஞ்சான முனி
யே. (௯0)

உபகீடதப்பொருளுரைத்தபடிமம்.

ஆயிடினப பரமசிவ ஸ்ரோருபததை யென்று மறிப்புகொ
லொருவருமென நெண்ணுதியேற கிணர், மழிஞ்சூ லுததெ
ப்போ தெப்புருட னநேக சனமரு வியபெருமுடிநீ ணியபரி
பா கத்தான, யீழயருளு சித்தசுததி யுண்டாகி விடய விரததன
ய முததியிசனா தீவிரமுன ளடனாயப, பாயவெளி முதமாநிந
திரியவச னாகாப பண்பினனாய நதியெதிராநு நீதுகான் னோ
ன்று (சுக)

பரவுழுகா தீரனா யுணமுதமா கினரான பரிவுறுமப போத
னையன் சருவவியா பகமாய, விரவுபிரத தியகபினன சிவசொ
ரு பததை வீள்வகவகய கையினொளிரு மாமலகக களிபோ,
வரவுமிஞ் பிரதிபநத மொனநேனு மினறி யுணருவனீ துண
மையுயா. மாதவீதது முனிவா, கரவுதவிர தரவியவா றுணாந
தொளிரு மொருவன காட்சியனு பவமேதோ வெனறிழற்சொ
ல லுவனகேன. (சுஉ)

சிருட்டிதிதி சங்கார கருததரா கியுமச சிருட்டிதிதி சங
கார மடைநதசகத தாயு, மிருட்டணியு மறறுளதெவ விதத
தோற்ற மாயு மிருககினற சேவச சகததனைதது மினிய, பொ
ருட்டிறஞசார தருமகண்ட சசசிதா நநத பூரணநற பரமாத
து விதமாகி விளங்கும, வெருட்டிறனில பரசிவசொ ரூபமென
நே தோகீறல் விளங்குமனு பவமேநின றுணமையிது மு
னியே. (சுக)

இதத்கைய பரசிவசொ ரூபததை முததி யிசசையுடை ய
வனறிதற ரூபாயமே தெனனி, னொததமைபு மாணமாவே நாய
களுபுததி யோட்சொ ரதியாக மனவகலின மாந, ஸைததிடு
மிந தியவகனே பரியாத னுமைநது மருவுமுட லாநதேரவ விந
திரிய பரியான, மொயத்தபல விடயமெனும் வனபூமிபிடத்து
முன்னுபுசுரு சரித்திடலான முததியிசசை யுடையோன. (சுச)

ஞானசாத திரசனம் விவேகத்தியாய நல்லசா ரதியால வ விடயவன பூமி, யானதிறசென லாநின்ற விநதிரியப் பரிபை யானமபூ மியிறிறுபி நிநதரன கமைய, மோனமிரு மான மநிட்டை யடைவதே முன்ன மொழிநதசிய ஸொருபத்தை யு ணருமுபா யங்காண, மானமிலப பரசிவசொ ருபமே தெனனி ன வருததுரைப்பன கேடடிதவ மாணபுசான முனியே. (௧௫)

தோற்றசயம் பிரகாச சிததுருவே யதனறன சொருப மஃ தெவ்விடத்தெவ விதமிருக்கு மெனனி, நேற்றமிஃ தெவ லாபபூ தங்கவிடத் தினிலு மெல்லோகரு முன்னானமா வாயி ருக்கு முணாதி, போற்றஃ திப படியிருநதா லெல்லோகரு மெ னனோ தோற்றவிலை பெனிறபுகறம் பொலிந்தருக் குமமாய, மாற்றரிய பஞ்சகோ சங்கனா வென்று மறைக்கப்பட டிருத்த லாற நேற்றறவிலை யுண்டே (௧௬)

ஆயினது பரிச்சினன யோவெனநீ கருதி லாகாசம் போ லெங்கும் வியாபிகா ணுதனான, மேயபரிச சினனமல விசசொ ரு பந்தான விளங்குதிரி மூத்ததிகளு ளொன்றேவென நெண னிற, பாயபல கருமபலவ கொடுபதாயச சருவ பூதவதிடா னமாயப பகாசருவ சானரு, யேயசித்து ருபமா யத்தனா மா யு மிருக்கின்ற பிரமமா னதாலென்று மனதே. (௧௭)

* பூனறவதன சொருபந்தான பினையெவவா நெனனிற புகலவிததை மாயையெனு முபா திகனொன றினறிச, சானற தத்துவ பீதலிலக வ்யத்தினருத் தமதாயச சாற்றரிய கேவலமா யத் தவிரநூநாக குணமா, யானறித்த சுத்தபுத்த முத்தமா யிரு கரு மகணு சிதா காசமே பரசிவசொ ருப, மூனறவொளிர சிவ

சொரு பத்தையினி துணாந்தோக குற்றபிர யோசனமியா
தெனிலுரைப்பாக தெளிமோ. (௧௮)

அகண்டபர சிவத்தினது சொருபமேநா னென்ற வதிகாரி
யாமொருவன பீரதிபநத மின்றிப, புகன்றவப ரோடசமா யறி
வானே வவறகுப போததாபோக கிமமபோக திரிபுழியின் மை
யினற, சுகந்தகயா டையுமகண்ட பரசிவமா கியதன சொருப
மெனத தோற்றதலாற நேற்றமுடைத தாகி, நிகழ்தபவ சரீ
ரதா பழமியலபே நீங்கி நிரதிசயா நந்த மடை உதுபிரயோ
சனமே. (௧௯)

அனளிபுயகேள பி ரத்தியக பின்னமே யான வப்பரம சிவ
சொருபீர தானாக வுணாதா, லொன்றியவான் மாவுக்கு மகவ
காரத தினுக்கு மொன்றுமத்தி யாசமா கியவிதய கிரந்தி, வென
றியுற நீங்குவதும் வேதாததந தானறு விதமோவத துவித
மோ வததுவித மெனினு, மெனறுமல தனுபவிகக வருமோ
வா ராதோ வெனுமினையுற சகலசந்தேத வகணீன குவதும். (1)

சஞ்சிதமே பிராரதத மேயாகா மியமே யெனுங்கருமா
தனுப்பதுவுந தகுபிரயோ சனமா, லெஞ்சலிலாப பிரத்தியகக
மாயநான விதமா யியைநாம ரூபமாயத தோற்றியிருக கினற,
விஞ்சுதுவி நீப்பவஞ்ச முழுமையும் கண்ட மெயயறிவா நந்தபூ
ரணபரமாத துவித, வஞ்சமிலாப பரமசிவ சொருபமா கினற
தெவ விதமென, நிடிவகுப்பா மாமுனிவ கேட்டி. (௨௧)

பரவுமுபா தானகா ரணமாய மண்ணே பவவிதகும் பாதி
கா ரியமாதல் போலும், விரவுமதிட டானமா கியகயிதே தண
ட வியாளமுத லாரோப, மாய்ததோனறல போல, மூலகிவ
வைக்கு முபாதான காரணமா யெவைக்கு முற்றவதிட டான

மா யொளிருமொரு சிவமே, யருடேவ திரியகரு மனுடாதிரு
ய மானாம ரூபசகத தாயத்தோன்று வதனால. (௭௨)

கரவிலவீசா ரததுறுகும் பாதிசா ரியங்கன காரணமா சிய
மண்ணே யாகினுற போலு, மரவலங்க றண்டமுத லாகியவா
ரோப மகிடான மாங்கயிறே யாகினுற போலும், வீரவுசீ
வேசசகத தாயத்தோன்று நானு விதநாம ரூபசகத தென்பது
வு மகண்ட, பரவுபரி பூரணசச சிதாநந்த சுதத பரமாதது விதப
ரம சிவசொருப மேயாம (௭௩)

இவ்வாறு பரமாததத திறசகல சகத்து ம்லவககண்ட
சிதாகாச சிவமேயா யிருந்தது, செவ்வாயமை யிஃதுணராக
கந்தகாக்குப் பகலிற செங்கதிரால வினங்குசக 'மிருளாய்ததோ
ற றதலபோ, லொவ்வாத வகண்டபர மாததுவித மான வொரு
சுதத பர்சிவசொ'ரூபமே யெயருந, தெவ்வாத சீவேச சகதநா
ன துவிதத திறம்போலத தேநுணறுமிதற கெனசெயலா முனி
யே. (௭௪)

மேயவலி வேகதிடடி யிறபரமே நானு விதசரீ ராதிகளா
யத தோனறினபோ தினுமே, லாயசெயன மலிதருவிவேடி
யா னவனரு ணந்ததமா சியவுடம்பு முதலியவென றுரைகரு,
கேயநா னுவிதவு பாதிசனை நேதி நேதியெனும் வாக்கினப வா
திதநாங் கெஞ்சும, பாயபூ ரணசிவநதா னென்றபரோட சமதா
யப படாநதுணரிற் சோகமற்றுப பரமாயெரு சுவனே. (௭௫)

அப்பரம சிவஞ்சருவ பூரணமா கையினு லஞ்ஞானத் து
டனும்தன காரியத்தி னுடனும், லெப்புகலசம பந்தமுறு மோ
வெளிற்சொ ரூபம வெளிபோ னிடமிருநியநிர வயவநிற குணமே,
வொப்பிலவி காரகிரு மலவசங்க மாயன குறைதவினரு னா

னதநி னதனகாரி யதநிற், 'நிபபியமாக் கூடியபோ தினுமவை
க ளுடனே சோதருசம் பந்தமீலை யெஞ்ஞான்று முணரே. (௭௧)

புகலரிய சிவசொருப மெப்படிக்காண் சருவ பூரணமென
நிழில்விடயம் வியாபகமா மவற்றி, னுகலரிய விரதிரியம் வி
யாபகமா மவற்றி னுற்றமனம் வியாபகமா மததகைய மனத்தி,
னகலரிய புத்திவியா பகமாகும் விசேட வகங்கார மதனினுமவி
யாபகமீ தனினு, நகலரிய தாருசாமா னியவகங்கா ரதநா னுடு
வியா புகமாகு மதனினுமா முனியே (௭௨)

அறிவுடையோ ரவவியதத மென்றுரைக்கப் பட்ட வரு
ஞானம் வியாபகமா மறைந்தவது தனினுங், குறிஞ்ஞமில் பர
சிவசொ ரூபமவியா பகமாகு கூறியவப் பரசிவசொ ரூபத்தின
மேலா, நெறிதருவி யாபகமூ யாதொன்று மிலலை நீயுணாதி
யாகையாற சொரூபமே யென்றுஞ், செறிதருநற நவமுனிவா
சருவபூ ரணமாந தேருமறை முடிவெடுத்தச் செப்புவதிப் படி
யே (௭௩)

உரைசெயுமித தகையசிவ சொரூபந்தன வடிவா வுணரா
மல வேறுபடுத துணாபவாககெஞ் ஞான்றும், புரைசெயசமு
சூரூழோ காதிபய நீங்கா பூரணசக சிதாந்தத சொரூபமே யெல
லாவ், கரைசெயது வேநானென நிறிந்தவனுங் கென்றுங் கலங்
கவரு சோகீமோர் காதிபய மிலலை, வரைசெயமறை முடிவான
பொருளிதமற நிதுதான மாண்டனினபோல வாககனறி மற
றொருவாக் கரிதே (௭௪)

விரவுநாற சாதனசம பன்னவதி காரி விளங்கியவீப பிரம
விததை யிணைக்குரவன முகமாப, பரவுசிர வணஞ்செயது நன
ருக வுணாநது பகாசுருதிக்கீ கனுடல மானுததி கொண்டு, கர
வீதவிா தரமனனம் பண்ணியபின் னிவகாநற கருகவகீரிச சயி

ததபடி சொருபநர் னெனறே, யுரலுமிகு தயிலதா ரையினிடை
விடாதே யுஞற்றகச்சா தனமான நிதிதியா சனததால. (அ0)

மிக்கசிவ சொருபத்தை யறியாமை யையம விபரீதங் கட
நதுகர தீவனெல்லிக் கனிபோற, நககவப ரேரடிசமா யறியலா
மறைகள் சாறறியநாக குணசிவசொ ருபஞா னத்திற, கெக்கலையு
ங் கற்றுணாநதோய சகுணபர சிவத்தி னிருமலாதீதா ரூபாசனை
யே சாதனமா னுதுகாண, பொக்கமினிக் குணசிஞா னம்
பொலியு மனவும் புகலருமபே ரின்பமுத்தி வாஞ்சையுடை யவ
னான. (அக)

பத்தியுடன் றிருநீறு பூசியுருத திராககம் பீண்புமிகப பூ
ணடெழுத்தோ ரைநதினையு கணிததுச, சித்திதரு சகுணபர
சிவனுடைய பூசை தியானதோத திரமாதி யுபாசனைசெய தி
டலே, முத்திநெறி யென்றமலாத தவிசுறைவோன வேச மு
டிவான் பிரமலித்தை மதுபிரியற கருளி, யெத்திசையுந தொ
முதேததுந திரிபவனே சனரா னிறைஞ்சிவிடை கொண்டிதன
துலகமடைந தனனே. (அ௨)

மறையவனீங் குதலுமதுப பிரியமுனி யுடகை மடுதசொ
ளிராவெண ணீறுபுனைந தகமணி பூண்டு, கறையறவைந டுசமு
ததுளனி சிததையுரு கணிததுக காட்சியுற சகமனை தது மகண
டபர சிவமே, நிறைதருமவ வகண்டபர சிவமேநா னென்று நிதி
தியா சனஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் போது, பிறையணிநச
சிதாநநத சருவவல பததப பிரியபூ ரணவளவில கருணையுடைப
பெருமான். (அ௩)

கோடிக்கு ரியகாநதி யுடையவனு யமரா கொண்டலூர பவ
ணயன்மான் முதற்றேவா குழ, நீடியநால் வேதமுநாற் சிகரமா
நடுவ ணிகழ்சிகரம் விளங்குமொரு பூரணவமாப பொலிந்த, நா

உபதேதபொருளுரைத்தபடலம். ௧௦௩

டியபஞ் சாககரவி மானத்துட டோனறி நலன்கொணமகா கை
லாய நின்றுமெழுந தருளிப், பாடியசோச சமியனத்தின் மதுப
பிரிய முனிமுன பரையினொடு காட்சிகொடுத்த தன்னுலகைய
தரவே (௮௪)

கண்டமதுப பிரியமுனி கரசரணம் விதிப்பக கடிதெழுந
து கைகடலை மேற்குவித்து நிலமேற, றண்டமெனப் பணிந்துப்
ணிக் தெழுந்தெதிரே நின்று சச்சிதா நந்தபரி பூரணஞ்ச சரு
வ, வண்டகூரா சரமனைத்து மாயவஞய மலரேர னுதியரா லு
பாசிககப் பட்டவஞ யடியார, கொண்டதுய ரொழிப்பவஞ யு
ள்ளபர சிவனைக் குடந்தமுற்று நாததழுமபத் துதித்திடலுற்ற ற
னனே (௮௫)

வேறு

என்று வீரபாண டியனமனத் துவப்பற்ற விதனை
யன்று கூறினொஞ் சைமினி முனிவர் உறிமோ
நன்று சாலிதன மேற்பொரு ளிலையென்னுவினருன
மன்று ளாடிய பதந்தொழு தமிழமுனி வரனே (௮௬)

கேசவமாதவச சைமினி யுவகைமிக கிளைப்ப
நாட்ட மூன்றுடை நாயகற் கனபுடை நலத்தாய்
வேட்ட மாமதுப் பிரியனமே லெனசெய்தான வினையை
யோட்ட வல்லபாண டிபற்றகுமே விபாதுகீ யுரைத்தாய் (௮௭)

உனைய யாடையும விடாதெதெ தறைதியா லென்ற
துனைய வேண்டலும் வீரபாண டியனெனினி தொழுது
விரயம் வல்லமா முனிவரன் றுதித்தமை விரித்துப்
புனைய வோதுகென நிரத்தலு மியாமிது புகனரும் (௮௮)

அங்கு நாமவந் குரைத்தவா நேயுனத் கறைவாம
பொங்கு மாவத்திற கேட்டியா லென்றிது புகலவா
னெங்கு மாகிய செபிரா னிணையழக கனபு
தங்கு மாதவத் துயாநதொளிர் தமிழ்முனித் தலைவன (அக)

உபரிட தப்பொருளுரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௧

மதுப்பிரியர் துதியுரைத்தபடலம்.

அருள்க் கிறகன சொருபதே சோமய வமல
வருள்க் யாவைக்குஞ் சாட்சியா யமர்க ளங்க
வருள்க் யாருஞ்சொ லெடைக்குமே லாகிய உமர
வருள்க் பறபல மூர்த்தியா யமருமா தேவ (க)

அருள்க் பலவகை யுபரிபுயங் கழனறவா நந்த
வருள்க் நிராகருண நிராமய வப்பிர மேய
வருள்க் வந்தடி யடைந்தவாக் கஞாததிற மறுப்பா
யருள்க் வெள்ளிபொன னிருமபெனு முப்புர மழித்தாய (உ)

அருள்க் மாமறை முதலெழுத் தின்பொரு ளானா
யருள்க் மாமறை யந்தத்தாற் றுதித்திட வமாவா
யருள்க் மாமறை மொழிபரி தவிசென வமைத்தார்
யருள்க் மாமுறை யந்தமு மளவிடப் படாதாய (ஈ)

எந்த வான்பொரு ளிடத்தின றியர்வுமுண டாகு
மெந்த வான்பொரு ளிடத்தெலா பெருநெய்க்கி மெவைக்கு

மெந்த வானபொரு ளுபாதான வேதுவா யிருக்கு
மந்த வானபொரு ளாகிய நின்னடி யடைந்தேன. (ச)

எந்த வானபொரு ளானமதி கதிமுத லியங்கு
மெந்த வானபொரு ளாலவளி யுண்கருதி யெரிக்கு
மெந்த வானபொரு ளானிலை பெறுமுல கெல்லா
மந்த வானபொரு ளாகிய நின்னடி யடைந்தேன (டு)

ஆவனி யடிமுல வாயுயா காயமா மைந்துவ
கவல வற்றினவி காரமாங காரிய சகத்து
மிவரு மெப்பொருள் வடிவமோ லியமபுமத தகைய
வுயம னிப்பல் காரிய வருவறிற் றெழுதேன (சு)

ஃலை மகந்தைசோந தயனெனக கவினறுவிண னுதி
மலை ரும்பிர பஞ்சததை பிழங்குயாய போற்றி
யலைம டந்தைசோந தரியென விருந்தயை யனைத்து
நிலைபெ றுமபடி புரந்திடு நிமலனே போற்றி (எ)

உமையொ டங்கலந துருத்திர நெனுபுய நறறே
யமைத ரும்படி சங்கரித தருளபவ போற்றி
ஃனையின மாபிர ளயத்துமா காலருத திரஸபச
சமைய யாவையுத தடிந்துதாண டவஞ்செயயாய போற்றி (அ)

வசககன சூரிய ருருத்திர மருத்துவ ரதுலோ
னிசைக்கு மாமதி சித்தாசாத தியாபிதி ரியாமுற
பசுத்த தேவாநா னிடா திரி யக்குமுற பலவு
மசுத்த லாததா னாகிய வையறிற் றெழுதேன (ஈ)

பிரமன மாலுருத தின்முதற் பெயருடவ வருவும்
கூவ மாவிய காரத்திற சூயிதப பட்டு

வரலாமபா மாந்தத்தினிலையோ மறநப
பொருள தாயரினற பூரண நின்னடி போற்றி. (௧௦)

மருவு பேர்திட டானமாம யாதொரு வத்தின
பொருவில் சததையா லேயசத தாகிய புனம்,
வெருவில் சததுப்போ வீருப்பதோ வத்தகு மெயமுமைப
பொருவி லாப்பரி பூரண நின்னடி போற்றி (௧௧)

எந்த வத்துவின் சித்திற்றை சடமென வியம்பும்
பந்த மாசக மாகிய உண்ததுமேற பரவ
வந்த சித்துப்போல வினங்குமோ வத்தகு வத்தா
மந்த னுளநின் நிருபடி விருமபிவந தடைநதேன். (௧௨)

கூறு மெந்தவத துவினகுளி ராநந்த மதனூ
லீறு ருத்தகந ரூபமா கியசகத தெல்லா
மேறு மாநந்தம போலத்தோன நிமிமனன வியலபி
னூறு சூடிநின் நிருபடி யடிப்பனே ஸடைநதேன். (௧௩)

போற்றி சந்திர சேகர புனறசடா டவியாய
போற்றி முககணை புயிம்பொலி பூண புராண
போற்றி மானமழு வேந்தபொற ருமணைக கரத்தாய
போற்றி பத்தாகுற நமுபருண மாயககொண்டு பொறுடே
பிளாக பாணியே போற்றிபெட டடியடைந தவாத
மினாக தீரத்தரு ளிறையவ போற்றியென ஞானநூ
மனாதி யாலள விடறகரும வளளவே போற்றி
யநாதி முதத்தனே யறபுத நிருத்தனே போற்றி. (௧௪)

வேறு.

இன்னணந துதித்து நெக்குநெக் குருகி யீறிலட டாவக
மே யாச, முன்னாவீழ்ந தெழுநது நணகணை வார முகித்தத

கை தலைமிசைக கூப்பிப், பன்னருங் களிப்பின் மூழ்குபுதினாத்
துப் பரவச மடைந்த மாதவன், யென்னையா ஞடையான வே
ண்டிய வரமென னியமபுதி யெனவவ னியமபும. (௧௬)

தேவதே ஷேச மங்கள மூதத செழுங்கனன மதிகதி ரா
ய, கோவமா தேவ பததருக கினிய குணப்பெருங் குன்றமே
யடியே, ஞவயுகன றலையா வண்ணமாட் கொண்ட வறபுத மெ
ய்ப்பரஞ் சுடரே, யோவநே ருமையான பாகனே தணவா வுன
னருள வேண்டுமெப போதும். (௧௭)

சத்திய ஞான நந்தபூ ரணனே தவாமன மாதிகட கெட
டா, நித்திப் நிம்லா நிபமபுநின னருளா னிலவுமித தரிசனம்
பெற்றேனீ, பத்தியு மடைந்தேன சித்தசக தியுமேற படைத்த
னன ஞானமுற் றுணாந்தேன, முததியு முற்றெ னினியெனக
கெய்னே மொழிதரு குறையுள தைய (௧௮)

கருணையங் கடலே யடியனே னிமித்தங் கண்டுமுப டுவ
னமு முயயப், பெருகுபே ருளீற காட்சிந தளித்தாய பிறங்
குபஞ் சாககர சொரூபப், பொருவிலி விமானத் தோடுமிவ்
விலிங்கப் பொலிவினிச சமியனத் தெவாகரு, மிருமையு முயப்
பா அநிபுங் னேச னெனுந்திருப் பேடுமி மமாக (௧௯)

சிறுதழின, னிடப்பான மருவுமை யாளுந் திரிபுவ னேசை
யென ரெருபே, ருந்தரு சிறப்பிற் பூணுக நினையங் வங்கயற
கண்ணியை யடைந்தது, மறந்தகா ணுநினு மிமையிற பேறு
மறமையிற்பேற்றன கடைந்தது, பிறந்தழ லாது சித்தசுத் தியும
பின பெற்றநின சொரூபமே யாக (௨௦)

அரிபிர மருமுன னேடியுங் காண வடிமுடிச சமியனத்
தூசே, திரிபுவ னேச டுனறுநின னுமஞ் செடபிடுறா கரு

௧௦௮ கோயிலூர்ப்புரணம்.

மறை யாய், பரிபுரப் பூதாட டிரிபுவ னேசை யென்று நின்
பாலமா பிராடடி, யுரியநன னும்கு செப்பினோ களுமிக குவந
துபே ராநந்த முறுக. (௨௧)

ஒருமதுப் பிரிய னெனப்புக லடியே ஶ்ரோங்குநின் நெனா
துபா லோடும், பெருநதி தனக்குங் குணதுபா ல்மைநத பெருந
தட மதற்குள்ளிடத்தே, மருவிநிற போற்றி யிருந்தெலா மடை
ந்த மாண்பின லெனபெயாப் பெயாச்சொல், வெருவற் முன்
கொண டிவைக்கிய னுமம விளங்கிட வேண்டிமா லெனறும் () .

கரையுடைத் தெழுநது திசையிலாத தோடுங் கரிசறு மது
நதியிடத்தும், புரையறச் செறிநது பூப்பொலி புடக் கரணியினி
டத்தும்போய்ப் பிறவி, வையறப் படிநது நின்னைநின் னிடப்
பால வனாதிரி புனனா யகிழை, விடைமலா துவிப் பணிபவா
யாரு மிருபெரும் போகமவீ டுறுக (௨௨)

பலபல வுண்புக்தெனையித் தலததுப் பத்தியின் உசித்
துமா தவஞ்செய, நலமுடை யவருஞ் சேயடையி னமாநது நய
க்கநிற போற்றிடு வாரும, வலமுற நின்னைக் கண்டிடு வாரும,
யுறக் கேட்கிடு வாரு, மலாதலை யுலகிற பன்னெடுங் காலம்
வாழ்நதுபின் னினபழே யுறக (௨௩)

இத்தகு வரங்கன வேண்டுமென நிரந்தா னிரந்தன யா
வையு மளித்தே, யுத்தமப் பெருமா னிலிங்கத்தணு மறைநதா
னொப்பிலா முனிவனு மங்க, ணத்தனைப் பலநா னனபுறப் பூசித்
தடைந்தனன விதேகமுத தியினைக் கைத்தலங் குவித்து வான
வா பெருநிரதா கற்பகப் பூமழை மரிழந்தே. (௨௪)

வேறு.

மன்னு மத்தலத் துயாமதுப் பிரியமா முனிவன
கொன்னும வாஞ்சையிற் பெற்றநல வரத்தினுற் குலவி
யினனு நலவ விரீணணிலா பிரமஞா னத்தைத்
துன்னு மாதரத் துணாந்தொரு சொரூபமே யாவா. (௨௬)

வேறு

மதுந்நி மதுபுட கரணியெவ விடத்தும் வயங்கித் திரிபுவ
னேசன; பதுமமென பூந்தாட டிரிபுவ னேசை யெனப்பகா
நாமகா ரணமீம், முதுமொழிக கதையாற் றெரிந்தனை யன்றே
முழுதுவு 'காளுமன' எனவே, யெதுதெரி தரத்தக் கதுவதை
யினியா மியம்பிடக் கேளென விரைத்தாம். (௨௭)

மதுப்பிரியர் துதியுரைத்த படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் முடிது

சுவேதராசப்படலம்.

முன்னொரு காலத்து மூரி நீருல
கினைநீர்த் தளிப்பவன சுதேவ னெனப்ப
னனவன புத்திர னுனற் கலவியான
மன்னுயிர் தன்னுயி ரெனக்கொண மாண்பினுள். (௧)

எதிர்நதவா மணிமும்பி யிடறுந் தாளினுள்
பிதிர்நதிடா தறிநெறி பிறகருளு ளோத்தியா

னநிந்திடா நுண்மதியைச்ச ராநிநுன
முநிந்தவா சூழ்தர வாழு மொயம்பினுன (உ)

பெற்றவற ரூரியியற் பெயரெ முததினு
ஞ்றநவா முதலொடி நுன்ன வாறுற
மறறவை களிலுடன மாறி யைத்தரி
லறநவா சுவேதனென நறையும பேரினுன (ங)

கின்னவ னராமுடி யமாநத பூமக
டனடுஞ்ரு குடைகீழற நங்க கெததரு
பன்னரும் போகமு நுகாந்து பண்புசான்
மன்னுநன னீதியின மகிழ்து வாழுநாள (ச)

ஒருநினை கணிதநூ லுணர்நூ ளாசிவா
கருதுசா தகமடல கைக்கொண டோநதனா
பொருடடி வேலநிற புணரு மாயுணு
யெருவரு மறபமே மேய்தெனநனா, (ஊ)

சொறறது கேட்டலுந துணுகருற நஞ்சியே
கறறவா முதலிய கமெபு சூழ்தரப
பொறறட மணிமுடி புதலவற சூடுபு
மறறடம புயததவன வனத்தை நண்ணினுன, (ஈ)

தண்டக வனத்தினைச் சாரந்து நாடொறு
மெண்டரு பெருந்தவ மியறறி டைகிஞ
னண்டரும் பெறலரு மனைய பேறறிஞ
லொண்டனிச சததிய வுலக நண்ணினுன. (ஏ)

மவுரவ னுலகிடை மன்னி வைகிபு
முலவருந் தெய்வத வுருவம் பெற்றுமவெப

பலாபசி யவனைவிட டகனற திலலையா
ஓலாதலில் வினைப்பய நெழிகக லாங்கொலோ. (அ)

பிறைமுடிப பெருந்தகை துதற்பி நங்குநீ
யறைதரு மவனவயிற் றசம்பு குந்தலாயக
குறைதலில் சினங்கொடு கொளுத்தி னாவென
நிறைபசித் தழுவெழ நெடிது வாடியான. (ஆ)

ஒருபகன மிகுபசி யுடன்று பொங்கலால்
வெருவரு பதைப்பொடு விழுந்து சாமபுவான
மருடலகை கிழவனை வணங்கி யையயான
பருபருவ கொடுமையைப் பகரக கேளென்றான். (க 0)

அருந்தவ மியற்றிநின் னுலக மணமியும்
பொருந்தவி நெய்யத வருவம் பூண்கிமயான
வருந்தவிப பசிப்பிணி வருத்த வெனனைக்கோ
நிருந்தமற் றிஃதிறும் பூது தேரினே. (க 1)

மன்னவ னிவவணம் வருந்திக கூறலு
மன்னமென னடைக்கலை யணங்கு மேவுநா
முனைவன முன்னிகழ் யனைத்து முன்னினுன
றன்னரும், வினைப்பய நெடுததுச சொல்லுவான (க 2)

மண்ணிலவித தாதது முளைத்தன மாண்பிலை
யண்ணலே நீயுல காண்ட நாட்களி
வெண்ணுமா மறையவாக கன்ன மீநதிலை
வணமைசே ரஃதிலா வாழவும் வாழ்க்கையோ (க 3)

தண்டக வனத்திடைத் தங்கு நாளினுங்
கொண்டநின் னுடமண்பயே குறித்துப் போற்றினே

யொண்டவ ஊயினென னுலக முற்றனை
கண்டநீ வினையினிப பசிபுவ கைக்கொண்டாய (கச)

உரைசெயெவ வனததுநீ யுடம்பு விட்டனை
வரைசெயதோ னண்ணலே மறறை யவ்வுடல
விரைசெயவ வனததக மேவு கின்றது
புரைசெயமற றதைபுசி போதி யெனறனை (சரு)

என்றலுந துயரனை செழுநது பேரொளி
குன்றரும விமானமீக கொண்ட ரம்பையா
நின்றருளு சாமரை யிட்ட நீணமுடி
வென்றபொற குழைமுத லணிகண மின்னடே, (கசு)

அலங்குமக கானகத் தயல ஷடநதன
னிலங்குமவ விமானநின் நிழிநது போநதுநாயக
ருலங்கவ ருடம்புறுப பரிநது கொண்டெடுத்த
துலங்கவா தோளிஞ னுண்ணட்ட டானரோ. (க௭)

உண்டபின் கதிரவ ளொககு மானமேற
கொண்டனன சத்திய வுலகங் கூடினான
மண்டுமெவ பசிபினி வந்தபோ தெலாந
தண்டுநோ புயத்தவன சாநதுசாந துண்பான (கஅ)

முச்சகண படலிலா வாயின மொயம்புடை
யரசுமக கானடைந தடைநத ருந்தவும
விசுமப பிரேதமேன மேலும் வீங்கிறகுற
பரசுநில லறனிலா பாவம போலவே (கக)

அருவருப பழமவனாந தமரு நாளிடைப
பிபாருவரு மததரு னனம்பொ ருநதிவாழ்

வெருவரு தண்டகன ஷ்யய திமைதீ
பிருகுவின கன்னியைப் பெட்டு நோக்கினுன. (௨௦)

கண்டவப் பொழுதுவேன கணைக்கி லககனய
மண்டிவன் காமநோய வளாந்து பொங்கலாற
றண்டகன பின்வரல சற்று மோகிலான
பண்டரு மொழியினை வலிந்து பற்றினுன. (௨௧)

பற்றிடு போழ்தினம முனிவன பாரததனன
செற்றமிக் கெழுதரச சினந்து வைதமுங்
குற்றமில் கன்னியை மீட்கிக் கொண்டன
ஷிற்றதிவ் வனமினி யென்று போயினுன (௨௨)

மூனிவரன கொடுஞ்சின மூண்டு வைதலா
னனிவருந் தணவருந் துயர நண்ணினுன
கனிவருந் தண்டகன காமங் காழ்க்கொளிற்
நனிவருந் திடருறல சாற்ற வேண்டுமே (௨௩)

ஆகையா லவவன மறறை நாணமுதற்
சாகையா திகளசெறி தருக்க ளற்றன
வோகைகடா பறவைமா பொழிந்து போயின
வீகைசா லாதவா கீர்த்தி யென்னவே (௨௪)

நிகரரு முல்லையாய நிலாய வவவனம்
பகரருங் கொடியசெய பாலை யாயது
புகரரு மினியபாங் பொழியு மோபச
தகரரும் புலியருச சூமைநத தென்னவே. (௨௫)

ககசு கோயிலூராப்புராணம்.

ஆடசியி னமாநதுவெவ வலகை யெங்கணு
மூடசியிற் குதிகுமம முளிவ னத்திடைக
காடசியெய நடுநிலை கைக்கொண யெத்திதி
மாடசியில லாதவா மனைநி காப்பவே (உசு)

பொழியழல வெஞ்சரம புகுநது னோராவறு
குழிவறுங் கடவலைக் குறுகி நோகருவா
பழிபடு படிநாநெடு செனன வீரமங்
கொழிதரல கண்டெனெட யிரப்படி வீங்குவா (உ௭)

தீயிடைப படுமபுன லென்று செப்புதல
வேயிடைப படுவெங் களளி வேதரு
மாயிடைக கண்டன மடையின மெய்வெயா
ஆயிடைக, காலெனத் துவற்று நீர்மையால (உ௮)

நடுநிலைத் திணையென நவீலவா பாலையை
நடுநிலைப் பூதமா நாமங் கேயுற
னடுநிலை யாமென நாடி யலகுமா
னடுநிலை பிழைத்திடா நாமசு செநதழல (உ௯)

பொறபமை மைந்தாபின றொடாநது பூவைமர்
ரறபமை கேணமையிற் சேற லாயதரின
வறபமை சுரத்தழல வலிககுத் தமமுடைக
கறபமை யழலவெரு வாமை கண்டரோ (௩௦)

நீருலாம பிறுண்டுற கிதழ்செந் நாங்கருலம்
போருலாரு சுரத்தையே புகழ்ந்து மேவுவ

காருலாம் படியெனக் கரியு பேயகடந்
தேருலா மிடமெனச் செறிதல போலவே. (கக)

எழுகட லடுத்தித் தியைந்து றாவிழிற்
பழுதுறு பழலையிற் படுவெந் தியினுன
முழுதுடல் கருகுமண முறைய விண்ணமு
மெழுகுவான கங்கையங் குரது போமெனில. (கஉ)

துதல்கொடும பாலைவி னுயலு மைந்தனுண்
முதலிடை கடைபென மூன்று மேயலா
விதமுநுள பூதமற் றிரணமி மினமையாற்
செவ்வெறும் பூதியுஞ் சரித்த நீர்ந்தவே (கங)

பறபல வுரைப்பதென பாயு மேற்றினுன
விறபயி னுதறகணுட டெநத தேயெனச்
சொறபயில புனமுத லெவையுந் தோன்றில
கறபயில கொடுஞ்சுரக் கடுமை யெண்மையோ. (கச)

பூழியிற் றேனறிய கௌணி யப்பிரான
பாழியிற் குறுமெனின் மறறென றுமபடி
யேழினீசத் தமிழ்மொழிந் திதிதல வல்லனா
ஊழியிற் கணலகுடி யுறற் தோவென்பா (கடு)

அறிவிலாத தண்டக் கண்டைத் தாமததீச
செறியுமிக் காடெலாஞ் செறிந்து சுட்டதான
முறிவிவித் தீயினை யவீக்க முற்றுவோ
குறிகொஞ் மெவாகொழிலன் றினைது கூறுவா. (கசு)

ககசு கோயிலுராப்புராணம்.

மொழிந்தவிச சுரத்தைமுனை முலை யாககநாம
பொழிந்ததனை கருணையாற போந்த நோககினை
மழிந்ததற் கிரங்கிரு சமீப னத்தமா
கழிந்தபே ரருட்பரன கழல்கள சிந்தியா, (க௭)

நின்றன மப்பொழு தனைய நினமலன
பொன்றவில் கருணையாற புழுங்கு பாலையிற
றுன்றின மரங்கொடி துணைக ளோடனா
யொலறின விலங்குபு ளொருங்கு வந்தரோ ' (க௮)

முன்னிருந ததன்னு முனிவி லாவளம்
பன்னரும் பதினமடங் கெனப்ப காந்திட
வன்னியி னடியமா வளளற் றம்பிரான ' (க௯)
றன்னருள் சுரந்தன்ன றழைத்து மலகிறே

எங்கணும் பாதவ மெங்க ணுங்கொடி
யெங்கணுந் தளிரிலை யெங்க ணுமமல
ரெங்கணும் பசிய்கா யெங்க ணுங்கனி
யெங்கணு முனிவர ரெங்க ணுமபுனல், (௪௦)

அறமுஞ் சிறுமையெய தாத வவவனத்
தற்புத் நோக்கியங் களவ ளாவிரா
மற்பகன முனிவரோ டமாந்த டைகிலே
மற்புதன றிருவரு ளகத்துக் கொண்டரோ, (௪௧)

ஆய்தோ காலைவந தழத்தை யுண்ணுதன
மேயினன சுவேதனவ வியப்பு நோக்கியே
பாயமற் றலனெனா படாந்த நின்றுநீ
யேயவிச செயலுசெய லெனின்னு யென்றனம் (௪௨)

அன்னவ னிரங்கிநம மழலி முநதழு
தினனவ ருழிசியா யெழுநது நோநினறு
மன்னவன யானமுனிவ வனதது நோற்றலான
மின்னவிர தெயவத வருவ மேவினேன (சக)

மலவ ஹலகமுஞ் சாரது வைகுவே
னலாபசி வயிறறெழுந தறவ ருததலா
னலாதொடும் பிரமனை நயநது போற்றியிவ
வுலாதலில் பசிபுறற கேது வேதெனறேன (சக)

அனையவன முன்னநீ யாச ளிததநா
ணைநெழு பழுவதை நண்ணி நோற்றநா
ணினைமறை யவாக்கனஞ் சிறிது நோநிலை
வீனையித னாறடசி விடாதெ முநததே (சக)

இனிசசெயவ வேறிலை யின்று சென்று
முனிசசில ரொதெவ முயனற காட்டிடைத்
தனிததுநின் னுடலகிடக கினற தனமையாற
பனிதததா ராயதசை பறிதத ருநதுதி. (சக)

போதியென் றுரைததனன புநதி மீழுகிபன
ருதியிவ வனததுவந தருநிப போகவு
மேதினி வியபபுற விருததி யாயது
திதினமா தவததவ செயவ தோகிலேன (ச௭)

எததவ முன்னநா னியற்றி னனகொலோ
வுததம நினைதொடும் தியயப பெற்றன

ககஅ கோயிலுராப்புராணம்.

னததவென றவனகமுத தணிந்த நித்திலக
கொத்தலா மாலைநையக கொடுத்திட டானரோ (௪௮)

எமககதன மேலவிருப பிலலை யாயினுஞ்,
சுமககரு மவனவினை தொலைத்தற கெண்ணியே
யமாததகங கரித்தெழு மிருவ ராயினா
தமககருஞ் சமீவனத திறையை யுன்னியே (௪௯).

யாங்கின மமமணி முதத மாலைநையத
தேங்கிய வவனவினை தீர்ந்து போயது
வீங்கிய பிரேதமு நசித்து விட்டதாங்
கோங்கிய பசியுந்த தொழிந்த தென்பவே (௫௦)

புரிந்தமு துண்டவன போனம கிழந்தனன
றிரிந்தன னாடினன செங்கை கூப்பினன
பரிந்தனன பனடூறை பணிந்தெ முந்தனன
விரிந்தபே ராநந்தம் விராயதது தித்தனன (௫௧)

அடியனேன கொடுவினை யாய யாவையு
முடியவந தெகிமுந தருளி மோசித்த
படியிலா நினகஞ்சைம மாறுண டாங்கொலோ
தடிசின முனியாதந தலைவ னேயெனருன (௫௨)

தான்மே யருந்தவந தான மேமகந
தான்மே கொடுவினை யனைதகுஞ் சாயப்பது
தான்மே வரமெலா நலகத தககது
தான்மே விலையெனப் புகழ்ந்து சாற்றினுன (௫௩)

அன்னதானமகிமையுரைத்தப்படலம். ககக

தடையற மறுவலு மடியிற ருழந்தன்ன
விடைகொடு திப்பிய விமான மேறின
னடைகெழு சத்திய வுலக நண்ணினன
படையுடைச செழியதே ரெனப்ப காந்தனம் (௫௪)

என்றலுஞ் சைமினி யிறைஞ்சி யேத்தியே
மனறலந் தாரினுன மறுத்துங் கேட்டதெ
மேனறநீ யவறகுரைத் திட்ட காதையென்
யெனறவ வுரையென மீட்டுங் கூறுவான. (௫௫)

சுவேதராசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - சுசக

அ ன் ன த ர ன ம கி ம

உ ரை த் த் ப ட ல ம்

முண்டுக மலாமேய முற்றிழை வனாமாபா
கண்டக வுலகோம்பல கைக்கொளும் விற்றனமாற
தண்டக விரைநீங்கித் தஞ்சம் தாச்சிரமத்
தெண்டக வடைநதோமா லெண்ணரு முனியரொடும (௬)

சுவேதனென் பவனீன்ற தோனறலவன நிறனமிககான
சுழிவதனென பவனவனுந் துன்னுபல படையுடையான
சுவேதநின் ரெளரிநீற்றுச் சாந்தணி துதைமேனிச
சுவேதவல விடையானைத் தொழுதெழு பத்தியினுன. (௭)

வந்தன னமைக்காண் மலரடி மிசைப்பணிந்தான்
புகதியுண் மகிழ்ந்தாசி புகனறெழுந் திருவெனரு
மநதிலபின் னிருவென்றல வினையுரு பென்றறிந்த
நந்திய வோகையொடு மெழுந்தநம மெதிரினாளுன (க)

முதனிலை யேவலவினை மறநஃ தெனமொழிந்தா',
மிதமிரு மனமகிழ்கூந் திருகரங் குவித்திருந்தான
புதலவரின் றந்தைபசித தழலசுடப புழுங்காவச்
சுதவழ னுண்டிழுனாளு றெலைத்தனம யாமென்றும் (ச)

அத்தகு துயருறுதற் காற்றிய வினையெவனே
வுத்தம வுரையெனன யோதன மறையோருக
கெத்துனை யேனுமவ னீத்துண ணுமையெனட
பொத்திய துயரினெடு முவகையும் பூத்துரைப்பான் (இ)

அமிழ்தினு மினிதாதி யாருயிர்க கின்புதவுந்
தமிழமுனி வரவனன தானஞ்சய திடலகுறித்தே
னிமிழ்கடல சூழலகி னீத்தலஞ் சிறந்ததென
வுமிழ்பெருங் கருணையின லுரைத்தியென றடிதொழுதான் ()

மனமகிழ்ந் தொருமுகூத்த மதிபுற வாராயந்து
கனமிரு கேத்திரங்கன யாவுளுங் கதிப்பதுவாய்
வனமது புட்கரணிப புனலொடு வயகஞவதா
யநகவற புதமாயிச சமிவன மறிவுதிப்ப. (எ)

தரைபுகழ் மன்னவனே சமிவன மெனறெவரு
முரைசெயுந் தலமெவற்றி னுனாருமுத தமலகண்டாய
புரையறு தானங்கன புகலபல வறறுனனும்
விரைகம முனதான மேம்படு திறமழ்புலவ (அ)

அத்தல மெங்குளதென நறிவுற வாராயிற்
புதநொளிப் பொனமாரி பொழிந்தவா தவவடபாற்
சத்திய கிரித்தெனபாற் சாற்றிமெ யோசனைதா
ஞெத்திய லரைபொனரி னுன்னது முறையானே (க)

திரிபுவ னேசுரேனுஞ் சிலிங்கப பெருமானா
திரிபுவ னேசையெனுந் தேவியொ மிறைகின்னரா
திரிபுவ னததுஞ்மத தலஞ்சிறந் ததுகாண்டி
திரிபுவ னமுமாணை செலுத்திந் தோவேந்தே (க 0)

சாற்றும் தலமனை தானஞ்செய வதற்கிடமாம்
போற்றுகுத தலம்போலெப் புவனதது மிலையெனத்
தூற்றுகி தெவனசெயவ தணுததுணை யாயிடினு
மாற்றவு மகமேரு வாருமத் தலத்தறிதி (க 1)

பலாபுகழ் கற்பகப்பூம படலைய னானா
மலாமக னானா மாயவ னானா
முலாதலில புவனேச னோவருந் வடைந்தாரா
மலகிலா சமீவனஞ்சாரந் தனவகொடுத் திமிபேற்றால (க 2)

மருட்டி நனமனையாள் வாயத்திட வேண்டிடினும
பொருணனி வேண்டிடினும புத்திரா வேண்டிடினு
தெருணமிரு சிவஞானத் திருவுற வேண்டிடினு
மருணமிரு சமீவனத்தை யடைந்தன நலகிபிவார். (க 3)

வினைதப் வேண்டெரு மிருபுகழ் வேண்டெரும
புனைசுரா நறுமுறுகரும போகவகன வேண்டெருங்
கனைகட லுலகமெலாங் கைக்கொளவ வேண்டெருந்
மனையந் சமீவனஞ்சாரந் தனனநல கிபிவாராவ. (க 4)

கஉஉ கோயிலூர்ப்புரணம்.

எதித்திடு கருமமெல்லா மிடைதப் வயாவாரு
மதித்திடு கொடுவெந்நோய வறுமையுற றுழலவாருந்
தொடுத்திடு ஞானமில்லாத துட்டாக ளாவாரு
மதித்திடு சமீவனஞ்சாரந தன்னநல காதாரே (௨௫)

திருவினிற சிறந்தாலுங் கவியிற சிறந்தாலு
முருவினிற சிறந்தாலு மூககத்திற சிறந்தாலு
மருவினிற சிறந்தாலு மெனபயன மடைத்தானு
தருவினிற சிறந்தாமச சமீவனத தாற்றாக்கே (௨௬)

தன்னநல கினுமபலமே தன்கிடு மெனலோநது
பன்னரும் பெருஞ்செலவுப் பற்றுடை யவாசிறிதா
மன்னநல குகலகூடா தனைநததம் பொருளளவுபக
குன்னரு மனநானம வீசிட லுத்தமமாம (௨௭)

அருணிறை சமியலுஞ்சாரந தனமிட நினைபோழதே
பொருணிறை சுரரமுத மவாககிடு புநதிசெயுடா
தெருணிறை தடவிட்டநீடு சோதரு மளவுஞ்சோத
திருணிறை யாவுலகோ ரிடுவாபின னெருந்ருடப்ப (௨௮)

பொருளில ரையமெடுந் தாயினு மதுபரித
லருளிய லரிதாகி லததலந் தனைச்சாரநது
செருணமிக விடுவாபாற் சிநதைவைத் தினிதுண்டு
மருளற ஊழ்ந் திடுக மறந்தும பயன்படுமே (௨௯)

எததலங் களிணுமன மிடுதலி னுறபயனு
மததலந் தேறபதினும பெருமபய னடையுமெனி
னுத்தம் தல்மிதுபோ லெவருள துணர்வேந்தே
சித்தமெண் ணியமெல்லாந் சோதரர்லாமிதலு. (௩௦)

வெற்றன நறுமபருபுக கருணைவிஞ் சியபாரு
குறழமி னெய்தயிர்பால ருலவுபல பண்ணியங்க
ளறறமில் பாளிதமுன் னுயவி சேடமெலா
முற்றவச சமிக்ஷனத்தி லொணறற்கொன நதிதபலன (௨௧)

வேறு

அததல மடைநதி யாவ னென்னுமோர ககன் வனன
மெத்திய வனபி னீசா னக்கினிட டோம மேலு
மொத்தபன மகமுஞ் செயத பலனெலா முறுவா னுண்மை
விசதக வுதச லையம பேண்டிவ நிலையிக கூறறில (௨௨)

பொருவிலத தலத திலனனங் கொடுப்பவன புசிப்போ னென்னு
மிருயந்ம வயங்கு மெனறாழ மண்டலத தினைடபே திததுத
திருவம் றொளியிற சென்று சத்திய வுலகஞ் சோநது
பருவர லொழிந்த பன்னா வாழகுடா பாராள வேந்தே (௨௩)

ஆதலி னனைய வனனி வனமெனூத தலததை யணமி
யோதன தானஞ் செய்தி யெனறன முயரை பூத்துப
பூத்தா மரையின வீழ்ந்து பழிசகபு விடைபெற நின்ப
மாசவா குழாங்கண் மலகு மன்னமா தலததை யுறறன (௨௪)

அன்னமா தலததி னுற்ற ஁ளமெலா மவாவி நோக்கி
மன்னவ னிறுமபூ துற்று மாமதுப பொயகை மூழ்கி
மின்னஞ் நீறு பூசி விளங்குகண் பணிகள் பூண்டி
பன்னரும் பெருமை சானற பெழுததைநதும் பரிவி னெண்ணி

மேதகு சிறப்பின வன்னி விநாயகா தமைபபூ சித்துப
பூதரங் குழைத்த தோணீமுப புவனநா யகனை யோர்பான

கஉச கோயிலூராப்புராணம்.

மாதரம பிகையைப் போற்றி வணங்குபு துதித்து மீண்டு
திதகன ரெழிந்த சிதைப பாததிப னிதனைச செயதான. (1)

ஆலயஞ் சூழ வுள்ள வனமெலா மழித்துப் போகுகிச
சாலிகள விளையத சகக கழனிகள் சமைய வாற்றி
மாலமை யேரி கட்டி மதஞ்கால பலவுண டாககி
நூலமை யுழவா டுலவேரா துவனரிட நொடியிற செயதான. (1)

உழுபவ ரோதை யெங்கு முவப்பினவித திவொ ரெங்குஞ்
செருவிய நாறு போதது நடுபவா திரட்சி யெங்கும்
பழுதுசெய களைகட டோம்பிப் பாணிபாயத திவொ ரெங்கு
முழுவதும் விளைய நோக்கித் தடிதர முயலவா ரெங்கும். (உஅ)

ஒநதொடிப் புழுதி கஞ்சா வுணங்குற வுழுதல செயது
பருகுதற் கினிய சாற்றுக கருமபுமுற பலவாங் கேயப்பப
பெருகுதண பணைக டோறும் பிடித்தெரு விடலும் வேண்டா
திருமையி னாங்காங் கோங்கி ஁ளாவன வீறி லாதே. (உக)

விரித்துரை செயவ தெனனை பழனத்தின வீக்க மெலலாந்
தரித்தசெக கோலா னனபின முயற்சிசெய தனமை யாலே
கரித்திரண மறையு மாறுவனாவன கதிசசெஞ் சாலீ
பரித்தவத தலத்தைச சாலி வாடியென பாபல லோரும். (க0)

இனமடக கர்வு நந்த வனங்களு மெங்கு மலக
வனமெழி னமைத்துப் பறபல குடிகளு மலிய வேற்றிக
கிளாதர வண்வகரு வேண்டிவ கிருகமுற ப்லவு மாற்றித்
தனாவறத் தினைய செயதான நாபதி மெனபான மாதோ 0

அன்னதானமகிமைபுரைத்தபடலம். கஉடு

உலகெலாம் உருது புகக பேருதுமங் கொருபான மேவ
விலகுகண் ணுடைய தாய சத்திர மினிதுண டாககிப்
பலவித முகமன கூறிப் ப விமா மறையோக கெலலா
மலகரு மன்னுதான மனிதன னுவநது மாதோ (கஉ)

கதிரகளை ய*வு தீணெங் காலமா யிரமே லாக்
முதிர்விதி பாதந தாமோ ரயுதம்பின மொழியி லககந
துதியமா' வாசி யையித துலங்குபுண ணியகா வத்திற
பதியநல க்னனப பேரோ துவாதசிப பலத்தை யொவ்வா (க)

நறியநெ யயிதே னினபா னறுநயி கருளை நோலை
மறுவியபா ளிதமின பாகு பண்ணிய மற்று முள்ள
செறியுணு வருகக மெலலாந் திருமறை யவாககு நாளு
மறிவ்ருப பவன நாத னடியாககு நலகி னுனே (கச)

வேதிய ராதி லாரும் விலாபபுடை வீங்க வுண்ணுய
கோ திலபுண ணியத்தின பேற்றாற குடலயம் புகழும் வனனி
மாதலத திறைவன செய்யும் பேரருள வலிசாந திம்மைத
தெதிலபல போக முகதுயத துயாசிவ பதத்திற சோநதான (கரு)

இன்னமத் தல்ததி லன்ன தானமியா ரியற்று வாரோ
வன்னவா துகரும் போக மனைததுமா தரவிற றுயத்துப
பன்னருட புவன நாதன பரவருள வழங்கப பெற்றுப
பின்னாவான பிரம ஞானம் பெறுவீ துணமை மாதோ (கசு)

பொருவருளு சுவேத னென்னபான புணாததுபல கழனி யாலே
யொருவருளு சாலி வாடி கழனியென றுரைப்பா நாம்

௧௨௬ கோயிலூராப்புரணம்.

மிருவரு முணரார மேய விருஞ்சமி வனததிற கென்று
திருவரு முனிவன கூறிப் பின்னருஞ் செப்ப ஹற்றான (ந௭)

அன்னதானமகிமையுரைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகத திருவிருத்தம் ௬௦௦

சுதன்மை யருள்பெறு படலம்.

அருளவளா சாலி வாடி யெனுமபதி யதனுள் வாழ்வா,
எருளவளா கண்டத தெண்டோ ளிறையவற கனபு பூண்டு
யருளவளா புநதி நீதத வணிகாதவ குலதது யந்தான
நெருளவளா தூய சிந்தைச சிவகுததீனென்னும் பேரான் (க)

மாதன மாவ தெல்லா மறைமுழு தியம்பு நீற்றச
சாதன மென்று கொண்டோன நிலைகளவ கரமா பாதி
யோதன வுறுப்பெ லாவகளை மணிபுனை துவக்கு நீரா
னேதம பாலே தெனளு வெழுததைநது மென்று முளவான (௧)

மாற்றரு நடவை தோறும் வளமடயி றணணீரப் பந்தா
போற்றறு நிழலசெய தாரு பூந்தட மாதி செயவான
ரோற்றிடு குணத்தின மிகேகான றாயநிட காம மாக
வேற்றவா தமக்கே தேனு மிலையென னும லீவான (௩)

மேனமையிற் சிறந்த தாய வானிகம விழைந்தா னேனு
முனமிஷு ஞெளிரா நிறகு முழுதொழில் வாழ்வு முளளா
னாமற நணியான பன்னி சுதன்மையென் றறையும் பேரா
ளீனமில் கற்பிற சாலி யெனப்படு மெரிழுக்கின் மிககான. (௪)*

செந்திரு மகளே யெனனத திருநதுபே ரழகின் மிகநா
ளநதினமண மகளே யெனன உறைதரு பொறையிற கூாததாண்
முநதுமில் லறததிற காய முமுமையுங் காலத தீட்டி
வந்தவா பசித்தி ழாற மடைசமைத துதவு நீடாள் (ரு)

பரிபுட ம புலம்பப் பூண்டு பத்தாத முளத்து வைகுந்
திரிபுல னேசை பெருநாள் சிந்திக்குஞ் செலவு மிகநா
ளுமியதா யாதொன நேனு முண்பதுற நிதிபோ தெல்லாம
பிரியமீக கீடர வந்தப் பிராட்டியை யூட்டி யுண்பாள் (சு)

நிறைத்துப் பொய்கை மூழ்கி நீர்ப்பெண்ணீறு பூசிப்
பிறைநூழிப் பெருமான பாகப் பிராட்டியா திருமுன சென்று
குறையற்க காததி யெனப் குடிபிட்டுச் சூழ்து போற்றி
யுறையுளிற செலவாள் காலந் தொறுமவிடா வுறுதி பூண்டே ()

கற்பினிற சிறந்த விந்தக் காயரு'வல்லி யோடு
மறபுதம் பொலிய வாமுநா ளமைதன ன்ருளி னாலே
பொறபொரு உடிவவ கெண்ட தாலென்று புவனஞ் சொல்லப்
புப்பலா, கருவகொண்டாடப் பாவையொன்று தித்த தனறே ()

பரவுபெண் மகவை யீன்று மணியென வொளிராதல பாரா
டத்தன வல்லி யென்றோ நாமமு மமையச சாததி
விரவுபொற ஓதம்பை சுட்டி விலவிடு பட்ட மாதி
யுவுசெய மணிப்பூண் சாததி யொளிபெற வளாததர் ரனறே.

பேதையம் பருவந் தீர்து பெதுமபையம் பிராய நணணிக்
கோதையிற கோதை சூடல் குளிர்பொழி லிடைச்சென ரூட

கஉஅ கோயிலூர்ப்புராணம்.

லோதையிற பொலிநீ ராட லுவந்துபொன னூச லாடல்
காதையிற கண்ணி நல்லா னிையெலாங் களிப்பச செய்வாள்

அரதன வல்லி யிவவா ருடலி னிகழா நிற்கக்
கரவறு சிந்தை வாயநத சிவகுததன கழனி தம்முள்
வரமலி யுமையா னேரோர் வளமபுனற் கழனி யொன்று
விரவது நாற்பு நததும் ஷேலியின நிருபப் தம்மா. (கக)

அமமைசந நிதிமுன் னாக வமைநதவக் கழனி தனைச்
செமமையி னுழுதல் செய்து செழுநதழை யாதி யிடமிக
கொமமெனக் குழைசே ருக்கிக் கொழுவிய் கெடுநெல் விதத்
வமநன குறமு னைதது நகனறிட வளநத மாதோ. (கஉ)

செறிதரு களைகள் கடடுத தீமபுன லமையப் பாவத்தி
யறிதரு காப்பு மிடடுப பாதுகாத த்மரு நாளிற
குறிதரு காவன மாநத ரொருதினங் கூடா தோநது
பறிதரு நிறஞ்சான் மேனிப் பாலுவையைக் காவென நேவ (கக)

அரதன வல்லி யென்பநீனாமொ யத்தோ டெய்தி
விரவியப் பணைகா வாமல் விருமபிய விளையாட டாலே
புரிமதுப் பொயகைப் பாங்காப் பொலியினஞ் சோலை மேவி
பரிபுரஞ் சிலம்பி யார்ப்பப் பனமலா குற்ற மாநதாள் (கச)

காவலின மையினற பைங்கூழ் கழனியி னழியு 'மென்று
மூவுல கீனற் செலவி முப்புல னேசை யென்பாண்
மேவருஞ் சுதனமை யனபு விசேடததாற் கருணை கூநதாங்
கோவருந் தானே காவற் கேருவா னுள்ளங் கொண்டாள் (கடு)
பரவுநீ நவநிந நெறநி பதிநதகத் துரிபு, பொட்டி
விரவுருக் குமத்தின் பூசசான் மினிநதபோ லமமா னைகரும.

பரமிகு மற்று முள்ள மாண்பலங் காரத தோடு
பரதன வலலி போல வலங்குமோ ருருவங் கொண்டாள் (கக)

அனிரதிதை யழகு வாயநத கமலினி யாதி யானோ
கனிரதூற யாடுகாத ருருக்கொடு கவின்று குழப
புனைந்தபொற் சிலம்பு தண்டை மேகலை பொங்கி யாபப
நனைந்தவக கோயி னினறும் வெளிகொண்டா ணிலை யானோ

திரிபுவ் னேசா முனபு சென்றுதான போரல கூறிப
பரிதரும் விடையும பெற்றது பணிந்தபின் ரெட்டாக நிர்கும
பரிதநு த்ளியுள் ளாரை நிற்குமா புகன்று வான
முரினுகோர் பீரமுன னுற்றா னுலகெலா மீனற வயமை (கங)

பாமதுடி பொயுடைப பாங்கா வடநரை நடவை கூடி
புளநெகிழ்ச் தவனி மங்கை டிஞ்ஞறிய தவப்பே நெய்தப
பனகழ் செம்பொற் பாதம் பயப்பயப் பெயாதது வைத்தது
கனரிடை யொசியச் சென்று தண்புனற் கழனி சாரநாள் (க)

பருசிப் குத்தன பண்ணை வரம்புநாற் நினைசுயகு குழந்தை
பருகொரு கழனி மேய டவிரகழைத் தோதை நீழ
வருவமை யாயத் தாரு பறைகளு முடங்கு குழ
வருவியோர் கழனி காத்தாள் வையக முழுதுங் காப்பாள் (உ௦)

சேறி வுடைய சானறோ சிவகுத்தன சுதனமை யெனபா
பேரறி வொடுமுன செயத் பெருந்தவம் யானோ வெனனக
காரறி வொழிந்தா ருள்ளங் கடுக்குமோ வரப்பின் வைகி
யோரறி வுயிரகாத தானே யறிவுயி ரொருங்கு காடபாள் (உ௧)

அருமறை யெனகோ வந்த வருமறை யந்த மெனகோ
கருமலந் துமித்த மேலோர் தவின்றை யுள்ள மெனகோ

நிருமல னிடப்பா லெனகோ நிருமலி யுறையப பெற்ற
 திருவள ரனபு வாயநத சிவகுததன கழனிக கோட்டை (உஉ)
 பரவுமுக கோண நனகு பயிலறு கோண மற்றை
 யுரவுசெய கோண மெல்லா மொருங்குருக கெண்ணட தேயகரு
 மரவணி சடையான பாகத தகலுரு தமாவாள வைகுந
 திரமுறு பத்தி சானற சிவகுததன கழனிக கோடு. (உ௩)

அருளபொழி தெய்வப பீட மறுபதது நானகே மண்ணிற,
 நெருளுநச் சிறந்த வெனபாா சிவகுததன கழனிந் கோடும,
 பொருணமிகு மவறறோ டொனரூப புணாததியோ ரறுபத தைந
 தென, நிருடப வுரையா ரென்னே யெண்ணிலீபலி ஈலையும வல
 லா. (உ௪)

சிலையெனப பரிசுருந தேவி திருநததன னீழன் மேவ்
 மலைவற விருத்த லாலே மகிழ்ச்சிமீக கொண்டு செய்யு
 ணிலையுடைக கரும்பு மேலா னிலவுற வளைநது தோரை
 யுலைவரு நீழல செய்யு மொருவனம போல மாதோ (உ௫)

மருவிய பண்ணை காததீ வரம்பினமே லிருகரு நங்கை
 பொருவருங் கரும்பொன் றமம விடக்கையாற் பொருநதபபற்றுந
 திருவமா காட்சி நாமவே றுருககொடு செறுககாத் தாலு,
 முருவமா சிலைவி டேமென றுவநதுகைக கோடல போலும். ()
 செய்யதா மரைப்பூ வொன்று திகழ்தர வலப்பாற ித்தது
 வையமுற நவாவத தோன்றுங் காட்சிதா னிடக்கை வாயநத
 வெய்யதீஞ் சுவைய ளாய விலலிடைப பொருத்தது மாறு
 கொய்யவாயந தருகு சாரநது குலவுதல போலு மாலோ. (உ௭)

அன்றியு மறையீ நெல்லா மனப்பருங் துயரத தாழ
 வொன்றிய வரப்பின மேனி யுறுவது தருதி யாங்கொ

லென்றுவண் டிசையாற கூறித் தாங்குதற கிசைநதாற போலுந்
துன்றுபன மலரி னுள்ளு முயாநதவத தோலாப பூவே. (உஅ)

விளைபயிர் காகக வந்தாள விடாவிடக கணையி னாலே
வளைகருங் கோட்டி மேதி வண்பச வனறி நாமிங்
குளைதர மிதிப்போ மேனுஞ் சினநதுடன களையு மென்று
சளையுறற கஞ்சி யென்ன வகனறன ததைவீ யெல்லாம (உக)

உறுபயிர் காகக வந்தா ருபவிடக கணத்தி னாலே
செறுவத் நமையுங் காப்பா டேற்றமென றுவததல போல
மறுவறு கமட ஞ்ணடு மணகே முதலி யாவும்
பெறுதுய் ரொழிநது லாவிப பிறங்குவ புனலி னம்மா. (க௦)

உருவுவ் ழுத்தான் மறறை மாதாகட ருரைததல போலோ
மருவுரு வத்தா லனறிப பானையால வாழ்சு செய்யு
மொருவறு தொழிலி னுனு மொத்தன நினக மென்னு.
பெருகவக கழனி மாடு துளருவு, பிறழ்சே லெல்லாம. (க௧)

விளங்குதன் னுருவ மாறி வேற்றுருக கிராணடு மேவுங்
களங்கமி லுமையாள செய்ய திருமுகங் கஞ்சு மென்று
ஆங்குலா மளிக ளணமை வந்துசண் பகப்பூ வாச
முனங்கவ் வியற்ற வோடும் பிரானவிடு துதை யொத்தே. (க௨)

பைந்தோகை மயிலாற பெற்ற பைந்தோகை கழைக்க ரும்பின
பைந்தோகை நீழல டைகு பண்பினுக் கேறபச செநநெற
பைந்தோகை கொயது காத்திற் குழிளை பாங்கி மாராய
பைந்தோகை மாராஞ் சூட்டுப பாறியு டென்று ன்நட். (க௩)

தேவியோ ருருவங் டி செழுய் ழுனங் காத்தன
வேவிய முலலை மு விருமபு நசி பைந்தன

பாவிய விருப்பிற் காககும் பண்பிற்றை பழனங் காககத்
தாவருந் தானே வந்த தனமையை நிகாகு மாலோ (கச)

இன்னணங் காவ லாற்றி யிறைவியங் கிருக்கு மேலவை
பொன்னவிா சுதனமை யெனபாந புத்திரி படியாற் றுணா
யென்னவெந் துயருற றுளகொ லெனறுவல விரைநதி லட்ட
துன்னுமின சுனைய தாய சோறுகொண டணைய லுற்றாள் ()

முனிதயிர் கலந்த முலலை முகைநிகா புழுங்க லன்னங்
களிதரு கடுகு பசசைக கரியவேப பிலைமெல விஞ்சி
யளியருயப் புகைய ளாவி யமைத்தொர்பொற் கலத்தி னேந்திப்
புளிவிர விஞ்சி யாதி பொருநதுபல லுறு காயும் (கசு)

எவருமடா யூறி வாஞ்சித் திடவமை நறுநீர் மோருந்
துவாபடு காயுந் தூய வெள்ளிலைச் சருளு மறறைக
கவலரு மேலஞ் சாதிக காயமுதற் பலவுங் கொண்டு
புனமுற றுயித்தாள வைகும புனற்செழுங் கழனி சாரத்தாள

இத்துணைப் பொழுது தீழ்த்த தெனனையான பசியா னெருதே
மைத்தபூங் கூந்த லனஞ் யென்றுமன னுயிரகட் கெல்லா ன்
மெத்ததா யான களவி கேட்டலும் வேலையாலே
புத்தமு தனையாய சற்றே பொழுதுபா ணித்த தன்றே: (கஅ)

ஆயினும் விரைநது வந்தே னின்பசி யவியு மாற்
யேயயான கொண்டு வந்த விருமபமு துண்பா யென்று
பாயபே ரன்பு பொங்கப் பரிந்துபன முகமன ரொற்றா
யேதன மனர்துச் சற்றுங் களங்கமில் சுதனமை யமமா. (கக)

தாமரை பிலைப் பித்தது மரகதக் கலந்தா. நென்னக்
காமரு வரப்பி லிடடுக கமழ்சுவைப்புபதமப டைத்து

மாமரு வூறு காயின வருக்கமும் படைத்தா ளன்னு
டேமரு வனபி னோடுந் திருவழி துண்ணப் புககாள (சு0)

இதுசுவை யுடைய தனனா யிதுதொடு கையும் ண்கரு
மிதுபதத் தமைந் திருநத் திதுதினத் தெவிட்டா தாகு
மிதுகொணாந் தவாயா சொற்றி யிதுபடைத் திதிதி யின்னு
மிதுநய மெனச்சொற் றுண்டா ளியாவாகு மூட்டுஞ் செலவி

*உணடுகை பூசி யனனா ளுதவுபா கடைவாய மென்று
கொணடுமற் றோரு முண்பான குலவுபே ரருளசெ லுத்திக்
கண்டுளோ மொழியான பின்னுங் காவலி னமாநது மேவ
வணடுவாந் குழலா னோக்கி யிதுவகுத் துரைப்பாண மாதோ (1)

கருமபடி யிருத்தல வேண்டா கதிருவன காலம் வெப்ப
மருமபடி வதது மேவு மருமீழ்லாத லாலவோ
வருமபடி மாற்று மிந்த மாவடி யிருத்தியென்று [ள
பொருமபடி முபலகட் பூவைச் சுதன்மைநன குரைத்துப் போன

மலாமுக முறுவல பூப மாவடி யிருந்து சற்றே
பலாபுகழ் கருணைத் தேவி பாங்கிய ரோடும பின்ன
ரலாமதுப் பொய்கைத் தெனபா லாகிய வழிபோ யாட
வலா திரிபுவன நாதா மருங்குநென றிறைஞ்சி நின்று. (சுச)

கந்தமென மலாச்செய சென்று காதத்துந் சுதன்மை கொண்டு
வந்தநல லமுது துயத்தி வந்ததுய பிறவுங் கூற
வந்தமில் கருணைப் பெமமா னிளங்கை யருமபி நங்காய
சந்தமென பழனஞ் சென்று காதத்திை தபுத் தினறி. (சுஇ)

அததஞ் காவற கூலி யாகமற் றவடா னிட்ட
சுதநல லமுதுந் துயத்தா யென்றலுந் தோகை யென்பாள்

கநசு கோயிலுராப்புராணம்.

விததக மகிழ்ச்சி பூதது விளங்குதன கோயில புககாங்
குததம் வடிவி னுள்ளான மறைநதன் ஞாலக மேதத. (சசு)

இவணிலை யினன தாக வரதன வலலி யெனபா
டவலருளு சோலை யூடு தணமலா பலவுங் குறறுத்
துவளும்வெம பசிவி ராவச சுடாமுகத் திடைவோ பூபபக
கவலரு மனைபுக கனஞாய சோறிடு கடிதி னென்னுள். (சஎ)

என்றலு மகளேய்தே னிறும்பூது தயிாவி ராய
சொனறிகொண டீணநது நீகாத திருநதநீ சுலவு செய்யு
ணனறுநான படைததே னீயு நலககவுண டீனையே யெனரு
னொனறுமங் கறியா ளுள்ள துரைகருவல கேட்டிடிபுன்னுள்
நெடுவயல காததி யென்று நீயெனையேவி னுயான
கடுவிழி மாத ரோடு கலநதுபைஞ சோலை புகருப்
படுமலா கொயதேன சொல்லப பயநதன் னயநது காவல
விதிசெநுக் காததே னலவேன மெயமமையீ தென்று சொற்றாள்

இம்மொழி கேட்ட லோடு மெய்தரு மிறும்பூ தெயதி
யம்மவண சுதனமை யென்பாள சிட்டுதத னெடுமா ராயநது
விமருநீப பழனம் புகரு மேதரு கருமயி னீழன
மைமமலி குழிலக காணு தென்னென மயக்கம் பூண்டே. (சு)

இருவரு மங்க ணின்று மலரிறைந திமைக்கு மாறு
மருவினா செலவவ வாறு மதுபபொயகைத் தென்பாற செல்ல
வொருவில ராகிச செனரா திரிபுவ னேச ரோங்கும
பெருகொளித தளியுட புககாா பின்னுமவ வழியே செனரா.

தேவியா கோயில புககாா சிநதையிற நெளிய வாயநதா
பாவியே நீமிதத மிநதப பராபரை தானே நநத

மாவிறோ மகள்போற றேனறி யணிவயல கீததா னென்று
மேவியா தரவிற றோநதாா சேயவது வேறு காணா (௫௨)

சித்திய மலாக ளெல்லாந தேவாகள பொழிந்த பூவே
நந்தியிவ வுலகத் துள்ளா னறியபொற பூவுண டாங்கொன
முந்திய கருணை யாலே மூவுல கீனற செலவி
யந்திலென செயதா ளென்று நினைதொறு மச்சம பூப்பா (௧)

இத்திற மூரி லுள்ளா ரியாவரு மொருங்கு தேர்ந்து
மைத்தவாா கூந்தற செலவி மாமணிக கோயில புகதாா
பைத்தநீருலகங் காக்கும பாவையோா பழனங் காக்க
வுயத்ததும் மனைபை யாவ ருரைப்பரென றுரைக்க லுற்றாா. (௧)

சுதனமையே நலமே யாய தொழிறசிவ குததா நீவி
நதனமமீ லாரே யாகி யனபுசெய திறைஞ்சும பேற்றான
மதனமலி புவன நாதன வாழ்து நீங்கா ளுங்கு
புதலவிபோல வந்து பண்ணை காததனள பொலிய வந்தோ (௧)

என்றிடி னுமமை யொப்பா ரேமுல கத்து மிலலை
யென்றுமெங் களுக்கு நீரே யிருமுது குரவ ரானீ
ரென்றுமுங் களையே போற்றி யினபவீ டடைவோம யாமு
மென்றுபன முறைது திததா ரிருநகா மாநதா யாரும். (௫௩)

அவ்வண்ணை துதித்தாா தமமோ டிருவது மணுகி நோக்கச
செவ்வண்ணை சாநதம் பூசு கபோலமுஞ் செழுவகத தூரி
மைவண்ணைப் பொட்டுஞ் சாலித தோகைசால வள்ளைக காது
மிவ்வண்ணை மாகத தேவி யிருப்பது கண்ட காலை (௫௪)

தாயநெஞ் சுடைய ளாய சுதனமைகை குவித்து நின்று
பாயவென மகளபோற சென்று பயித்தனை காக்கும் போது

மேயபே ரலங்கா ரீங்கா ணிவையென விளம்ப லோடு
மாயபே ரனபு பொங்க வணைவருந் தொழுதாரா பினனும். (௮௮)

தவலருங் கருணைத் தேவி தணமதி முகத்து நினறு
முவமையி றயிர்வி ராய வோதன வாசம் பொங்கி
யிவாதர வெழுத நோநதா ரினபமே லினபம் பொங்கக
கவலையில் களிப்பு மேவிக கைகுவித் தெவருஞ் சொலவாரா ()

குறைவில்லன புஞ்றறு நிறகு மனப்பாபாற கோதி லாது
நிறைபெருங் கருணை தோற்ற நெறப்பிரா காதத நீரா
னிறைமகிழ் புவனே சைக்கு நெலலைநா யகியென றோர்பே
ரதைதர ஊற்றாரா மேனமே லறபுத மகிழ்ச்சி பொங்கி (௯௦)

மருவருங் களிப்பு மிககு நகருளார வணங்கி யேகப்
பொருவருஞ் சுதனமை யெனபான்பூரணி திருமு னின்றே
யொருவரு மெய்தாப் பேறு பெற்றதை யுனனி யுனனித்
திருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தோத்திரஞ் செய்ய ஊற்றாள ()

மெய்யறி வினப் ஞாப மேயபூ ரணியே போற்றி
பொய்யகல சிவத்தி னீங்காப் புண்ணியப் பொருளே போற்றி
யையபல சத்தி யாகி யடியரைக காப்பாய போற்றி
மையக லடியா ரெண்ண முடித்திட வல்லாய போற்றி . (௯௨)

யாவைக்குந் தான மாகி யிலங்கிய சொரூபி போற்றி,
யாவைக்குஞ் சாட்சி யாகி யாவுமாஞ் சொரூபி போற்றி
யாவைக்கு மேது வாய வினப்பூ ரணியே போற்றி
யாவைக்கு மெட்டா யாகி யெனக்கெளி தானாய் போற்றி. ()

மறைஞ்சுத் லர்ஞய போற்றி மறைபல வானுய போற்றி
மறைமுதற் பொருளே போற்றி மறையினுட் பொருளேபோற்றி

மறையுரு வமைந்தாய போற்றி மறைமுழு நீமைந்தாய போற்றி
மறைமுடி யமாவாய போற்றி மறைமுடி யுணராய போற்றி. ()

வானவா குலங்கண் முற்று மகிழ்ச்சியிற் றுளைய வெய்ய
தானவா குலங்கண் முற்றுந் தவாததுய ரமுந்த மாயோ
னானவன பிறப்போ பதது மங்கைமெல விரலிற் றேற்ற
நானவன மலர்ப்பூங் கோதை நாயகி நினறாள் போற்றி. (கரு)

மணிவீட்டு சிருககு வெள்ளை வளைவளை திகிரி சூலம்
பணியலந்நடுங்கும வெளவேல பாசமங் குசங்க ரூபபென
றணிதீர் மலரேப பதது மங்கையோ பததுந் தாங்கி
நணிபுள்ள சர்க்கு நெலலை நாயகி நினறாள் போற்றி (கக)

மன்னிய சத்தி விரது மனோன்மணி மகேசை நாளு
மின்னிய வுமைசீ தேவி வெள்ளிய பாயை யென்னத்
துன்னிய விவராய வேறு சொற்றிடு மவரு டாகி
நன்னிய மஞ்செய நெலலை நாயகி நினறாள் போற்றி (கங)

குயலய நிகருங் கண்டக கொற்றவா ளீச னாகருந்
சவலருந் தாயு மாகிச சானற்புத் திரியு மாகிக்
கவலரும் பின்பி றந்த கன்னியு மனையு மாகி
துவலரு மருளகூட நெலலை நாயகி துனறாள் போற்றி (கஅ)

காமரு கூந்தல் போற்றி கவினபொழி யதனம போற்றி
மாமரு விழிகள் போற்றி வண்டொழிக் கரங்கள் போற்றி
தேமரு கொங்கை போற்றி சிறுகிய மருங்குல போற்றி
நாமரு புகழ்சா னெலலை நாயகி திருத்தாள போற்றி (கஆ)

என்றுநெக குருகி யனபிற றுதித்திடுஞ் சுதனமை யெனபா
ளொன்றுதன் கணவ் னோடு மொண்மனை யகத்துப் புககா

கநஅ கோயி லூராப புராண ம.

எனற்தொட டளவுல செலவத தமாநதுபற பலநாள வாழ்நது
குனற்தொட டெயதா னனபா கேநதறு பூசை யாற்றி (எ0)

திருநதுதன செலவ மெலலாந திகழ்சமி வனதது மேவிப
பொருநதிரு வருககு மாககிப புகழ்மிரு கணவ னோடு
மிருநதுதி யமைய வீற்றிற் சிவபத மெய்தி வாழ்நதாண்
மருநதுனு வமரா யாரும் பொழிநதனா வண்பூ மாரி' (எக)

பிருகுவின வாரந தோறும பெருநதயிர் விராய வனனம்
பருகுதற கினிய வாய பாயச நிவேதித தனபி
னுருகுபு பணிவோ நெலலை யுமையவன கிருபை வாய்நது
திருகுவெவ வினைதீந தோவாச செலவதது ளமுநது வுரால.

நேபமிக குடைய மன்னு நெலலைநா நீகியெ னுமபே
ராயது தெரிநதா யனறே மறறது மறைது மென்றும்
பாயசோ முனிவ ரேறே பதிதர வுணாதி யெனறு
தாயவன பொதிபத தோனறல சொற்றிட ஓற்றான பினனும.

அனபினுக் கிரங்கி யெய்க ளருளுந நெலலை மாது
நனபுலவ காதத காதை நலமுறப படிப்போர கேட்போ
ரினபுல வாது மேனமே வெண்ணருளு செலவந துயததுப
பினபுல வாத வெள்ளிப பிறங்கலவீற நிருப்பா ருண்ணீம் (எச)

சுதன்மையருள்பெறுபடலம் முற்றிற்று

அகத திருவிருத்தம் - எஉச

தீர்த்தமகிமைப் புடலம்.

காந்தவழ மாமதில சூழ்தருகு
சோமதீராபுரி யாளபவன
வீரமலி ராவிய தோளிஞன
சூர்தன மாவெனும பேரிஞன (க)

மூடிவினம கத்துவ மேவுவெண
பொடியணி வாஞ்சைய னெம்பிரா
னடிமலிர் போற்றும் வாககுறுங்
மொடியன தீரகருங்கு ணத்திஞன (உ)

துன்னலா மோலியீ டற்கான
மன்னவா மன்னனவ வியிஞ
னன்னவ னிலலற வாழ்ககைசா
னன்னம டந்தைசு சூனையே. (ங)

பொற்பினமி குததபொ லிவிஞள
கற்பினமி குததக னங்குழை
யெற்பினமி குததப ணிப்பிராற
கீற்பினமி குததம னத்திஞள. (ஈ)

மருவு கொண்கன பணியொடு
பொருவி லாச்சிவ பூசையு
மொருவி லாதுசெ யுத்தமி
வெருவில் வழுக்கையின மேவுநாள. (ஐ)

கொடிய பாடண்ட ராகிய
நெடிய காரஞ் கந்தரா
மடிகண் மராகள ணைந்தனா
முடிகொண் மன்னவன முன்றிலவாய (சு)

சூர தனமனை க கண்டன
ரீர மெனமொழி கூறின
ரார விந்திர சாலமாம
போகொள வித்தைபி நககினா (எ)

வேத சாததிர சமமத
நீதி யாரைவ நினற
சோது தமமதத துட்புகும
போத மேவபபு கடடினா. (அ)

முனசெய தீவினை யாககததாற
பொனசெய பூணடை மாபினா
மனசெய பாதக வஞ்சாசொல
கொனசெ யமமதம புககனன (க)

ஆறு சூடிய டிப்பணி
நீறு பூசுதல கணமணி
யேறு மாலிகை யின்பமே
பூறு மஞ்செழுத தோவினா (க ப)

வண்டு வாரகுழல பாகனா
தொண்டு பூண்டவா நோவரிற்
கூண்டு மூட்டிக கலந்ததென
நண்டு சேற்றத சழலுவான (க க)

நீட்டு செஞ்சடை நாதனை
 யேட்டு நிற்பவ ரென்றிடிற்
 கேட்டு முடிககி டைத்ததென
 றாட்டு கோபத்தி னாகுவான

(கஉ)

சுத்த மாமறை நிறைதெய
 தொத்த நாலவகு ண்சசிர
 மததை நீததவ ராகிய
 புகத ரோடுபி றங்குவான

(கங)

தங்கு மாதவப பாண்டிநா
 டெங்கு மாமயிற றேகையுட
 பொங்கு பாயுடைக கோலமு
 மங்கு றாதும விநதயே

(கச)

குண்ட ராயவ மணாகள
 கண்ட பாழியும பள்ளியு
 மண்ட மற்றுள வாலய
 மொண்ட வககுறை யுற்றே

(கரு)

அன்ன காலைய வனமனை
 பென்ன மேவுசு குணைதான
 மனனா நெஞ்சின மிகுதுயா
 மனன வெம்பிய ருந்துவாள

(கசு)

என்ன பாவமி யற்றினே
 முன்ன மேதகு சைவமவிட
 மென ருஞ்சமண மேவிநா
 மனன ராகவந தோவநதோ

(கஎ)

சிப்பி ரானருள் செய்கதென
 றவமலி ராவும மனெழிந்
 துவமை யிலசைவரு சாரநதுநாந்
 தவமலி ராவித தலைப்பட (கஅ)

நனறு தீரந்ததிந நாட்டகத்
 தெனறு வாடிமு கம்புலந
 தொனறு பேரிடா தாங்கின
 டனறு ணைக்கிது சாற்றுவாள். (கக)

உவள கததொரு நாளிருந்
 தவன முப்பணி யாவையுந்
 தவற நப்புரிந் தாயபின்
 கவலை யுற்றிது கூறுவாள் (உ௦)

என்னு யிரத்தனை யாகிப்
 மன்ன வாவிது கேணமதி
 முன்ன மாற்றிய தீமைசா
 லன்னா பாடண்ட ராவரே. (உ௧)

வேத மேபிர மாணமெயப்
 போத மேசிவ பூசைவே
 றேத யாவுள பூதியே
 சாத நம்பிறி தில்லையே. (உ௨)

ஆசை குமுல காளவது
 மானை யாதிய டைவது
 மோனை குமுல கிறசிவ
 பூசை யினபய னென்பரால். (உ௩)

ஆசை வெண்குடை சாமரை
மாசை யினறுயா மாககளி
ரோசை சாலபிற வுஞ்சிப
பூசை யினபய நெனபரால

(உச)

தேசை மேவிய தேவாத
மோசை கூடபதப பேறெலா
ழீசை பாகத தியைசிவ
பூசை யினபய நெனபரால.

(உரு)

நீறு கண்டணி யாகமங்
சூறு மாபுனைந தொண்சிவ
பேறுவாயப்புறப பூசியா
மாறு பாடுடை யாடேரலாம

(உசு)

நீண்ட காலமி ருப்பினு
மாண்ட நீடியிப பெய்தலா
லாண்ட காற்றுதது ருத்தியும
பூண்ட தாருவும போலவரே.

(உஎ)

பூதி பூசிபப ரசிவச
சோதி பூசைசெ யாதுண
வீதி'யெய்தின ரேகரு
மேதி யாவாவி சேடமென.

(உசு)

விள்ள ருஞ்சிவ பூசைசெய
செள்ள ருநதுதி செயதிலா
வள்ளன மனைவீ ரணடுகா
லுள்ள மாவென ஹுரைப்பரே.

(உக)

வானம் வேண்டினு நானும்கன
ருனம் வேண்டினுந தாக்கிய
யானம் வேண்டினு மாதவ
மோனம் வேண்டினும யாவரும (௩௦)

கடிம லாததொகை கைகொகி
முடிவில் பத்திமை பூண்டுமெய்ப
பொடிய ணிந்தபு ராதன
னடிய ருச்சனை யாற்றுவார (௩௧)

இன்ன சைவமொ ருவிரீ
துன்னு பாவச்ச மணபுகூஉ
வென்ன காரியஞ் செய்சனை
மன்ன நீதியி தாருமே (௩௨)

நீய பாவச்ச மனெனு
மாய மாஞ்சம யந்தழே
லாய சைவத்த டைந்தூநீ
பாய மேனமைப டையென்றாள் (௩௩)

புனைய வல்லச குணைதா
னினைய நீதியி யமபவு
மனையன நீவினை யாககத்தால்
முனைய வமமத்த தேநினறான. (௩௪)

தலைப நிபபவா சாரபின
னிலேகு லைநதுயிர நீத்தனன
நிலைவில் கற்பிறச குணையு
முலேவி லாதுடன மாயந்தனள் (௩௫)

பேறு

நற்பினிற் சிறந்த வந்தக காமரு சுருணை யெனபா
ளற்பினிற் சிறந்த முனசெ யளவிலுண ணியததி னுலே
பொற்பினிற் சிறந்த மணமே லகளங்க புரத்து வாழும்
வற்பினிற் சிறந்த மனனன மகனெனப் பிறந்தா ளன்றே (௩௬)

சுலையிற் பறிப்பா சார்பிற் சாரதூயிர் விதித்து ளாணு
நிலைகுலைத் தளற்று மூழ்கி நெஞ்சழிந் தொழிந்து முணமே
லலைபுள லுதித்த பண்ணைச் சாகல புரத்தை யாளு
மலைநிகர் புயத்து மனனன மகனெனப் பிறந்தா ளன்றே (௩௭)

ஆகனிலும் வியுக்குஞ் செலவச் சாகல புரத்தை யாளான
மகனெனப் பிறந்தும் பண்ணு புரிந்தமா பாவத் தாலே
யுணமிகு குட்ட நோயு மொழுகுறையத் தேரு மாய
விகனமிகு பிணித்கோட பட்டான வினைபய னிரிவ துண்டோ

இனையனிவ வாறு நோயக்கோட பட்டழிந் தினையு நாளிற்
புனையக ளங்கங் காக்கும் புரவலன மகட்டு மனறல
வினையது முடிபா னெண்ணிச் சுயமவரம் விளங்கத் தீட்டி
வீனையுண முடங்கல போக்கி மண்ணுல கறிவித் தானே (௩௮)

சுயமவர முடங்க லேற்றத் தொடுகட லுலக மெய
வயமிகு பறப் றேய மனனவா குமர ரெல்லா
நயமிகு களிப்புத் துள்ள நாலவகைச் சேனை குழ
வியமிகு தத்த மூதி மேற்கொடு நெருங்க வந்தா (௩௯)

அனைதர வந்தார யாரு டக்களங்க புரத்தை யணமி
யிணையில்கல யாண வடபென மண்டபத் தினிதி நுந்தா

பிணையிலசா கலகேந தினற * குட்டியும் பேணி வந்து
கணைமருள கண்ணாண் மன்றல காணவோரா புறத்தி ருந்தாள்
ஹணவிய பலலோரா நாபப ணணிமண மாலே யோடு
மணவினைக கமைந்த மங்கை மண்டபத் தாடி புகழ்ப
புணாசிலைக காம னென்னப பொலிபல குமா தமமை
புணாபவ னொருபாற குட்டி யுறைவது கண்டா ளன்றே (சஉ)
குட்டியைக காண்ட லோடுங் கோதறு ஞானத் தாலே [ன
யொட்டிமுற டிறப்பில வாயத்த கணவனென றுணாநதா ளனஞ
விட்டிடாப போவை போதது மெய்யெலாம் புண்ணீர் சோர
வுட்டிகழ தலுமி லாஞ யுறைதரு திறனு மோநதாள் (சங)

முன்னுறு பவத்துச சோநதா னிவனமுழு நேயக்கோ
ட பட்டா, னென்னினும் விடுங் துணடோ வெழுவுங்கப் பவ
ஈது மென்ற, தன்னுன மகிழ்ச்சி பூடபத் தடங்கரத் திருந, ம
லே, யன்னவன கழுத்தி விட்டா ளனையரு நகைத்தா ளன்றே ()
மன்னவா குமர ரெலலாம் வடிவீனிற சிறந்தோ ராகிப்
பன்னருங் கலைக டோநத் வெங்களைப் பாரா ளாகித்
துன்னருங் குட்டி தோளிற குட்டிண்ண மாலே யிரத்
மின்னல மென்னே யென்றா வெளகிஞ னீன்ற வேந்தன் ()
அனைவரு மசிப்பத் தந்தை யஞாககட லழுந்த லோநது
நனைவருங் கற்பி னல்லா ன்ணையமிக கின்ற தாதை
தனைமனந் திருத்தி மன்றற் சடங்கெலா முடித்துப் பின்னாப்
புனைதராக் குட்டி யோடுஞ் சாகல புரம்போய்ச சோநதாள் ()
சாகல புரத்தை யுற்ற தடங்களுள் கணவன மேனி
யாகிய பிணியைத் தீர்ப்பான மணிமருந் தாதி செயதும்

* குட்டி - குட்டரோகமுடையாலா.

போருத் லினமை தோந்து புண்ணியத் தலங்கள் சென்று
சேகலு தீர்த்த மாலவ சிதைசெய தெழுந்தா ளனறே (சஎ)

அ கருகீர் மெய்யிற சோர வழிதரு கொழுந னோடும்
ப கருகீர் கங்கை யாடி விசக்ஷ நாதன பாதஞ்
சுரக்குமா தருவிற போற்றித் தொழுதவ ணிருந்தும் வெந்நோய்
தரக்குமா லினமை தோந்து கடலையுற றழுங்கிச் சாமபி. (சஅ)

அநகர நின்று நீங்கி யளவிடப். றலங்க ளெல்லாம்
பொன்னுள்ள கொழுந னோடும் புகருநீ ராடிப் போற்றி
மினைஞ் பசும்பொ னுதி வீசவுந தீரா தாக
வென்னசெய திடலா நாமென றிடங்கிவெந் துயரத் தாழ்ந்தாள்

முன்செய்யுண ணியத்தின பேற்றற சமீவளா மூதா ரண
மிக, கொன்னெழுப புவன் நாதன குரைகழல் குறுகிப் போற
றிப், பொன்னெகிண கிணித்தா னெல்லா யமமைப்பொற் பச
மும போற்றித், தென்னெய்காரத் தினைநற றிங்கட டிங்களவ
ரத்து மனனே (௫௦)

சோடச வுபசா ரத்திற றுலங்குநற பூசை யாற்றி
யூடக மேரு விலலா னருளருறித் திராவி ழித்துப்
பாடகப்பத்தாள வையே னுதயத்துப் டடாந்து கொணக
னோடரு ள்ருடி மான கொணமதுப் புராயகை யணமி (௫௧)

சங்கறபஞ் செயது கொணடி சமீவனத் தமாடா பாத
மங்கறபி னுள்கி மூழ்கி யெழுந்தன ளனைய காலை
யிங்கறபு தந்தா னென்னக கொழுநனோ யெல்லாந தீரந்து
துங்கவபொன மயனாய நின்றான றேகைமிக குவகை பூதாள்.
இருவரு யகிழ்ச்சி மீக்கொண டெண்ணிலா நாத முற்றா
புருவர லொழிந்து மேனி யிடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து

கசஅ ேகரயி லூரப புரணா.

வெருவருங் குட்ட நோயும் விளிதந் வீட்டி யாரு
மருவருஞ் செம்பொற் றேசம் வழங்கிய தாவா வென்பார் (1)

ஆதரம் பூபப வாங்க ணிருவரு மமாநது வைகி
மேதகு நீறு பூசி விளங்குகண் மணிகள் பூண்டு
காதர மொழிகருந் தெய்வ கெழுததைநதுங் கணித்து வணனி
நாதனை நெல்லை டூதை நயநதுபோற் றிவொ ராரூ (2)

இவாசெயல் கண்ட யாரு முழுகிமே லெழுந்த போழ்தே
கவலுறு குட்ட் நோயுங் கழறறுபு செம்பொற் றேச
மிவாதர நலகு மெனனி வித்தகு தீர்த்தம் போல
புடனியி லெங்குண் டென்று புகழ்ந்துமிக் குவகை பூத்தார் (3)

மணமலி நறிய பூக்கண் மலகிய மதுந்த டாகம்
புணாசிறு காற்றிற் றேயுந்த போதினும பிறவி நோயுங்
குணமிக் கொழியு மெனனிற் குட்டநோய முழுகி னோககுப
புணாதரா தொழித்த தென்று புகலவது விபப்பாங் கொல்லோ

ஒருரு வேணு மிலலா தொளிமுப புவன நாத
ஒருரு வாய வந்த வணிமதுப பொய்கை தனை
நீருரு வென்ப தெனனை நெருப்புரு வென்றே சொல்வது
காருரு வினையாங் காடு கருகிடத் தகிககு மாற்றால். (4)

அமமதுப பொய்கை தனனிற் றவனையை யரவு கௌவ
விமமலுற் றுயிர்தீந தல்து வெயயவவ வரவைப புறறிக்
கொமமென் வணிநது கொண்ட தெனறிற கூற் லெனனே
செமமலே டொருகான முழுகிற் சிரத்துநீ ரேற நிற்கும். (5)

பிதிராத் தினத்து நல்லோர பேணுமப் பொய்கைத் தீரத்
ததிராவரும் புவன நாத னருட்டிற் றுன்னா மேவிக

ககிரிதி யாதி வேதி யருக்கெரு தினங்கை நலகி
னெதிரறு கமையிற பன்னு ளிடிபலத தினுமே லாகும். (௫௯)

திருமல ரத்தீரத் தத்துத் தினமொரு நாற்பத தைந்து
நிருமல மாக ஓழ்கி நெலலைநா யகிமுற சாரநது
பருவர வெழியச சூழ்ந்து பசுருமா விளககு மிட்டு
மருவுறப் பணிதல செயதால வந்திபு மகப்பே நெய்தும் (௬௦)

தெள்ளிய கங்கை யாடச செலவதென நனபான் மூழ்கித்
தள்ளிய பாவ மெல்லாந தள்ளிய நினைநதவ வாறு
நள்ளிய மதுத்த டாக நண்ணுபு மூழ்கு மெனனி
லொள்ளிய வுணாயோ யினன துணாதர வல்லார யாரே (௬௧)

மருவிபு மதுத்த டாகம் வாழும் னாதி யாவும்
பொருவிபுண னியதத் வாகிப பூருவம் பிறாக்குந தேரு
மருமைய திதுமற நென்னென நையுநே ஸ்ரீவின மிககாய
பருவர நவிர தெத படலத்திந நெளிய லாகும் (௬௨)

மதுநதி யகத்து மேவு வாலகளை யன்னம் பல்ல
கதுமென மூழ்கு வேராதங் கைத்தலம் பொருநது மாறும்
சுதுவனப் பூதி யாகிப பொருநதிநி மாறு மமமா
முதுபுக முனைய வாறறின மானமிய மொழிவார யாரே (௬௩)

ஆலையெறிந தாரத்துப் பொங்கு மணிந்து நதிபுண மூழ்கி
நிலைகுலை வினையே நெல்லா நிமிடத்தி னூழ்த்து மாயு
மலைவற வெழுமப் போதே முளைத்தற மெழுநது மல்குந்
கலைபுகல கரைமே லுறறற் கதிக்கரை யுறற தொக்கும. (௬௪)

மதுநதி மதுத்த டாக மென்விரண டாக மன்னு
மதுபுகழ் குமன மூவா வரெனென மொழிதல போலு

அததகு முனிவனு லருமை மைந்தனிற்
பொததுபு வளாத்திடப் பொலியு மானமா
விததக முறவவண வெளிபபட் டிண்புறு
மொததபல லுணவுதோந துழிதந தனறரே (சு)

உழிதரு கவரிமா வுடலங கீளுறக
சுழிகொடுங கூடங்கணை கடாயி னுனென்று
வழிமதுத தாரினுன மறறை மானவெரீஇ
யழிதக வவனிவீழந தலறி மாயநததே (எ)

கதறிவீழ் மானமாக கழிநத தோரநதுமெய
பதறியா யிடைச்செலீஇப் பாரதத கண்ணுவ
ன திசினங் கொண்டன னழலவி ழிததன
னெதிரிது செயதவா யாரென னோநதனன (அ)

வளைதரு சிலையொடு மாண்ட வம்பொடு
மலைதரு மதிக்குலத தரச னீற்றறலு
முளைதர நோக்கின ஓருததுச சீறினன
விளைதரு தையயிலா வேந்த கேணமதி (கூ)

மகவினயா னருமையின வளாததுப போற்றிய
தகவுடை மானைநீ சங்க ரிததலான
மிகவுடை வருததமே டேவி வெங்கொலை
புகவுடை வேடனாயப் போதி யெனறனன. (கௌ)

முனிவரன சபிததலு முன்னு முன்னமே
கனிவருடி வேடுவ னாகிக காவல
னனிவருங் கொலைததொழி னாடி யாற்றுபு
துனிவருங் காட்டிடைச சுழன்று னானரோ (கக)

இறைமகன வேடனா யியங்குந தன்மைமை
யறைமழற சேனைகாப் பாள ரோடுபு
முறைதெரி புரோகித ரமைச்சா முனசொல
நிறைபெருந துயாககட னீந்தி லாரவா (க ௨)

ஒருவிதந துயரகன றுரிமை மைந்தனை
யருமணி முடிகவித தரச னாககிஞ
நிருபுயத தவனிதாங் கிராச சேகரன
வெனுவற வுயிரெலாங் காதது மேவுநாள (க ௩)

வேதிவ னாகிய வேந்தன பலவனத
துபிபன மிருகமு மொருவக கொன்றுகொன
துடுமுற்பவமபுரி யறத்தின பேற்றின
னடுநத சமீவன நண்ணி னுனரோ (க ௪)

புண்ணியச சமீவனம புருந்த வேதிவ
னண்ணிய நறுமதுப பெய்கை ஞாங்கரோ
ரண்ணிய தருநிழ லமாநது வைகிஞன
பண்ணிய தீவினை பாறும வண்ணமே (க ௫)

இருந்தவன றனைத்தடத தியங்கு மீன்குலந
திருந்தற நோக்கியித திறலகொண மன்னவ
னருநதிறன முனிவனால வேட னாயினுன
பொருந்தற விவனவினை போக்கு வாடுமன (க ௬)

ஒன்றினுந் கொன்றினி துரைத்துப் பின்னரு
நன்றிகொள கொடிமிசை நமைப்பொ நிததிடும
வென்றிகொண்மனைவன வேட னாகயா
மின்றுபாந திருபடதென னென்றம் பேசின (க ௭)

அததகு முனிவனு லருமை மைந்தனிற்
பொததுபு வளாத்திடப் பொலியு மானமா
விததக முறவவண வெளிப்பட டிணபுறு
மொததபல லுணவுதோந துழிதந தனறரோ (க)

உழிதரு கவரிமா வுடலங கீளுறக
கழிகொடுங கூடங்கணை கடாயி னொணுனறு
வழிமதுத தாரினுன மறறை மானவெரீஇ
யழிதக வவனிவீழந தலறி மாயநததே (எ)

கதறிவீழ் மானமாக கழிநத தோநதுமெய
பதறியா யிடைசசெலீஇப் பாரதத கணனுவ
னதிசினங கொண்டன னழலவி ழிததன
னெதிரிது செயதவா யாரெனரோநதனன (அ)

வளைதரு சிலையொடு மாண்ட வம்பொடு
மளைதரு மதுக்குலத தரச னீற்றலு
முளைதர நோக்கின ஓருததுச சீறினன
விளைதரு தயையிலா வேந்த கேணமதி (ஈ)

மகவினயா னருமையின வளாததுப போற்றிய
தகவுடை மாணை சங்க ரிததலான
மிகவுடை வருததமே மேவி வெங்கொலை
புகவுடை வேடனாயப் போதி யெனறனன. (க 0)

முனிவரன சபிததலு முன்னு முன்னமே
ஈனியருடி வேடுவ னாகிக காவல
னனிவருங கொலைதொழி னாடி யாறழ்பு
துனிவருங் காட்டிடைச சுழனறு ளானரோ (க க)

இறைமகன வேடனா யியங்குந தன்னுமைய
யறைகழற சேனைகாப் பாள ரோடுபு
முறைதெரி புரோகித ரமைச்சா முனசொல
நிறைபெருந துயாககட னீநதி லாரவா (க ௨)

ஒருவிதந துயரகன றுரிமை மைந்தனை
யருமணி முடிகவித தரச னாககிண
நிருபுயத தவனிதாங் கிராச சேகரன
வெளுவற வுயிரெலாங் காதது மேவுநாள (க ௩)

வேடுவ னாகிய வேந்தன பலவனத
துபிபன மிருகமு மொருவக கொன்றுகொன
முடிமுந் பவமபுரி யறத்தின பேற்றின
னடுநற சமீவன நண்ணி னுனரோ (க ௪)

புண்ணியச சமீவனம புகுந்த வேடுவ
னண்ணிய நறுமதுப பெரியகை ஞாங்கரோ
ரண்ணிய தருநிழ லமாநது வைகிண
பண்ணிய தீவினை பாறும வண்ணமே (க ௫)

இருந்தவன றனைததடத தியங்கு மீனகுலந
திருந்தற நோக்கியித திறலகொண மன்னவ
னருந்திறன முனிவனால வேட னாயினுன
பொருந்தற விவனவினை போக்கு வாடுமொ (க ௬)

ஒன்றினுந் கொன்றினி துரைத்துப் பின்னரு
நன்றிகொள கொடியிசை நமைப்பொ நிதந்நிம
வென்றிகொண்மனீனவன வேட னாகயா
மின்றுபாந திருபடதென னென்றம் பேசின? (க ௭)

கருசு கோயிலுராபபுராணம்.

பேசின மீனெலாம் பிறங்கு மேலெழீஇக
கூசின வலவெனக குதித்தத தோத்தநீர்
வீசின திவலையா வேடன சென்னிமேற
பூசின தெனவது போரத்த போதினே (௧௮)

கொலைபுரி கருத்தெலாங் குலைந்து போயின
நிலைபுரி புண்ணிய நினைவுண டாயின
மலைபுரி யற்க்கடை மாசு தீராதன
தலைபுரி யுணாச்சியிற் றவாதெ முநதன்ன (௧௯)

பொலிதரு விதியின்ப புனலின மூழ்கினன,
மலிதரு வேட்டுவ வடிவ நீத்தன
ஞலிதரு மன்னவ வருங் மெய்தினன
கலிதரு பாரதளிற் கழிந்த திங்கள் போல. (௨௦)

புண்ணிய விபூதியும் பொருந்தப் பூசினன
மண்ணிய கண்டணி மாலை தாங்கின
னெண்ணிய வைநதெழுத திதயத் தெண்ணினன
றண்ணிய வாலயஞ் சாராது ளானரோ (௨௧)

கொற்றவா ளீசனேக குறித்து மாதவா
முற்றவா தடம்புரி முனிவி னெலலையைப்
பற்றவா தரத்தடி பீணிந்து போற்றின
னிற்றதா நடவினே யென்று துள்ளினான். (௨௨)

கதிருத்த திடுமுனங் கலந்து தாமரைப்
பொதியிலிழ மாமதுப் பொய்கை மூழ்குபு
விதிக்கெழு தருப்பணம் விருடப் பி யாற்றுபு
மதிக்கெழு பிதிருலா ம வாழ்ச் செயதன்ன. (௨௩)

காலநதப பாதுபோயக கண்ணு தழீரான
சீலநதப பாத்தாட சேவை செயதலுய
கோலநதப பாதமா குமரி தாட்டுணை
மூலநதபு பாதுபோற றுதலு முற்றுவான (உசீ)

இதழ்நு நிமிதியி னியைதது மன்னவ
ஹுத்தம குணங்கணல லொழுகக மாதிப
வெத்தகை யனவுமவந தேவல கேட்குமா
றத்தல வாசஞ்செய தமாந்தி ருந்தனை (உரு)

மன்னன வேடுரு மாற்றி வாழ்வதைப
பொன்னவி காளிமா புரத்தில வாழதரும
புன்னரும் புரோகித ரமைச்சா பாரத்திப
ரென்னருங் கேட்டன ருவகை மெய்தினா (உசு)

அநநகா நின்றமக கணத்தெ முந்தனா
பன்னருங் கொடிநெடு பதாதி சூழதர
முன்னரும் பலலிய முகிலி னுசதிட
மென்னருஞ் சமீவன மெய்தி னுரரோ (உ௭)

புச்சனைக கண்டன ரடிவ ணிந்தனா
பிரசநன மலாததொடைப பெருந்த காயநினை
வீரசருந தவத்தினே மேனனை பெற்றறனேம
பரசநின றனமெனப பகாநது போற்றினா. (உ௮)

வெந்திறல வரிகழல வீர சேனனுந
தந்திரத தலைவரை சதுர மைச்சரை
முந்திய புடோகிதரீ முதலி யோகளை
எநநனை யளவளாய மகிழ்ச்சி பூத்தனை. (உ௯)

கடுகுகு கோயிலுராபபுராணம.

அருந்த நினுகுகெழந தருள, வேண்டிமென
 றொருவரு மமைச்சரை யுள்ளிட டாடெலாம
 பொருவரு மலாக்கழல பூண்டு வேண்டலு
 நிருபனு மியைந்தன னிறைந்த தாராபரோ. (௩௦)

சக குகண முழங்கின தாரை பொங்கின
 குங்குமக கொங்கையா குவலி யாழின
 ரெங்கனு மெழுந்தன ரெண்ணில வீராகண
 மங்கலக களிற்றினமேல மனை னேறினா. (௩௧)

பொருவருங காளிமா புரத்தை நணனுபு
 மரீவரும வீதியை வலங்கொண டெய்தியே
 திருவளா மாளிகை சென்று புககன
 னுருவள ரரியணை யுவந்து வைநினுன் (௩௨)

பகாமக னேபுவிப பாரந தாங்கிடத
 தகரருங கொற்றவா வீசா தாளிணை
 நிகரருந தனமன நிறுவிப பறிபல
 புகரரும போகமும புசித்து வாழந்தனன (௩௩)

பலபக லிங்கனம பாரில வாழ்ந்துபி
 னலகருளு சிவபிரா னருட்டி நத்தின
 னலமிரு சிவபத நணணி வாழந்தனன
 விலகரும பெருமபுகழ் வீர சேனனே (௩௪)

வேறு

சாடவிமோ சனமெனுமபே ரன்றுமுதற ருங்கியதாற
 பூபதியே யணையமது புட்கரணி யதுகொடுகரு
 மாபலமபோ வெலத்தீரத்தம லையமிசைத் தருமமர
 ராபவதின முழங்கிவா டையமிலை யெருளுனறும். (௩௫)

மதித்திறை யாவிழங்க வருகல மதித்திறைநந
துதியமைகராத தினைமாதஞ் சோமவா ரங்கருது
திதியமையுந் துலாமாதஞ் செறிமகர மாதநலம்
பதிவிதிபுண ணியகாலம் பகருமிவை முதலாக (௩௬)

சொற்றிதிபுண் ணிபகாலத் தோற்றமுணாக் தத்திரத்தம்
பற்றிமென புறமூழ்கிப் பனவாமுத் வியாகவங்கை
யுற்றிதிபொன மணிபாதி யுதவுவார பெறுமபேற்றை
கற்றிநென முகனலுங் கையமுடி யாதமமா (௩௭)

வனனிவனம் வசிப்போரு மதுப்பொய்கை குடைவோரு
நனனியுமத் தொடுபுவன நாதனடி பணிவோருங்
கனனியுமை திருநெல்லை காமரடி பணிவோரு
முன்னியடை பெருமபேற்றை மொழிவாரு முனரேயோ (௩௮)

கெழுதகைய வனனிவனக் கேத்திரத்தின மானமியங்கன
முழுதுமெதெ துரைத்திவிவா மூவுலகத் திலையுணாதி
பழுதுதவி ரத்தலதது மேவியமா பரீக்பரனே
கொழுதுவரி வண்டுமுதாக்க கொற்றவசொற் றிடவல்லோன (௩௯)

கற்றவா தரத்தினரே காமிக்கும வனனிவனக்
கொற்றவா ளீசாகதை கூறுமிடத் தளவிலவா
முற்றவா தரத்தொருநா முணாகத்தூற்றத் தனமுணாதி
பொற்றவாள் வயவேந்தே யெனறுபுகன றனமன்னே (௪௦)

விருப்பமிக் வுரைத்தவெலா மேதகுமன புறக்கேட்கெ
தேருட்பொலிநெஞ் சினனுகித் திகழ்தருமி மானமியத்தாற்
கருப்பழகாப் பெருமபிரம் ஞானமுங்கை வசமாயிற்
'நெருப்படுமுத் தனுமானே நென்னுநமை யுறத்தொழுதான (௪௧)

௩௫௮ கோயிலுட்புராணம்

பனமுறையுந் தொழுநீழுநது பழிச்சிவிடை கொண்டேப
பொனமலையிற பெருமானா புலனேசா பதமபோற்றி
நனமலையிற பொலிதோளா னுதிருதன னகாபுகுநது
மினமலையு முழுகவிதது வீற்றிருந்தா னுலகோமயி (௪௨)

தேராண்ட பெருமபடையான சீபனமுந் னுயிருநது
பாடாண்ட புலனேசா டணியிடையு மிகப்புரிநது
போராண்ட புலகூற்றுமபு போககுமொரு சைமினியே
நாடாண்ட மனததொடியின விதேகமுந் திருண்ணினா (௪௩)

பளகிலபெருங் குணவீர பாண்டியனென பவனமயா
லுளநெகிழும் டடிபடையா யொளிரபிரம ஞானதனகத
தளாவறபெற றடைநசதனைச நாற்றினோந தெரிந்தனைபு
வளமிகுமா தவவென்று மலையமா தவனுரைத்தான (௪௪)

கேட்டகை மினிமுனிவன கிளருவரை பொங்கியெழ
வாட்டமுழு வதுமொழிநது சித்தசூரதி வாயநகாநா
யீட்டரிய பிரமஞா னமுமெய்தப பெற்றானுய
நாட்டமிகு குறுமுனிவ னனமலாததா ளிணைபணித்தான (௪௫)

ஐயனே நின்னருளா வருந்தவம்பன ஞாநமுயன்று
மெயதரிய சித்தசூததி பிடமஞா னமுமெளின
மெயவகைபெற றன்னடியேன விளம்புவதென னினியுயர்தே
னுயவகைமற்றி தினவேறு முண்டுமொலோ வெனததுதித்தான
துதியமையப் புரிந்துபினுந் தொழுதுவிடை கொண்டேகி
மதியமையும் வன்னிவன மாதேவா தமைப்போற்றித்
திதியமையுந் தன்னுடையாச சிரமஞ்சோந் துறவாழ்தான
கதியமையுந் தனையடைந்தா பலாகருமிகு கட்டுரைத்தே (௪௬)

என்றுரை மிசவனதது மாதவாகுளினி துணர
நன்றுதரு சூதமுனி நாடியுரைத தனனாக
வின்றுநினை தருளாலே யிததகுமான மியங்கேடடே
பன்றுசை மினிபடைநத தடைநதனமயாக களுமென்று (சஅ)

சூதமுனி வரணபாதந தொழுதுமுனி வராபலரு
மேதகுமா மகமுடித்து விருமபுறுமச சூதனெடு
மோதநெடுபு கடலுலக முவந்துதொழும வனனிவன
மாதலமபுக கினிதமாநது மாதேவன றினைதொழுவார (சக)

பொங்குபுல பூடமெது புடகரணிப புனனமுழகி
பெங்குகளகுல தெயகமெனு பெழிறகொற்ற வாளீசா
கங்கமுழை நெல்லுபுமை தண்கமுலுத தொழுதேசதி
மங்குல்கல விடைபெற்று மயிததுரை மிசம்புகுந்தார (சு௦)

இன்னபுரா ணததையினி செழுதுயோ கெழுதுவிப்போ
பன்னருஞ்சொற பொருளுரைப்போ ருடைபடவாதம பாறகேட
ரென்னருமெண் ணருமபோக மிப்புலியி னுநாகதீரறி [போ
ன்னனரொளி மிகுபிரம ஞானியரா யின்புறுவார (சு௧)

பொருளபலவு மினிதமையிப புராணமமா கிருகத்து
பெருளபலசெய பூதபிசா சாதிகளு மேவாவா
விருளபலசெய வறுமையற விநதிரைநீங் காதமாவா
ளருளபலபுத திராபொலிய வமைநதுவிளங் குடாமாதோ (சு௨)

யிரியமிசூங் கொற்றவா ளீசாபெருஞ் சரிததிரமா
யரிப்புக்கழ வேதாநத முழுவதுநன கமைதலின
லுரியவதி காரிகளா யுளவவரிப புராணததைத
இதரியவமை குருமுகமாச தெளிதிறிறன னியராவார (சு௩)

ககூ0 கோயிலூர்ப்புராணம்.

திகழ்தருசின் மயருப ழிதம்பரதே சிகனமொழிய
விகழ்தருத விலாதவனசொ லேற்றபெரும புண்ணிபத்தாற
புகழ்தருமிப புராணத்தைப் பாடினேன புனமையெலா
மகழ்தருபே ரரமுதலா யாவும்டைந தன்னயானும் (கூச)

வேறு

இலங்குபுகழ் வன்னிவனம் வாழுகவொளிர் கொற்றவா னீசா
வாழக, நலங்குதறீராத தெனையாண்ட நெல்லேநா யகிபெரிய கரு
ணை வாழக, நலங்குதலி லததலதது மனனிகளா மீதயாகள
வாழக வாழக, நலங்குலவு மணிமன்று ணடநவிஷ் டெடுத்தபொ
ரரு ண்ணம் வாழக. (கூடு)

சாபவிமோசனப்பட்டம் முற்றிற்று

ஆகத திருவிருத்தம் அச்சு

கோயிலூர்ப்புராணம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றமபலப

